

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน
FACTORS AFFECTING THE INVESTMENT DECISION MAKING ON
EQUITY FUND

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด
ปีการศึกษา 2557

© 2557

จรรักษ์ จันทะศรี

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เรื่อง บัณฑิตที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน

ผู้วิจัย จิราภรณ์ จันทะศรี

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการ

(รศ.ดร.พนารัตน์ ปานมณี)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.สุวิทย์ ธานีวัน)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(ดร.ถนอมพงษ์ พานิช)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(ดร.พุดิธร จิรายุส)

(ดร.อภิเทพ แซ่โฉ่ว)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สิงหาคม 2557

ชื่อวิทยานิพนธ์: ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน
ผู้วิจัย: จิราภรณ์ จันทร์ศรี รหัสนักศึกษา: 012320004
หลักสูตร: บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.สุวิทย์ ธานีวัน
ปีการศึกษา: 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษา 1) พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุน 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน 3) เพื่อพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุนด้วยตัวแปรปัจจัยที่ใช้ในการประกอบการตัดสินใจได้แก่ ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยเชิงปริมาณ ปัจจัยเชิงคุณภาพ ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยด้านสังคม

ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเคยลงทุนในกองทุนรวมมาก่อน ซึ่งมีขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ความถี่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีเฟิเพ็ และสถิติ Multiple Linear Regression

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักลงทุนส่วนใหญ่เคยลงทุนในกองทุนรวมของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนกสิกรไทย จำกัด มากที่สุด และความหลากหลายของกองทุนตราสารทุนมีอยู่อย่างเพียงพอต่อความต้องการแล้ว อีกทั้งจะลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนน้อยกว่าร้อยละ 10 เมื่อเทียบกับทรัพย์สิน 2) นักลงทุนตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน โดยพิจารณาถึงปัจจัยเชิงคุณภาพมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยเชิงปริมาณ ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารและด้านสังคม ตามลำดับ 3) ตัวแปรปัจจัยที่สามารถนำมาพยากรณ์การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ทั้งหมด 4 ตัวแปรและมีความแม่นยำในการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจได้ 95.10% คำสำคัญ กองทุนรวมตราสารทุน, ปัจจัย, การตัดสินใจเลือก

Title: Factors Affecting The Investment Decision Making on Equity Fund
Researcher: Jirarat Jantasri **Student ID:** 012320004
Degree: Master of Business Administration
Advisor: Dr. Suvit Thaniyavarn
Academic year: 2014

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the behavior of investor 2) Factors influencing the decision to choose the stock market company to manage the fund of investors. 3) To predict the decisions to choose the stock market companies of investors with variable investment fundamentals factors include investment factors, economic factors, political factors, quantitative factors, qualitative factors, information factors and social factors. The Researchers used a questionnaire to collect data from customers who have invested in mutual funds before.

The sample group is 400 people with purposive sampling technique. The statistics calculation analysis, descriptive statistics (frequency, percentage, means and standard deviation) and inferential statistics (t-Test and One-Way ANOVA and Scheffe's multiple comparisons test) and Multiple Linear Regression are used.

The results are as follows 1) most investors used to invest funds in Thailand Kasikorn asset Management Company limited as possible and a variety of equity funds available to meet the need, the investors will invest less than 10 percent in comparison to equity fund assets. 2) Investors deciding asset Management by considering the very highest qualitative factors followed by economic factors and political factors quantitative factors Information factors and social factors, respectively. 3) The most significant four factors that can predict the decision of selecting the stock market management companies at the .05 level. To accurately predict the level of choice available for asset management 95.10%

Keywords: Equity Fund, Factor, Decision Marking

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ดร.สุวิทย์ ธานีวัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ดร.สุวิทย์ ธานีวัน ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเนื้อหา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเครื่องมือด้านสถิติ จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์ ขอขอบพระคุณ อาจารย์และเจ้าของงานวิชาการต่างๆ ที่ผู้ศึกษาได้อ้างถึง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอมอบความดีให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

จิราภรณ์ จันทะศรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
ขอบเขตการวิจัย.....	9
กรอบแนวคิดตามทฤษฎี.....	9
สมมติฐานงานวิจัย.....	10
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	16
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
บทบาทความสำคัญของกองทุนรวมต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ.....	21
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับผลตอบแทนและความเสี่ยงในการลงทุน ในกองทุนรวม.....	27
แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของพฤติกรรมมนุษย์และกระบวนการ ตัดสินใจของนักลงทุน.....	41
แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ผู้ลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุนในกองทุน รวมตราสารทุนต่อพฤติกรรมนักลงทุน.....	45
แนวคิดด้านประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลของกองทุนรวม.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	55

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	60
กลุ่มประชากรและการสุ่มตัวอย่าง	62
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	65
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	65
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	71
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในกองทุนรวม.....	74
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก ลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน.....	76
ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุน ในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุนจำแนกตามปัจจัย ส่วนบุคคล.....	83
ตอนที่ 5 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุน กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน.....	94
ตอนที่ 6 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ ตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน.....	100
ตอนที่ 7 ผลการสร้างสมการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัท หลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุนด้วยตัวแปรปัจจัย.....	102

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	113
สรุปผลการวิจัย	113
อภิปรายผล	120
ข้อเสนอแนะ	125
บรรณานุกรม	127
ภาคผนวก ก. รายนามนักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือ..	130
ภาคผนวก ข. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	130
ประวัติผู้วิจัย.....	137

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 แสดงรายชื่อบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนแยกตามธุรกิจธนาคาร.....	13
ตารางที่ 2.1 แสดงมูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ(GDP).....	16
ตารางที่ 2.2 แสดงมูลค่าทรัพย์สินสุทธิกองทุนรวมเทียบ GDP และเงินฝาก ปี พ.ศ. 2535 – 2555.....	49
ตารางที่ 2.3 แสดงระดับความเสี่ยงของการลงทุนในกองทุนประเภทต่างๆ.....	49
ตารางที่ 3.1 แสดงส่วนแบ่งการตลาดของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน.....	50
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	50
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุน ในกองทุนรวม.....	51
ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ ตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวม.....	52
ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ ตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน ด้านปัจจัยเชิงคุณภาพ.....	53
ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ ตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน ด้านเศรษฐกิจและการเมือง.....	53
ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ ตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน ด้านปัจจัยเชิงปริมาณ.....	54
ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ ตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน ด้านปัจจัยพื้นฐานการลงทุน.....	55
ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ ตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน ด้านข้อมูลข่าวสาร.....	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.9	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุนด้านสังคม.....	56
ตารางที่ 4.10	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุนโดยภาพรวม จำแนกตามเพศ.....	56
ตารางที่ 4.11	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุนโดยภาพรวม จำแนกตามอายุ.....	57
ตารางที่ 4.12	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน จำแนกตามอายุเป็นรายคู่.....	58
ตารางที่ 4.13	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายข้อของปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน จำแนกตามอายุเป็นรายคู่ที่แตกต่างกัน.....	58
ตารางที่ 4.14	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพ.....	59
ตารางที่ 4.15	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัจจัยเชิงคุณภาพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่.....	59
ตารางที่ 4.16	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายข้อของปัจจัยเชิงคุณภาพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่ที่แตกต่างกัน.....	60
ตารางที่ 4.17	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่.....	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.18 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายข้อของปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่ที่แตกต่างกัน.....	63
ตารางที่ 4.19 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	63
ตารางที่ 4.20 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวม จำแนกตามอาชีพ.....	65
ตารางที่ 4.21 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	65
ตารางที่ 4.22 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน.....	68
ตารางที่ 4.23 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพกับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน.....	71
ตารางที่ 4.24 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน.....	72
ตารางที่ 4.25 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุกับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน.....	74
ตารางที่ 4.26 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษากับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน.....	77
ตารางที่ 4.27 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน.....	78
ตารางที่ 4.28 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่แสดงถึงความสัมพันธ์กันระหว่างปัจจัยกับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน.....	80

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.29 แสดงผลการวิเคราะห์ค่า Variance inflation factor (VIF) และ ค่า Tolerance ของปัจจัยทั้ง 4 ด้าน.....	83
ตารางที่ 4.30 แสดงผลการวิเคราะห์ค่า Eigenvalue ของปัจจัยทั้ง 4 ด้าน.....	84
ตารางที่ 4.31 แสดงผลการวิเคราะห์การมีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันระหว่างปัจจัยทั้ง 4 ด้านกับระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน.....	87
ตารางที่ 4.32 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถนำไปพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน โดยวิธีนำตัวแปรเข้าสู่สมการและออกจากสมการทีละตัว(Stepwise).....	89
ตารางที่ 4.33 แสดงผลการวิเคราะห์รูปแบบของสมการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ด้วยตัวแปรปัจจัยที่นำมาพยากรณ์ได้.....	92
ตารางที่ 4.34 แสดงผลการวิเคราะห์แบบจำลองของรูปแบบการถดถอยพหุคูณ เพื่อพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน.....	94
ตารางที่ 4.35 แสดงผลค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ค่าคงที่และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ของนักลงทุน.....	97
ตารางที่ 4.36 แสดงผลค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ค่าคงที่และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ของนักลงทุน ในรูปสมการคะแนนดิบ.....	99
ตารางที่ 4.37 แสดงผลค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ค่าคงที่และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ของนักลงทุน ในรูปสมการคะแนนมาตรฐาน.....	101
ตารางที่ 4.38 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	9
ภาพที่ 2.1 แสดงเงินที่ลงทุนสินทรัพย์ทางการเงิน (AUM) ของโลก	19
ภาพที่ 2.2 แสดงมูลค่าทรัพย์สินภายใต้การจัดการของอุตสาหกรรมจัดการลงทุน ต่อ GDP ปี พ.ศ. 2535 - 2555	24
ภาพที่ 2.3 แสดงจำนวนและขนาดสินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่สำคัญ ณ ไตรมาส 3 ปี พ.ศ. 2556	45

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กองทุนรวม คือ เครื่องมือในการลงทุน (Investment Vehicle) สำหรับผู้ลงทุนรายย่อย ที่ประสงค์จะนำเงินมาลงทุนในตลาดเงินตลาดทุน แต่ติดขัดด้วยอุปสรรคหลายประการ ที่ทำให้การลงทุนด้วยตนเองไม่สามารถได้ผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่ต้องการ เช่น มีทุนทรัพย์จำนวนจำกัด ไม่สามารถกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศได้มากพอ เพื่อลดความเสี่ยงจากการลงทุน หรือ ไม่มีประสบการณ์ ความรู้ ความชำนาญในการลงทุน หรือ ไม่มีเวลาจะศึกษา ค้นหา และติดตามข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจการลงทุน (สมาคมบริษัทจัดการลงทุน, 2557) ซึ่งบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนต่างๆ ได้สื่อสาร โฆษณา ประชาสัมพันธ์ แนะนำให้ประชาชน บุคคลทั่วไปเห็นถึงความสำคัญของกองทุนว่าเป็นเครื่องมือในการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดการลงทุนอย่างเป็นระบบ โดยผู้จัดการกองทุนมืออาชีพ โดยมีจุดมุ่งหมายให้การลงทุนได้รับผลตอบแทนที่ดีที่สุดในระยะยาวได้สภาวะการลงทุนที่แตกต่าง สถานการณ์ต่างๆทั่วโลกที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งบริษัทจัดการกองทุนสามารถจำกัดการลงทุนให้อยู่ภายใต้กรอบความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนยอมรับได้

การจัดสรรเงินจากการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเมื่อบุคคลทั่วไปมีรายได้ก็มีค่าใช้จ่ายทั่วไปในการดำรงชีวิตประจำวัน มีส่วนเงินที่สำรองไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน และมีส่วนที่จัดสรรไว้เพื่อการลงทุน ในการลงทุนของแต่ละคนก็จะแตกต่างกันไปตาม อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การลงทุน ระยะเวลาที่คาดว่าจะไม่จำเป็นต้องใช้เงินในส่วนที่จะนำไปลงทุน ความต้องการรายได้จากเงินลงทุนมาก น้อย ทักษะคิดเกี่ยวกับการลงทุน ความเสี่ยงในการลงทุน ความปลอดภัยของเงินลงทุน การยอมรับความเสี่ยงของผลขาดทุนจากการลงทุนในตราสารทุน การจัดสรรสัดส่วนของเงินที่จะนำไปเพื่อการลงทุน นั้นจะก่อกับทักษะคิดเกี่ยวกับการลงทุน การรับความเสี่ยงจากการลงทุนในตราสารนั้น ๆ สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดทางเลือกในการใช้เงิน ซึ่งมีการใช้เงินเพื่อการลงทุนที่แตกต่างกัน เช่น ฝากไว้กับธนาคารเพื่อได้รับดอกเบี้ย ซื้อหุ้น พันธบัตร หน่วยลงทุน ซื้อทองคำที่ดิน คอนโด เป็นต้น (แนวคิดเศรษฐศาสตร์แบบเคนส์)

การที่มีทางเลือกในการลงทุนที่หลากหลายทำให้แต่ละคนก็จะจัดสรรเงินเพื่อการลงทุนที่แตกต่างกันซึ่งการลงทุนแต่ละแบบก็ให้ผลตอบแทนและความเสี่ยงในการลงทุนที่แตกต่างกันหลายๆคนตั้งคำถามกับตัวเองว่าจะเลือกลงทุนแบบไหน เพราะการตัดสินใจลงทุนมีหลายอย่างที่

ต้องพิจารณาไม่ว่าจะเลือกลงทุนในสินทรัพย์ใดก็ตาม ยิ่งในปัจจุบันยังมีทางเลือกในการลงทุนมากขึ้น มีตราสารทางการเงินที่มีโครงสร้าง ซับซ้อน การให้ผลตอบแทนที่มีเงื่อนไขแตกต่างกัน ผู้ลงทุนก็ต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับตนเอง จากประชากรไทยประมาณ 66 ล้านคน มีผู้ลงทุนในกองทุนรวมประมาณ 2.2 ล้านคน และมีผู้ลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพอีกประมาณ 2.1 ล้านคน ซึ่งอาจเป็นคนกลุ่มเดียวกันก็ได้ โดยมีการประมาณอย่างคร่าวๆ ที่ 3.5 ล้านคนก็คิดเป็นเพียง 5.3% ของคนไทย และเมื่อเปรียบเทียบอุตสาหกรรมกองทุนรวมของประเทศไทยกับประเทศอื่นๆ การลงทุนในกองทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติของประเทศไทย (AUM/GDP) ยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำที่ร้อยละ 23.01 ซึ่งนั่น แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมกองทุนของไทยยังมีโอกาสเติบโตไปได้อีกมาก หากเมื่อจะนำไปเปรียบเทียบกับเงินที่ลงทุนสินทรัพย์ทางการเงิน (AUM) ของโลกที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปีด้วยอัตราการขยายตัวเฉลี่ยปีละ 9.21% ต่อปี หากนักลงทุนในประเทศไทยมองเห็น โอกาส รู้จักการใช้กองทุนรวมเป็นเครื่องมือทางการเงินในการเพิ่มรายได้ สร้างผลตอบแทนในการลงทุนให้กองทุนรวมของประเทศไทยขยายตัวตามเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ตามภูมิภาคหรือตามเศรษฐกิจของเศรษฐกิจโลกได้ ซึ่งหากประเทศไทยสามารถทำให้กองทุนรวมเป็นผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีประสิทธิภาพ เป็นเครื่องมือในการลงทุนที่สำคัญของคนไทยสร้างให้ตลาดเงินและตลาดทุนมีความแข็งแกร่ง มั่งคั่ง มีเสถียรภาพได้ ทำให้นักลงทุนมีความเชื่อมั่น ส่งเสริมให้ผู้ลงทุนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนซึ่งก็จะเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาตลาดทุนในประเทศไทยได้อย่างยั่งยืน (คอลัมน์ Smart Money, Smart Life, สมาคมบริษัทจัดการลงทุน)

จากข้อมูลของสมาคมบริษัทจัดการลงทุน ณ 10 พฤษภาคม 2556 ผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมส่วนใหญ่ยังคงเลือกที่จะลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินประเภท กองทุนตราสารหนี้ที่มีอายุสั้นๆ ทั้งในและต่างประเทศ โดยมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 56.16 % ของมูลค่าอุตสาหกรรมกองทุนรวม ในขณะที่การลงทุนในกองทุนหุ้นยังมีอยู่เป็นส่วนน้อย คิดเป็นเพียงร้อยละ 23.11 ทั้งที่การลงทุนในตราสารหนี้ให้ผลตอบแทนน้อยกว่ากองทุนรวมตราสารทุน ซึ่งถ้าผู้มีเงินออมยังคงมีพฤติกรรมการลงทุนในลักษณะแบบเดิมหากเกิดเงินเพื่อที่จะทำให้เงินที่ถือครองอยู่มีค่าลดลง และถ้าเราเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมกองทุนรวมทั่วโลก แสดงให้เห็นว่านักลงทุนในประเทศไทยมีความสามารถในการยอมรับความเสี่ยงในเรื่องของความผันผวนของผลตอบแทนค่อนข้างต่ำกว่านักลงทุนทั่วโลกซึ่งอาจมาจากเหตุผลในหลายๆด้าน ที่ทำให้นักลงทุนในประเทศไทยไม่ลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน เหตุที่นักลงทุนนิยมลงทุนในตราสารหนี้มากกว่าตราสารทุน อาจเนื่องจากปัจจัยในหลายด้านที่คนไทย ไม่ชอบความเสี่ยงทางการเงิน และยังขาดความรู้ ประสบการณ์ หรือไม่ได้รับคำแนะนำหรือให้ข้อมูลที่เพียงพอจากผู้ติดต่อผู้ลงทุน (บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับการขึ้นทะเบียน (Licensed & Registered Persons) ในการลงทุนทางการเงิน ขณะเดียวกันการซื้อกองทุนรวมตราสารทุนนั้นมี

ขั้นตอนและมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนจำนวนมากหลายราย หรือมีตัวแทนขายที่หลากหลาย ผู้ขายมีเงื่อนไขมาก จึงอาจเป็นสาเหตุให้นักลงทุนมีความกังวล หรืออาจเป็นสาเหตุที่ผลประกอบการกองทุนรวมตราสารทุนค่อนข้างผันผวน หรือเนื่องจากในอุตสาหกรรมกองทุนมีกองทุนจำนวนมาก และหลากหลาย ทำให้มีช่องทางในการเลือกประเภทของกองทุนได้ รวมถึงปัญหาที่นักลงทุนจะต้องเลือก บลจ.ที่จะลงทุนจึงทำให้นักลงทุนเกิดความไม่แน่ใจ และต้องการข้อมูลจำนวนมากเพื่อเป็นฐานข้อมูลในการตัดสินใจลงทุน ในส่วนของช่องทางการจำหน่ายที่กระจุกตัวในกลุ่มของ บลจ. ที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจการเงินของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งก็จะแนะนำผู้ลงทุนที่เป็นการลงทุนเฉพาะ กับ บลจ.ของธนาคารนั้นทำให้นักลงทุนเกิดความไม่แน่ใจ สงสัยในการได้รับข้อมูลซึ่งอาจจะไม่เป็นกลางและขาดการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับบลจ.อื่น และบลจ.ของธนาคารเองก็เน้นจำหน่ายกองทุนประเภทกองทุนตราสารหนี้ที่มีลักษณะคล้ายเงินฝาก ซึ่งไม่ต้องใช้เวลาหรือให้ข้อมูลกับนักลงทุนมากนัก ซึ่งอาจส่งผลให้ประชาชนผู้ที่มีความพร้อมจะลงทุน หรือทำให้นักลงทุน เสียโอกาสหรือไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลการลงทุน ทราบผลตอบแทน และค่าธรรมเนียมเปรียบเทียบของแต่ละกองทุน แต่ละบลจ. ซึ่งข้อมูลดังกล่าวผู้ลงทุนอาจได้รับหากผู้แนะนำการลงทุนเป็นตัวแทนจำหน่ายหรือรับซื้อคืน เป็นผู้สนับสนุนการขายของบลจ.หลายที่ และมีการเปรียบเทียบกันเพื่อเป็นการศึกษาและได้ข้อมูลที่แท้จริงแนะนำผู้ลงทุนก่อนการลงทุน

โดยในช่วงปลายปี พ.ศ.2536 บริษัทหลักทรัพย์ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนรวม 8 บริษัท ได้ร่วมกับบริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์จำนวน 7 บริษัท จัดตั้ง"สมาคมบริษัทจัดการลงทุน" ขึ้นและมีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า "Association of Investment Management Companies" (AIMC) ซึ่งสมาคมบริษัทจัดการลงทุนได้จดทะเบียนและได้รับใบอนุญาตเป็นสมาคมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการลงทุน จากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2537 สมาคมบริษัทจัดการลงทุนเป็นองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร โดยได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่าย จากบริษัทสมาชิกซึ่งเป็นบริษัทหลักทรัพย์ ที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจจัดการลงทุนปัจจุบัน สมาคมบริษัทจัดการลงทุนประกอบด้วยบริษัทสมาชิก 3 กลุ่มธุรกิจ คือ กลุ่มธุรกิจกองทุนรวม กลุ่มธุรกิจกองทุนส่วนบุคคล และกลุ่มธุรกิจกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โดยแต่ละกลุ่มธุรกิจจะมีคณะกรรมการกลุ่มธุรกิจ ทำหน้าที่บริการกิจการ ของกลุ่มธุรกิจ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มธุรกิจ และดูแลบริษัทสมาชิกในแต่ละกลุ่มธุรกิจ ให้มีจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ นอกจากนี้ คณะกรรมการแต่ละกลุ่มธุรกิจจะเลือกตั้งผู้แทนจากคณะกรรมการกลุ่มธุรกิจเข้าดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการของสมาคมบริษัทจัดการลงทุน เพื่อบริหารกิจการโดยรวมของสมาคมบริษัทจัดการ ลงทุนด้วยไปซึ่งจะเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลสร้างความ

เชื่อมั่นให้ผู้ลงทุนได้ เนื่องจากการจัดตั้งสมาคมเพื่อบริการกิจการ ของกลุ่มธุรกิจให้เป็นไป ตามวัตถุประสงค์ ของกลุ่มธุรกิจและดูแลบริษัทสมาชิกในแต่ละกลุ่มธุรกิจให้มีจรรยาบรรณในการ ประกอบธุรกิจ

โดยบริษัทจัดการกองทุนรวมแห่งแรกของประเทศไทยได้ถูกจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2518 โดยความร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลไทยและบรรษัทการเงินระหว่างประเทศ (International Finance Corporation - IFC) ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของธนาคารโลก และได้เริ่มจัดตั้งและจัดการกองทุนรวมโครงการแรกในปี พ.ศ. 2520 ภายใต้ชื่อ "โครงการกองทุนสินักบุญ" ด้วยขนาดกองทุน 100 ล้านบาทและมีอายุโครงการ 10 ปี และก็ได้ดำเนินการจนทำให้ธุรกิจการจัดการกองทุนรวมขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็วและกลายเป็นส่วนสำคัญ ในการพัฒนาตลาดทุนของประเทศไทย ปัจจุบัน ณ วันที่ 12 กันยายน 2556 สมาคมบริษัทจัดการลงทุนมีบริษัท สมาชิกกลุ่ม ธุรกิจกองทุนรวมทั้งสิ้น 22 บริษัท (สมาคมบริษัทจัดการลงทุน, 2556) โดยที่บริษัทจัดการลงทุนมีความพร้อมทั้งในด้านการให้บริการ การวิจัย และการจัดการลงทุน มีความพร้อมในการดำเนินธุรกิจจัดการกองทุนทั้งด้านบุคลากร พร้อมกันกับ ข้อมูล ข่าวสาร ระบบงานและเทคโนโลยีในการจัดการลงทุน ช่องทางการจัดจำหน่าย ผ่านสาขาธนาคาร สาขา รวมถึงตัวแทนจำหน่ายและรับซื้อคืน ความพร้อมในด้านต่างๆ ที่บลจ.มีจะสามารถส่งเสริมหรือผลักดันให้มูลค่าสินทรัพย์สุทธิของกองทุนตราสารทุน ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง ผู้ลงทุนหรือผู้ออมมีโอกาสที่จะได้รายได้ที่สูงขึ้นในรูปของผลตอบแทนจากการลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนได้สูง อาจจะสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม สูงกว่า SET Index หรืออยู่ในระดับต้นๆ ที่นักลงทุนเลือกจะตัดสินใจลงทุนกับ บลจ.ได้ การที่จะทำให้ผู้ลงทุนเลือกที่จะลงทุนกับ บลจ.ต้องประกอบไปด้วยปัจจัยในหลายๆ ด้านตามที่นักลงทุนต้องการ ก็ย่อมมีมากกว่า แค่ผลตอบแทนจากการลงทุน ในช่วงระยะเวลาการลงทุน หรือในจังหวะที่เหมาะสมกับการลงทุน สิ่งที่จะเป็นปัจจัยหรือมีอิทธิพลให้นักลงทุนคำนึงถึงอาจมีปัจจัยหรือภาพรวมด้านอื่นๆ หรือนักลงทุนอาจมีการเปรียบเทียบกับบลจ.อื่นๆ ในอุตสาหกรรมเดียวกัน หรือปัจจัยด้านต่างๆ เช่น ค่าธรรมเนียมการจัดการกองทุน (Management Fee), ค่าธรรมเนียมนายทะเบียนหน่วยลงทุน (Registrar Fee), ขนาดกองทุน(Size), สัดส่วนการลงทุนในกลุ่มหุ้นที่มีอัตราการสร้างผลกำไรสูง (Percentage of Capital invested in Equity) ที่จะสามารถส่งผลให้นักลงทุน ตัดสินใจลงทุน เป็นต้น จากการที่มีการจัดตั้งกองทุนครั้งแรก พ.ศ. 2520 จนถึงปัจจุบัน กว่า 37 ปี ซึ่งเป็นทางเลือกที่สำคัญของนักลงทุนและมีความจำเป็นต่อการพัฒนาตลาดทุนของประเทศ แต่จากยอดสินทรัพย์สุทธิกลับพบว่ามีการขยายตัวในส่วนของกองทุนรวมตราสารหนี้ซึ่งมีลักษณะคล้ายเงินฝาก มากกว่าการเติบโตในกองทุนรวมประเภทอื่นๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงเหตุ ปัจจัยของนักลงทุนที่จะเลือกลงทุนในแต่ละ บลจ. ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ซึ่ง

พบว่าเงินที่ลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงิน (AUM) ของโลกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และอุตสาหกรรมกองทุนรวมโลกมีบทบาทมากขึ้นและทวีความสำคัญมากขึ้น เนื่องจากตราสารทางการเงินต้องมีการพัฒนา คิดค้น ปรับปรุง เพื่อให้เกิดตราสารทางการเงินที่หลากหลายของประเทศไทยเติบโตในส่วนของกองทุนรวมตราสารหนี้ซึ่งให้ผลตอบแทนน้อยกว่ากองทุนรวมตราสารทุนแต่มีความผันผวนน้อยกว่า ในช่วง 15 ปี (2542-2555) ตลาดหุ้นไทยให้ผลตอบแทนเฉลี่ย 11.54% ต่อปี ซึ่งสูงกว่าการลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินอื่นๆ (โครงการสนับสนุนทุนวิจัยด้านตลาดทุน ระดับบัณฑิตศึกษา ประจำปี 2555) การลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนนั้นมีความได้เปรียบในหลายๆ ด้านทั้งผลการดำเนินงาน ประสิทธิภาพดำเนินงาน ความสม่ำเสมอของผลการดำเนินงาน มีมืออาชีพบริหารกองทุน วิเคราะห์จังหวะในการลงทุน วิเคราะห์คุณภาพ และความสามารถในการทำกำไรของหลักทรัพย์ที่ลงทุน ความหลากหลายของนโยบายการลงทุน และรูปแบบการลงทุนในตราสารทุน กระจายความเสี่ยงในการลงทุนแบบมืออาชีพ นักลงทุนสามารถศึกษาข้อมูลการลงทุนได้เนื่องจากทุกกองจะมีการเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่เรียกกันว่า Benchmark ซึ่งกองทุนแต่ละประเภทก็จะมี Benchmark ที่แตกต่างกันไป เช่น หากเป็นกองทุนที่ลงทุนในหุ้นก็ต้องนำผลตอบแทนไปเทียบกับ SET Index ซึ่งสามารถนำข้อมูลมาตัดสินใจลงทุนได้ รวมถึงค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายที่กองทุนเรียกเก็บจากผู้ถือหน่วยมีการเปิดเผยข้อมูลกองทุนในส่วนของหนังสือชี้ชวนสำหรับศึกษาข้อมูลก่อนการลงทุน หรือค่าใช้จ่ายในการซื้อขายหลักทรัพย์ (trading cost) รวมถึงผู้จัดการกองทุน ผลการดำเนินงานย้อนหลัง ผลตอบแทนที่ได้รับในระหว่างลงทุน หรือสิ้นสุดการลงทุน ภายใต้การบริหารจัดการของผู้จัดการกองทุน

รวมทั้งเรื่องการไหลของเงินลงทุนที่หมุนเวียนทั่วโลกนี้ (Global Fund Flow) ที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนจากการลงทุน ซึ่งทั้งนักลงทุนสถาบันและรายย่อยต้องให้ความสำคัญ เนื่องจาก Fund Flow ของกองทุนทั่วโลกมีแนวโน้มที่แสดงถึงความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่มีเพิ่มขึ้นต่อตลาดหุ้นทั่วโลกในช่วงปี พ.ศ. 2556 ที่ผ่านมา ผลักดันให้เงินลงทุนหลังไหลเข้าสู่อุตสาหกรรมกองทุนรวมมากเป็นประวัติการณ์ โดยเงินลงทุนที่ไหลเข้านั้นเป็นผลมาจากผลตอบแทนที่ดีต่อตลาดหุ้นในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วส่งผลให้มูลค่าทรัพย์สินสุทธิรวมทั่วโลกสูงกว่า 23 ล้านล้านเหรียญ โดยเพิ่มขึ้นกว่า 3 ล้านล้านเหรียญจากปี 2554 และ เพิ่มขึ้นมากกว่าเท่าตัวจากจุดต่ำสุดเมื่อปี 2551 ซึ่งเป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่าเงินลงทุนจะไหลไปหาที่ที่มีโอกาสและให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า ซึ่งนักลงทุนชาวไทยยังไม่สังเกตเห็นข้อสำคัญในประเด็นนี้หรืออาจจะยังไม่มีมีการปรับตัว ตระหนักถึงความสำคัญในการบริหารจัดการทางการเงินสำหรับตัวเอง (<http://www.morningstarthailand.com>) ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าหากมีการบริหารจัดการทางการเงินที่ไม่สามารถสร้างความมั่งคั่งได้ เงินออมที่มีอยู่อาจลดค่าลงหากเงินเพื่อเพิ่มขึ้น หรือการลงทุนในสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนมากกว่าอัตราเงิน

เพื่อที่จะเป็นการปกป้องค่าเงินของตนเองไว้ได้ ดังที่ทางตลาดหลักทรัพย์หรือหน่วยงานภาครัฐ บริษัทที่ปรึกษาทางการเงิน ที่มีการให้ความรู้ทางการเงินมีการจัดกิจกรรม แฝงงานเพื่อส่งเสริมให้มีบริการวางแผนทางการเงินเพื่อให้ผู้ลงทุนกระจายการลงทุนให้สอดคล้องกับลักษณะความเสี่ยงและผลตอบแทนที่คาดหวัง การสนับสนุนการลงทุนระยะยาว อย่างปลอดภัยภายใต้ความเสี่ยงที่นักลงทุนยอมรับได้ หากเกิดผลสำเร็จในระดับบุคคล ก็จะส่งผลทำให้กองทุนรวมของประเทศสามารถจะขยายตัวตามเศรษฐกิจของประเทศ ตามภูมิภาค หรือตามเศรษฐกิจโลกได้อย่างมั่นคง และยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวม
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุนในการลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน
3. เพื่อพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุนด้วยตัวแปรปัจจัยพื้นฐานการลงทุนเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างการแข่งขัน กลยุทธ์ ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน รวมถึงส่วนงานที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมให้สอดคล้องพฤติกรรมและความต้องการของนักลงทุน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ศึกษาเฉพาะกองทุนเปิด แบ่งตามลักษณะในการจัดจำหน่ายและการไถ่ถอนคืนหน่วยลงทุนได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ “กองทุนเปิด” และ “กองทุนปิด” เนื่องจากกองทุนทั้งสองประเภทนี้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับความต้องการสภาพคล่องของผู้ลงทุนแต่ละคน สามารถถอนตัวจากการลงทุนได้ทันทีตามความต้องการทุกเมื่อ โดยจะทำการศึกษา กองทุนเปิด (Opened - End Fund) ชนิดที่ไม่มีการกำหนดอายุโครงการ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนสามารถที่จะขายหน่วยลงทุนเพิ่มเติมและต่อเนื่องได้ หลังจากที่มีการเสนอขายหน่วยลงทุนในครั้งแรกไปแล้ว รวมถึงสามารถรับซื้อคืนหน่วยลงทุนจากผู้ลงทุนเมื่อใดก็ได้ตลอดเวลา บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน มักจะมีการกำหนดระยะเวลาในการขาย ตลอดจนการรับซื้อคืนไว้ก่อนล่วงหน้า โดยอาจเปิดให้ทำการซื้อขายได้ทุกวันทำการ สัปดาห์ละครั้ง เดือนละครั้ง ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ได้กำหนดขึ้น ตามหนังสือชี้ชวน (Prospectus)

- 1.2 ไม่รวมกองทุนเปิดที่มีการซื้อขายในตลาดรอง (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย)
- 1.3 ไม่รวมกองทุนปิด (Closed - End Fund) กองทุนรวมชนิดที่ บลจ. ไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุน โดยจะมีการกำหนดอายุโครงการอย่างชัดเจนแน่นอน และเปิดให้มีการจองซื้อหน่วยลงทุน

เพียงครั้งเดียวเมื่อเริ่มต้นโครงการ หลังจากนั้นก็จะไม่มีการออกขายหน่วยลงทุนเพิ่มเติมแต่อย่างใด ทำให้จำนวนของหน่วยลงทุนของกองทุนคงที่ ไม่มีการเพิ่มขึ้นหรือลดลง ผู้ลงทุนเองก็ยังไม่สามารถที่จะขายคืนหน่วยลงทุนให้แก่ บลจ. หรือตัวแทนสนับสนุนการขายก่อนครบกำหนดอายุโครงการได้ ต้องถือเอาไว้เพื่อรอขายคืนเมื่อครบกำหนดอายุโครงการเท่านั้น

1.4 ไม่รวมกองทุนปิด (Closed - End Fund) ที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่น กองทุนรวมวายุภักษ์ และกองทุนรวมเพื่อแก้ไขปัญหาในระบบสถาบันการเงิน เป็นต้น เพื่อให้สะท้อนถึงพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนอย่างแท้จริง

ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน โดยศึกษาอิทธิพลจากปัจจัยจากภายใน และศึกษาอิทธิพลที่เกิดจากสิ่งกระตุ้นภายนอก

2. **ขอบเขตด้านตัวแปร** ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระ คือ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ, อายุ, สถานภาพ, ระดับการศึกษา, อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2) ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ได้แก่ ผลตอบแทนที่คาดหวัง, ผลการดำเนินงาน, ความเสี่ยงในการลงทุน, ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากผู้ถือหน่วย, ค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากกองทุน, การได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี, การส่งเสริมการขาย, ผู้ติดต่อกับผู้ลงทุน, กระบวนการให้บริการ, การได้รับข้อมูลข่าวสาร, ชื่อเสียงของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน, ภาพลักษณ์ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน 3) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง 4) ปัจจัยเชิงปริมาณ 5) ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร 6) ปัจจัยด้านสังคม และตัวแปรตามคือการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน

3. **ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง**

3.1 ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกำหนดให้เป็นกลุ่มที่เคยลงทุนในกองทุนรวมแล้ว โดยเป็นกลุ่มที่เคยลงทุนกับ บลจ. ที่เป็นบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงินของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ จำนวน 4 แห่ง บลจ. ที่เป็นบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงินของธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางจำนวน 3 แห่ง บลจ. ที่เป็นบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงินของธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กจำนวน 5 แห่ง บลจ. ที่มีบริษัทต่างชาติ (ที่ไม่มีธุรกิจธนาคารพาณิชย์ในไทย) เป็นบริษัทแม่จำนวน 6 แห่ง บลจ. ที่มีบริษัทไทย (ที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์) เป็นบริษัทแม่ จำนวน 4 แห่ง

ตารางที่ 1.1 แสดงรายชื่อบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนแยกตามธุรกิจธนาคาร

ประเภท	ประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุนเป็นหลัก
บลจ.ที่เป็นบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงินของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่	บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กลีกรไทย จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กรุงไทย จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด
บลจ.ที่เป็นบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงินของธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง	บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทหารไทย จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กรุงศรี จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ธนชาติ จำกัด
บลจ.ที่เป็นบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงินของธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก	บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ประเทศไทย) จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน แลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทีเอส โก้ จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กัทธ จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ซีไอเอ็มบี-พริ้นซิเพิล จำกัด
บลจ.ที่มีบริษัทต่างชาติ (ที่ไม่มีธุรกิจธนาคารพาณิชย์ในไทย) เป็นบริษัทแม่	บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน อเบอร์ดีน จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม โซลาริส จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน แมนูไลฟ์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ฟิลลิป จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม เมย์แบงก์ (ประเทศไทย) จำกัด
บลจ.ที่มีบริษัทต่างชาติ (ที่ไม่มีธุรกิจธนาคารพาณิชย์ในไทย) เป็นบริษัทแม่	บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน อเบอร์ดีน จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม โซลาริส จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน แมนูไลฟ์ (ประเทศไทย) จำกัด

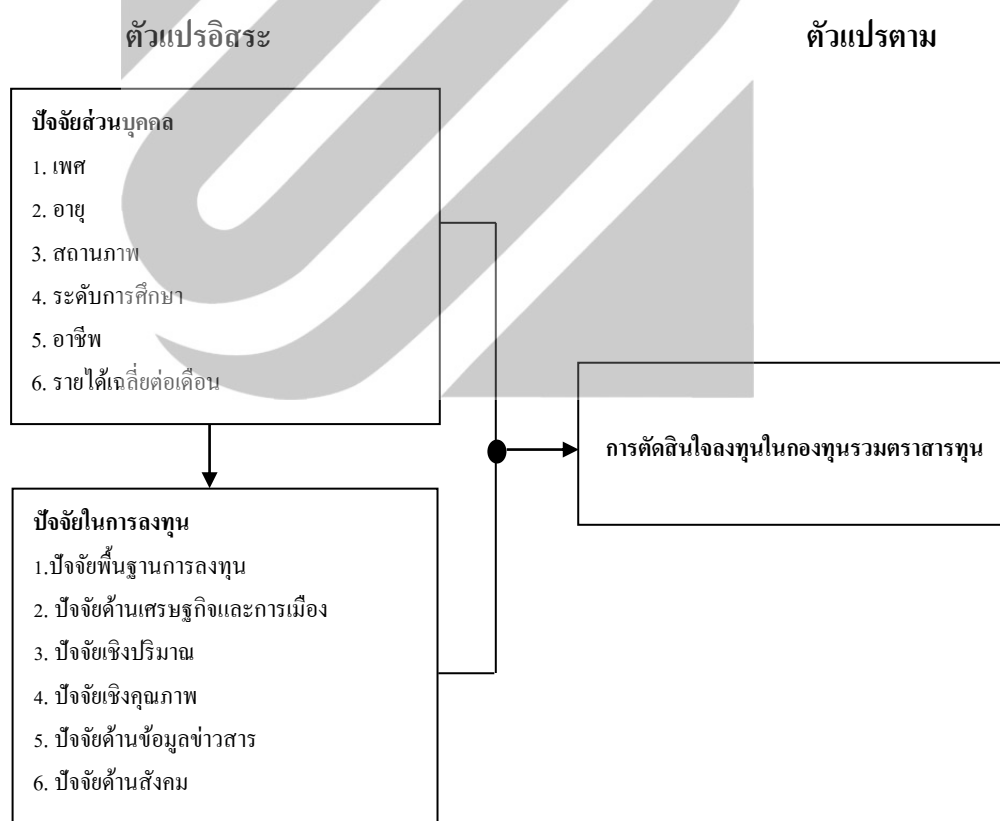
ที่มา : สมาคมบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือกกลุ่มผู้ที่เคยลงทุนในกองทุนรวม ซึ่งผู้วิจัยจะใช้การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ในกรณีที่ไม่ทราบจำนวนประชากร (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553 หน้า 46) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เพื่อกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่าง 384 ตัวอย่าง แต่เนื่องจากผู้วิจัยต้องการให้ค่าความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่าที่กำหนดจึงขอใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 420 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น ได้แก่ วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เฉพาะผู้ที่เคยลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน

4. ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ งานมหกรรมการเงิน กรุงเทพฯ ครั้งที่ 14 Money Expo 2014 ตั้งแต่วันที่ 8-11 พฤษภาคม 2557 ณ อาคารชาเลนเจอร์อิมแพ็ค เมืองทอง

5. ขอบเขตด้านเวลา ผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มผู้เคยลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนระหว่างเดือน พฤษภาคม ถึงเดือน มิถุนายน

กรอบแนวคิดตามทฤษฎี

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

สมมติฐานงานวิจัย

1. นักลงทุนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่แตกต่างกัน
2. การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุน
3. การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนมีความสัมพันธ์กับปัจจัยประกอบการตัดสินใจในการลงทุน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

กองทุนเปิด (Open-End fund) หมายถึง กองทุนรวมที่สามารถเพิ่มหรือลดหน่วยลงทุนได้ ไม่มีกำหนดอายุโครงการ และบริษัทจัดการรับซื้อคืนหน่วยลงทุนตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวน เช่น ทุกวัน ทุกสัปดาห์ ทุกสองสัปดาห์ ทุกเดือน ทุกไตรมาส หรือทุกหกเดือน กองทุนเปิดจึงเป็นที่นิยมมากกว่ากองทุนปิด เพราะมีสภาพคล่องมากกว่าอิทธิพลโน้มน้ำหนักความต้องการ ผลักดันให้นักลงทุนเกิดความต้องการเป็นเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน

กองทุนปิด (Closed-End fund) หมายถึง กองทุนรวมที่มีหน่วยลงทุนคงที่ไม่เพิ่มขึ้นและไม่ลดลง และเปิดให้มีการจองซื้อเพียงครั้งเดียวเมื่อจัดตั้งโครงการ มีกำหนดอายุโครงการแน่นอน และบริษัทจัดการไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนก่อนครบกำหนดอายุโครงการ ผู้ถือหน่วยลงทุนไม่สามารถไถ่ถอนหน่วยลงทุนก่อน ครบกำหนดอายุโครงการได้ โดยส่วนใหญ่แล้ว อายุโครงการของกองทุนรวมในประเทศไทย จะมีกำหนด 3 ปี 5 ปี หรือ 10 ปี และเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุน บริษัทจัดการอาจนำหน่วยลงทุนของกองทุนปิดไปจดทะเบียนซื้อขายในตลาดรอง (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) หรือจัดให้มี ตัวแทนจัดการซื้อขาย (Market maker)

กองทุนรวมตราสารแห่งทุน (Equity fund) หมายถึง กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารทุน โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม บริษัทจัดการต้องรายงานค่าเฉลี่ยการถือครองตราสารทุนให้สำนักงาน ก.ล.ด. ทราบทุกกรอบระยะเวลาสามเดือน หกเดือน เก้าเดือน และสิบสองเดือนของรอบบัญชีกองทุน หากค่าเฉลี่ยการถือครองตราสารทุนไม่ถึงร้อยละ 65 ในรอบระยะเวลาใด ให้บริษัทจัดการแสดงผลโดยชัดเจน เพื่อที่สำนักงาน ก.ล.ด. จะได้นำไปเปิดเผยให้แก่ผู้ลงทุนและผู้สนใจลงทุนทราบต่อไป โดยทั่วไปแล้วกองทุนรวมตราสารแห่งทุน มีความเสี่ยงสูงกว่ากองทุนรวม ที่มีนโยบายลงทุนในตรา

สารประเภทอื่น จึงเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้สูง และควรลงทุนเพื่อหวังผลที่ดีกว่าในระยะยาว กองทุนประเภทตราสารทุนมีดังต่อไปนี้

กองทุนรวมดัชนี

กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Market Fund : RMF)

กองทุนหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund : LTF)

กองทุนรวมหน่วยลงทุน (Feeder Fund)

กองทุนรวม ETF (Exchange Traded Fund)

กองทุนรวมหุ้นทั่วไป

ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

กองทุนรวมดัชนี คือ กองทุนรวมที่มีกลยุทธ์การลงทุนเชิงรับ (Passive Investment) เพื่อเลียนแบบดัชนีอ้างอิง (Benchmark) โดยเน้นสร้างผลตอบแทนให้ใกล้เคียงกับดัชนีที่ใช้อ้างอิง ซึ่งไม่ได้จำกัดเฉพาะดัชนีหุ้นเท่านั้น อาจจะเป็นดัชนีตราสารหนี้ หรือสินทรัพย์ประเภทอื่นๆก็ได้ ในประเทศไทยนั้น ดัชนีอ้างอิงที่มักใช้กัน คือ SET50 หรือ SET100 Index อาทิเช่น กองทุนเปิด ยู โอบี สมาร์ท เซ็ท 50 (UOBSET50) กองทุนเปิด เค เซ็ท 50 (K-SET50) กองทุนเปิด ทหารไทย SET50 (TMB50) เป็นต้น ปัจจุบันในประเทศไทยมีกองทุนรวมดัชนีกว่า 20 กองทุนมีมูลค่าทรัพย์สินรวมกว่า 30,000 ล้านบาท (ข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคม 2557 ที่มา: บริษัท มอร์นิ่งสตาร์ รีเสิร์ช (ประเทศไทย))

กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF) คือ กองทุนรวมที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการออมและการลงทุนของบุคคล เพื่อเตรียมความพร้อมไว้สำหรับการเกษียณอายุที่มีคุณภาพ ผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มากกว่าการลงทุนในกองทุนรวมทั่วไป เพราะเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ไม่เกินปีละ 500,000 บาท ทั้งนี้ให้นับรวมเงินลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ผู้ลงทุนจะได้รับประโยชน์จากการประหยัดภาษีเงินได้ทันที ตั้งแต่ปีแรกที่เริ่มลงทุน

กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund : LTF) คือ กองทุนรวมที่เน้นลงทุนในหุ้น โดยทางการสนับสนุนให้จัดตั้งขึ้นเพื่อเพิ่มสัดส่วนผู้ลงทุนสถาบัน (ซึ่งก็คือ กองทุนรวม) ที่จะลงทุนระยะยาวในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การเพิ่มผู้ลงทุนสถาบันดังกล่าวจะช่วยให้ตลาดทุนไทยมีเสถียรภาพมากขึ้น ทั้งนี้ ผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่เป็นบุคคลธรรมดา จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อเป็นแรงจูงใจในการลงทุน

กองทุนรวมหน่วยลงทุน (Feeder Fund) คือ กองทุนรวมที่นำเงินไปลงทุนในกองทุนรวมในต่างประเทศเพียงกองเดียว (Feeder Fund) ซึ่งเรียกว่า Master Fund เช่น กองทุนรวม FIF X ไปลงทุนในกองทุนรวม Y ที่จัดตั้งในต่างประเทศเพียงกองเดียว ซึ่งกองทุนรวม Y จะมีผู้จัดการกองทุนที่อยู่ต่างประเทศเป็นผู้ดูแลและบริหารเงิน โดยอาจจะเข้าไปลงทุนในกองทุนรวมอื่นหรือสินค้าทางการเงินต่างๆ ตามนโยบายการลงทุนที่กำหนดไว้

กองทุน Equity ETF (Exchange Traded Fund) คือ กองทุนเปิดที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ซื้อขายสะดวกเหมือนหุ้น แต่กระจายความเสี่ยงเหมือน index fund ที่เสียค่าบริการจัดการต่ำกว่ากองทุนอื่นๆ กองทุน ETF สามารถอ้างอิงดัชนีได้หลายประเภท เช่น ดัชนีราคาหลักทรัพย์ ดัชนีราคาตราสารหนี้ ดัชนีราคาทองคำ เป็นต้น เป็นผลิตภัณฑ์ทางการเงินใหม่ที่รวมเอาคุณสมบัติเด่นของหุ้นและกองทุนเปิดไว้ด้วยกัน โดยมีคุณสมบัติเหมือนหุ้น ในแง่ที่ต้องซื้อขายผ่านโบรกเกอร์เท่านั้น ผู้ลงทุนสามารถซื้อขายและรู้ราคาซื้อขายได้ตลอดเวลา (real time) ไม่มีกำหนดอายุโครงการ ด้านคุณสมบัติที่คล้ายกองทุนเปิด คือ สามารถเพิ่มหรือลดหน่วยลงทุน Equity ETF ได้ real time มีนโยบายการลงทุนคล้ายกับ index fund กองทุนเปิดที่จดทะเบียนและสามารถซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้เสมือนการซื้อขายหุ้นตัวหนึ่ง โดย ETF จะมีลักษณะคล้ายกับกองทุนรวมทั่วไป ทั้งด้านการที่มีผู้บริหารกองทุนมืออาชีพคอยดูแลบริหารกองทุนให้อย่างเป็นระบบ ใช้เงินลงทุนน้อย แต่สามารถกระจายความเสี่ยงได้มาก รวมถึงการมีกลไกในการปกป้องผู้ถือหน่วยลงทุน

กองทุนหุ้นทั่วไป คือ กองทุนที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เข้าไปซื้อ หุ้นในตลาดหลักทรัพย์ให้กับผู้ลงทุน โดยจะบอกไว้ในหนังสือชี้ชวนว่าจะซื้อหุ้นตัวไหนบ้าง ซึ่งเค้าจะกระจายความเสี่ยงให้กับผู้ลงทุน โดยซื้อหุ้นอยู่ประมาณ 10 กว่าตัวหรือมากกว่านั้นแล้วแต่จังหวะการลงทุน ซึ่งกองทุนหุ้น มีกี่ประเภท 2 ประเภท 1) แบบจ่ายปันผล ผู้ลงทุนจะต้องเสียภาษีหัก ณ ที่จ่าย 10% 2) แบบไม่จ่ายปันผล กองทุนหุ้นแบบนี้ปลอด จะไม่จ่ายปันผลเลย ข้อดีคืออาจได้ผลตอบแทนดีกว่ากองทุนปันผล และไม่ต้องเสียภาษีหัก ณ ที่จ่าย 10%

กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ (General fixed income fund) หมายถึง กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้เฉพาะเงินฝาก หรือหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ ห้ามมิให้กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ลงทุนหรือ มีไว้ซึ่งตราสารทุนหรือตราสารกึ่งหนี้กึ่งทุน (หุ้นกู้แปลงสภาพ) ยกเว้นแต่สำนักงาน ก.ล.ต. จะพิจารณาอนุญาต เมื่อมีผู้ให้คำรับรองที่น่าเชื่อถือได้ว่าจะเป็นผู้รับซื้อตราสารทุนหลังการแปลงสภาพนั้นออกไปจากกองทุนโดยทั่วไปแล้ว กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ มีความเสี่ยงน้อยกว่ากองทุนรวมที่มีนโยบาย ลงทุนในตราสารทุน จึงเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้น้อยกว่า กองทุนรวมตราสารหนี้มีดังต่อไปนี้

กองทุนรวมตลาดเงิน
 กองทุนรวมค้ำมือครองเงินต้น
 กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
 กองทุนรวมหน่วยลงทุน
 กองทุนรวมตราสารหนี้ทั่วไป

กองทุนรวมผสม (Balanced fund) หมายถึง กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาผลตอบแทนโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด หรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะดำรงอัตราส่วนการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารทุนในขณะใดขณะหนึ่งไม่เกินร้อยละ 65 และไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม กองทุนผสม ลงทุนในตราสารได้ทุกประเภท ผู้จัดการกองทุนสามารถแสวงหาโอกาสลงทุนที่ดีกว่าได้ทั้งในตลาดตราสารทุนและตลาดตราสารหนี้ แต่เป็นการจัดสรรเงินลงทุนประเภทสมดุล เพราะมีข้อกำหนดเกี่ยวกับ ceiling และ floor ในการลงทุนในตราสารทุน กองทุนผสม เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้ปานกลาง

กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ (Property Fund) หมายถึง กองทุนรวมซึ่งนำเงินที่ระดมได้จากการขายหน่วยลงทุนไปลงทุนซื้อหรือเช่าอสังหาริมทรัพย์ เช่น อาคารสำนักงาน โรงงาน โรงแรม หรือหลักทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์ตามที่กฎหมายกำหนด โดยมีจุดมุ่งหมายหลักก็เพื่อบริหารอสังหาริมทรัพย์ที่ลงทุนนั้นให้ได้รับผลตอบแทนที่สม่ำเสมอในรูปของค่าเช่าหรือกำไรสุทธิที่เกิดจากการดำเนินงาน

สมาคมบริษัทจัดการลงทุน หมายถึง สมาคมบริษัทจัดการลงทุน จัดตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 เป็นสมาคมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ จัดทะเบียนสมาคมกับสำนักงาน ก.ล.ต. มีบริษัทจัดการที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ ประเภทการจัดการกองทุนรวม การจัดการกองทุนส่วนบุคคล และการจัดการกองทุนส่วนบุคคลที่เป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นสมาชิก สมาคมมีหน้าที่กำหนดจรรยาบรรณ และวางมาตรฐานในการปฏิบัติ ให้บริษัทสมาชิกยึดถือและปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกันทุกราย กำหนดบทลงโทษเมื่อบริษัทสมาชิกฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตาม

หนังสือชี้ชวนเสนอขายหน่วยลงทุน หมายถึง เอกสารสำคัญที่บริษัทจัดการจะต้องจัดทำขึ้น และต้องเผยแพร่ให้ผู้ลงทุนทราบ หรือแจกจ่ายให้แก่ผู้ลงทุน (เมื่อถูกร้องขอ) ทุกครั้งที่มีการเสนอขายหน่วยลงทุน หนังสือชี้ชวนเสนอขายหน่วยลงทุนของกองทุนรวม ซึ่งบริษัทจัดการจัดทำขึ้นให้มี 2 ส่วน คือ ส่วนสรุปข้อมูลสำคัญที่ผู้ลงทุนควรทราบ ทั้งในส่วนข้อมูลโครงการส่วนสรุปข้อมูลสำคัญที่ผู้ลงทุนควรทราบ ซึ่งต้องมีรายการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้ ลักษณะที่สำคัญของกองทุนรวม

(key feature), คำเตือนและข้อแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนในหน่วยลงทุน ความเสี่ยงในการลงทุนของ กองทุนรวม, ตารางแสดงค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เรียก เก็บจากผู้ซื้อหรือผู้ถือหน่วย ลงทุนหรือกองทุนรวม, วัน เดือน ปี ที่รวบรวมข้อมูลไว้ในหนังสือชี้ชวน รวมถึง ส่วนข้อมูล โครงการ

ผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในกองทุนรวม หมายถึง กองทุนรวมไม่ รับประกันผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนจะได้รับ (ยกเว้นกรณีของกองทุนรวมมีประกัน) ผู้ลงทุนอาจจะ ได้รับผลตอบแทน หรือ ไม่ได้ หรืออาจจะขาดทุนจากการขายหน่วยลงทุนก็ได้เมื่อการลงทุนของ กองทุนรวมมีกำไร ผู้ถือหน่วยลงทุนจะได้รับส่วนแบ่งกำไรในรูปของเงินปันผล (Dividend) (ใน กรณีที่กองทุนรวมนั้นมีนโยบายที่จะจ่ายเงินปันผล) และมูลค่าทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วยที่เพิ่มขึ้น ผู้ ลงทุนก็จะได้รับ กำไรส่วนเกินมูลค่าหน่วยลงทุน (Capital Gain) เมื่อผู้ลงทุนนั้นขายคืนหน่วยลงทุน ส่วนความเสี่ยงของกองทุนรวมแต่ละประเภทนั้น มีความเสี่ยงในทำนองเดียวกันกับตราสารหรือ หลักทรัพย์ ที่กองทุนรวมนั้น ๆ เน้นลงทุน เช่น กองทุนรวมตราสารทุนก็มีความเสี่ยงแบบ เดียวกันความเสี่ยงของตราสารทุน กองทุนรวมตราสารหนี้ก็มีความเสี่ยงแบบเดียวกับตราสารหนี้ เป็นต้น

ผลตอบแทนจากการลงทุนในตราสารทุน หมายถึง ส่วนของเงินปันผล (Dividend) เงินส่วน แบ่งกำไรจากการดำเนินงานรายปีของกิจการ พิจารณาจัดสรรโดยที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น และกำไร ส่วนเกินทุน (Capital Gain) เป็นเงินได้ที่เกิดขึ้นจากผลต่างของราคาขายหลักทรัพย์ ที่สูงกว่าราคา ทุน

ความเสี่ยงจากการลงทุนในตราสารทุน หมายถึง การที่ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนจริงจาก การลงทุน เบี่ยงเบน ไปจากผลตอบแทนที่คาดหวังไว้ว่าจะ ได้รับเมื่อแรกเริ่มลงทุน ไม่ว่าจะ ผลตอบแทนที่ได้รับจริงจะมากกว่า หรือน้อยกว่าที่คาดหวัง ถือว่าเป็นความเสี่ยงทั้งสิ้น ดังนั้น จึงไม่ มีการลงทุนประเภทใดที่ไม่มีความเสี่ยง มี 3 ประเภท ดังนี้ Company Risk หรือ Credit Risk, Sector Risk หรือ Industry Risk, Market Risk

ภาษีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในกองทุนรวม หมายถึง กองทุนรวมมีลักษณะเป็นนิติบุคคล แยกต่างหากจากบริษัทจัดการ ผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่กองทุนรวมได้รับ จะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสีย ภาษี เช่น กองทุนรวมลงทุนในตราสารทุนได้รับเงินปันผล และหรือ กำไรส่วนเกินทุน ไม่ต้องเสีย ภาษี กองทุนรวมลงทุนในตราสารหนี้ได้รับดอกเบี้ย ส่วนลดรับ และหรือ กำไรส่วนเกินทุน ก็ไม่ ต้องเสียภาษีเช่นกัน เป็นต้น ส่วนผู้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมนั้น เมื่อได้รับเงินปันผลหรือกำไร ส่วนเกินมูลค่าหน่วยลงทุน จะมีภาระภาษีสำหรับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ในลักษณะ เช่นเดียวกันกับภาระภาษีจากการลงทุนในตราสารทุน ดังกล่าวไว้แล้วข้างต้นทุกประการ เว้นแต่

กรณีผู้ลงทุนซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาและเลือกที่จะนำเงินปันผลที่ได้รับจากกองทุนรวม ไปรวมคำนวณเป็นเงินได้เพื่อเสียภาษี ผู้ลงทุนจะไม่สามารถเครดิตภาษีเงินปันผลได้

การคำนวณราคาและการกำหนดมูลค่าทรัพย์สินของกองทุนรวม หมายถึง การที่กองทุนรวม ต้องคำนวณมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของหลักทรัพย์และทรัพย์สินที่กองทุนรวมลงทุนไว้ทุกวันทำการ การคำนวณมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ และ มูลค่าต่อหน่วย โดยการคำนวณมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ เป็นการคำนวณมูลค่าหลักทรัพย์และทรัพย์สินที่กองทุนลงทุน ตามหลักการมูลค่ายุติธรรม (mark to market) กล่าวคือ ต้องคำนวณมูลค่าจากราคาปิด หรือราคาเสนอซื้อครั้งสุดท้าย (ถ้าหลักทรัพย์นั้นไม่มีการซื้อขายในวันนั้น) บวกกับ เงินสดและรายได้ค้างรับทั้งหมดที่มี หักด้วย หนี้สิน (ที่ยังไม่ได้ชำระราคา) กองทุนรวมต้องประกาศมูลค่าทรัพย์สิน มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ และมูลค่าต่อหน่วย ให้ผู้ลงทุนทราบทุกวันสุดท้าย ของสัปดาห์ในกรณีของกองทุนปิด และทุกวันทำการที่มีการซื้อขายหน่วยลงทุนในกรณีของกองทุนเปิด การประกาศจะกระทำในหน้าหนังสือพิมพ์อย่างน้อยหนึ่งฉบับ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นหนังสือพิมพ์ข่าวธุรกิจ และที่ทำการของบริษัทตัวแทนจำหน่ายเพื่อเผยแพร่ให้นักลงทุนทราบ

มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (Net Asset Value: NAV) หมายถึง โดยการคำนวณมูลค่าหลักทรัพย์และทรัพย์สินที่กองทุนลงทุน ตามหลักการมูลค่ายุติธรรม (mark to market) ต้องคำนวณมูลค่าจากราคาปิด หรือราคาเสนอซื้อครั้งสุดท้าย เพื่อประกาศให้ผู้ถือหน่วยทราบตามกฎระเบียบของ ก.ล.ด.

ตัวแทนสนับสนุนการขาย-ระดับหนึ่ง [Investment Planner (IP)] หมายถึง บุคคลที่สามารถให้ คำแนะนำในการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมแก่ผู้ถือหน่วยลงทุนและผู้สนใจลงทุนทั่วไป ทั้งที่เป็น คำแนะนำทั่วไป และ คำแนะนำเฉพาะเจาะจง

ตัวแทนสนับสนุนการขาย-ระดับสอง [Fundamental Guide (FG)] หมายถึง บุคคลที่สามารถให้ คำแนะนำในการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวม แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนและผู้สนใจลงทุน ทั่วไป เฉพาะที่เป็น คำแนะนำทั่วไป เท่านั้น

เงินปันผล (Dividend) หมายถึง กรณีที่กองทุนรวมนั้นมีนโยบายจ่ายเงินปันผล ซึ่งแต่ละกองทุนจะมีนโยบายการจ่ายผลตอบแทนในรายละเอียดที่แตกต่างกันออกไป เช่น บางกองทุนอาจมีนโยบายในการจ่ายเงินปันผลให้กับผู้ถือหน่วยลงทุน ในขณะที่บางกองทุนอาจมีนโยบายนำเงินดังกล่าวไปทยอยซื้อเพื่อลงทุนต่อไป ซึ่งผู้ลงทุนควรทราบว่ากองทุนที่ถืออยู่มีนโยบายในเรื่องนี้อย่างไร โดยศึกษาได้จากหนังสือชี้ชวน

กำไรส่วนเกินมูลค่าหน่วยลงทุน (Capital Gain) หมายถึง ส่วนที่ผู้ลงทุนจะได้รับเมื่อผู้ลงทุนขายคืนหน่วยลงทุนให้กับบริษัทจัดการลงทุนในราคาที่สูงกว่าราคาที่ซื้อมาตอนแรก (วัดได้จากมูลค่าทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วยที่เพิ่มขึ้นจากมูลค่าที่เริ่มแรกลงทุน) ทั้งนี้ผลตอบแทนที่ผู้ถือหน่วย

ลงทุนแต่ละรายได้รับก็คือ ผลตอบแทนที่กองทุนรวมได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินประเภทต่างๆ และนำมาเฉลี่ยคืนให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนอีกทีหนึ่งตามสัดส่วนที่ได้ลงทุนไว้แต่แรกในกองทุนรวม

หน่วยลงทุน (UNIT TRUST) หมายถึง หลักทรัพย์ที่ออกจำหน่ายโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนหรือบริษัทจัดการลงทุน เพื่อระดมเงินเข้ากองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นแล้วจัดสรรเงินในกองทุนนั้นไปลงทุนในตลาดการเงินตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวน เช่น ลงทุนในตราสารทุน ลงทุนในตราสารหนี้ ฝากไว้กับสถาบันการเงิน เป็นต้น ซึ่งผู้ถือหน่วยลงทุนมีฐานะร่วมเป็นเจ้าของกองทุนนั้นๆ และมีสิทธิได้รับเงินปันผลตอบแทนจากผลกำไรที่เกิดขึ้นของกองทุน หากถือไว้จนถึงกำหนดไถ่ถอน ก็จะได้รับส่วนแบ่งคืนจากเงินกองทุนตามสัดส่วนของหน่วยลงทุนที่ถืออยู่

ปัจจัยในการลงทุน หมายถึง สถานการณ์ของสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ซึ่งนักลงทุนจะใช้ข้อมูลที่เป็นตัวเลขวัดชี้วัดต่างๆ ประกอบในการตัดสินใจลงทุน โดยที่การเปลี่ยนแปลงของตัวเลขของตัวชี้วัดเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อการลงทุนที่แตกต่างกันในแต่ละตลาดการลงทุน

ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน หมายถึง ปัจจัยที่ควรคำนึงก่อนการลงทุนในกองทุนรวม เนื่องจากกองทุนรวมมีลักษณะ และรูปแบบของการลงทุนที่แตกต่างไปจากการลงทุนอื่น นักลงทุนจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยทั้งทางด้านการลงทุน ด้านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน และความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับกองทุนรวมก่อนตัดสินใจลงทุน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ หมายถึง ปัจจัยโดยตรงที่ส่งผลกระทบต่อจิตวิทยาของนักลงทุนได้มากที่สุด ปัจจัยในกลุ่มนี้ครอบคลุมเรื่องของสภาพคล่องทางเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ การผลิตและความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ รวมถึงภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า ประเทศในภูมิภาค ประเทศในกลุ่มเศรษฐกิจเดียวกัน

ปัจจัยทางการเมือง หมายถึง ปัจจัยการเมืองภายในประเทศ และหรือการเมืองต่างประเทศ เช่น เสถียรภาพของรัฐบาล นโยบายของภาครัฐ ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ในเรื่องต่างๆ เช่น การส่งเสริมการลงทุน และ การเปิดตลาดต่างประเทศ ปัจจัยอื่นๆ ที่มีความไม่แน่นอน เช่น ภัยธรรมชาติรุนแรง การก่อการร้าย โรคติดต่อร้ายแรง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงภาวะเศรษฐกิจได้

ปัจจัยเกี่ยวกับความผันผวนของตลาดหลักทรัพย์ อาทิ ข่าวลือ การเก็งกำไรที่มากเกินไป กฎระเบียบที่เข้มงวด หรือหย่อนยานเกินไป และ อัตรามาร์จินหรือดอกเบี้ยที่ไม่เอื้อต่อผู้ลงทุน

ปัจจัยเชิงปริมาณ หมายถึง เป็นข้อมูลโดยประเมินจากตัวเลขที่เชื่อถือได้เพื่อใช้ในการบ่งบอกถึงผลการดำเนินงานของบริษัทในช่วงที่ผ่านมา ตัวอย่างข้อมูลเชิงปริมาณที่สำคัญที่ผู้ลงทุนควรทำความเข้าใจก่อนการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน

ปัจจัยเชิงคุณภาพ หมายถึง เป็นข้อมูลที่ใช้เพื่อประเมินระดับความสามารถของบริษัทในด้านต่างๆ โดยไม่ใช่ข้อมูลที่เป็นตัวเลข การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพมีความสำคัญอย่างมากที่จะช่วยให้ผู้ลงทุนสามารถคาดการณ์ผลกระทบจากการลงทุน

ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร หมายถึง แหล่งข้อมูลสำคัญที่นักลงทุนนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน เช่น พนักงานของตัวแทน ผู้สนับสนุนการขายหรือตัวแทนรับซื้อคืน พนักงานธนาคารที่เป็นบลจ.ที่อยู่ในเครือของธนาคารพาณิชย์ พนักงานของบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาตในการเป็นตัวแทนขายกองทุนรวม รวมถึงข้อมูลจากหนังสือชี้ชวนของกองทุน แหล่งข้อมูลต่างๆ ที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน

ปัจจัยด้านสังคม หมายถึง ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของผู้ลงทุนปัจจัยด้านสังคมประกอบด้วยผลกระทบทั้งหมด ที่มีผลต่อพฤติกรรมซื้ออันเกิดจากความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันระหว่างผู้ลงทุนกับสิ่งแวดล้อมภายนอก ได้แก่ กลุ่มอ้างอิง กลุ่มผู้นำความคิด ครอบครัว วงจรชีวิต ชั้นของสังคม วัฒนธรรมที่ผู้ลงทุนใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถนำเสนอการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยตัวแปรปัจจัยต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาวางแผนกลยุทธ์ให้ตรงกับความต้องการของนักลงทุน
2. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนและสมาคมที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลไปใช้ในการจัดสรรบริการด้านธุรกิจให้ตรงกับความต้องการของผู้ลงทุน และพัฒนาคุณภาพของผู้ให้บริการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาในธุรกิจ เพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน นำไปสู่การยกระดับคุณภาพการให้บริการของธุรกิจหลักทรัพย์จัดการกองทุน
3. เป็นแหล่งข้อมูลเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับกองทุนรวมตราสารทุนผู้ลงทุนสามารถนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการเลือกใช้ปัจจัยในการตัดสินใจลงทุน เพื่อลดความเสี่ยงและสร้างผลตอบแทนในการลงทุนให้สูงขึ้นได้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเชิงสำรวจ เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ผู้วิจัยได้นำเสนอถึงแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการวิจัย นำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

1. บทบาท ความสำคัญและสถานการณ์ของกองทุนรวมต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ การขยายตัวของสินทรัพย์สุทธิในกองทุนรวม

1.1 บทบาท ความสำคัญ และสถานการณ์ของกองทุนรวมในประเทศไทยต่อการขยายตัวของ GDP การบริโภคและการลงทุน

1.2 สถานการณ์ของกองทุนรวมต่อกระแสการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่หมุนเวียนทั่วโลกที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนจากการลงทุน

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับผลตอบแทนและความเสี่ยงในการลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน โดยศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการลงทุนทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยง

3. แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของพฤติกรรมมนุษย์และกระบวนการตัดสินใจของนักลงทุน

4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจลงทุนโดยคำนึงถึงผลตอบแทนและความเสี่ยงในการลงทุน

5. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ผู้ลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและปัจจัยที่ผู้ลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตลาดทุน

7. แนวคิดด้านประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลของกองทุนรวม

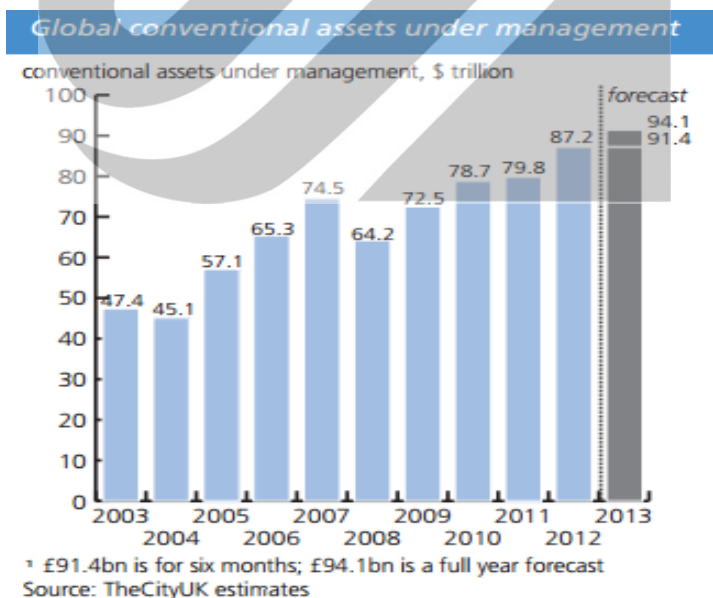
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. บทบาท ความสำคัญและสถานการณ์ของกองทุนรวมต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ การขยายตัวของสินทรัพย์สุทธิในกองทุนรวม

ในทางทฤษฎีกองทุนรวมเป็นเครื่องมือในการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ เพราะมีการจัดการลงทุนอย่างมืออาชีพ โดยมีจุดมุ่งหมายให้การลงทุนได้รับผลตอบแทนที่ดีที่สุด ภายใต้กรอบความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนยอมรับได้ โดยมีการนำแนวความคิดที่ว่าการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยเพียงเล็กน้อย เมื่อนำมารวมกันเข้าย่อมเป็นการลงทุนที่ทรงพลัง จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การลงทุนในทาง

เศรษฐศาสตร์ หมายถึง การที่เราใช้สอยทรัพยากรอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อทำให้เกิดสินค้าหรือบริการ
 ขึ้นใหม่ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการลงทุนที่แท้จริง (Real Investment) โดยต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ที่คาด
 ว่าจะได้รับจากการผลิตสินค้าหรือบริการว่า คู่กับต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการใช้สอยทรัพยากร
 นั้นๆ ไป ในส่วนทางการเงิน มีผู้เชี่ยวชาญทางการเงินหลายๆ ท่านให้นิยามของคำว่า การลงทุน
 ไว้ คือ การชะลอการใช้เงินจำนวนหนึ่งในปัจจุบัน และนำไปซื้อสินทรัพย์หรือตราสารทางการเงิน
 โดยคาดหวังว่าในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต เงินลงทุนจำนวนนี้จะงอกเงยขึ้นและก่อให้เกิด
 ผลตอบแทนส่วนเพิ่มที่สามารถชดเชยทั้งระยะเวลา อัตราเงินเฟ้อ และความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้
 อย่างคุ้มค่านั่นเอง ซึ่งนั่นย่อมแสดงให้เห็นว่าการออมอย่างเดียวไม่สามารถช่วยลดความเสี่ยงในชีวิต
 ได้ เนื่องจากมีปัจจัยความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจทำให้สินทรัพย์ที่เราถือครองอยู่ลดมูลค่าได้ ดังจะเห็นได้
 จากที่กระแสการเงินจะไหลไปสู่ที่ที่ให้ผลตอบแทนสูงสุดเสมอ

การที่ประชาชนยังไม่เห็นความสำคัญของการใช้กองทุนรวมตราสารทุนเป็นเครื่องมือทางการเงิน
 ในการเพิ่มรายได้ นั่นก็ทำให้ประเทศไทยเสียโอกาส หากมองเงินที่ลงทุนสินทรัพย์ทางการเงิน
 (AUM) ของโลกทุกปีมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องมีการเล็งเห็นถึงความสำคัญในการใช้กองทุนเป็น
 เครื่องมือในการเพิ่มรายได้อุตสาหกรรมกองทุนรวมโลกได้ทวีความสำคัญมากขึ้นด้วยอัตราการ
 ขยายตัวเฉลี่ยประมาณร้อยละ 9 ต่อปีในปี 2556 ดังภาพที่ 2.1 (TheCityUKestimates, 2013)

ภาพที่ 2.1 แสดงเงินที่ลงทุนสินทรัพย์ทางการเงิน (AUM) ของโลก

ที่มา : TheCityUKestimates, 2012

หลังจากที่ผู้นำประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนได้ลงนามร่วมกันในปี 2550 ในการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ภายในปลายปี 2558 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะผลักดันให้ประเทศในกลุ่มอาเซียนรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ เพื่อให้มีตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภูมิภาคและเพิ่มอำนาจต่อรองกับคู่ค้าอื่นในเวทีโลก และมีส่วนสำคัญต่อการเติบโตของเศรษฐกิจโลกในที่สุด โดยการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียนนี้ จะส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของสินค้าและบริการเงินทุน แรงงาน ด้วยเหตุนี้ตลาดทุนในอาเซียนซึ่งจะเข้ามามีบทบาทสำคัญและเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ จึงเริ่มมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเพิ่มศักยภาพ ซึ่งประเทศไทยเองก็ต้องเร่งพัฒนาตลาดเงิน ตลาดทุนในประเทศให้มีความแข็งแกร่ง นำเชื่อถือต่อนักลงทุนต่างประเทศ

นางทิพย์สุดา ถาวรารม (2554-2555) ได้ศึกษาตลาดทุนอาเซียนพบว่าส่วนใหญ่มีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับตลาดอื่นในโลก การเชื่อมโยง ตลาดทุนอาเซียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างขนาดสภาพคล่อง และความหลากหลายเพื่อให้เป็นจุดสนใจของผู้ลงทุนทั่วโลก การรวมตัวกันสามารถก่อประโยชน์ได้มากกว่าการแยกกันเติบโต ความสำเร็จของการเชื่อมโยงตลาดทุนอาเซียนขึ้นอยู่กับการพัฒนาคุณภาพของประเทศสมาชิกให้ได้มาตรฐานสากล และการลดความแตกต่างระหว่างกฎเกณฑ์แต่ละประเทศ เพื่อนำไปสู่การยอมรับกติกาซึ่งกันและกันมากขึ้นเรื่อยๆ โดยผู้กำหนดนโยบายควรร่วมกันกำหนดกรอบเวลาแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจน และสื่อสารสร้างความเข้าใจ กับสาธารณชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ตื่นตัวและเตรียมพร้อมต่อสภาพแวดล้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปสำหรับประเทศไทย ควรเร่งสร้างความรับรู้ในหมู่ผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชนทั่วไปให้เข้าใจว่า การเชื่อมโยงตลาดทุนอาเซียนเป็นสิ่งที่จำเป็นและหลีกเลี่ยงไม่ได้ภาคเอกชนจึงต้องตื่นตัวที่จะพัฒนาขีดความสามารถของตน ขณะเดียวกันภาครัฐก็ต้องผลักดันให้การเชื่อมโยงตลาดทุนเป็นนโยบายระดับชาติ โดยเร่งแก้ไขกฎหมาย กฎเกณฑ์และภาษีที่เป็นอุปสรรค เร่งพัฒนา ความรู้ด้านการออม และการลงทุนของประชาชน และผลักดันให้เกิดการแข่งขันในธุรกิจหลักทรัพย์ และตลาดทุนตลอดจนมีนโยบายที่ชัดเจนในการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับตลาดทุนของประเทศ เพื่อนำมาอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้ตลาดทุนไทยมีความแข็งแกร่ง พร้อมที่จะเอื้ออำนวยให้ประเทศได้ประโยชน์สูงสุดจากการเชื่อมโยง

ประสาร ไตรรัตน์วรกุล (2545-2546) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตลาดทุนพบว่าตลาดทุนเป็นช่องทางทางการเงินโดยตรง (direct financing) ที่จะต้องได้รับการพัฒนาขึ้นมาเพื่อเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับทั้งภาครัฐและเอกชนที่ใช้ในการระดมทุน จะเป็นช่องทางที่มีส่วนสำคัญในการช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจไทยให้เติบโตอย่างยั่งยืน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ซึ่งในปัจจุบันตลาดทุนยังมีปัญหาที่เป็นอุปสรรคสำคัญ ได้แก่ 1) ปัญหาด้านผู้ลงทุนทั้งด้านปริมาณที่มี

จำนวนน้อยซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ลงทุนรายย่อยและด้านคุณภาพที่มีพฤติกรรมการลงทุนระยะสั้นเน้นที่การเก็งกำไรเป็นหลัก 2) ปัญหาด้านสถาบันตัวกลางที่บริษัทหลักทรัพย์ต่างแข่งขันเพื่อมุ่งเน้นรายได้จากการเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์เป็นหลัก ไม่มีการกระจายการทำธุรกิจ และการขาดความชำนาญในการทำธุรกิจใหม่ๆ ขณะที่ธุรกิจจัดการลงทุนยังมีบทบาทในการระดมทุนแก้ปัญหาการขาดความรู้ความเข้าใจของประชาชน ตลอดจนการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการลงทุนผ่านกองทุนรวม 3) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ การขาดข้อมูลด้านงานวิจัยและวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่เพียงพอ ปัญหาด้านการทำธุรกรรมการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ (securities borrowing and lending: SBL) และธุรกรรมซื้อคืน (repurchase agreement : repo) เพื่อช่วยเสริมสร้างสภาพคล่องในการซื้อขายหลักทรัพย์และเพิ่มประสิทธิภาพให้กับระบบชำระราคา

1.1 บทบาท ความสำคัญ และสถานการณ์ของกองทุนรวมในประเทศไทยต่อการขยายตัวของ GDP การบริโภคและการลงทุน

ก.ล.ต. และสมาคมบริษัทจัดการลงทุน ร่วมกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย สมาคมธนาคารนานาชาติ สมาคมบริษัทหลักทรัพย์ไทย และสมาคมบริษัทจดทะเบียนไทย เปิดตัว “โครงการสานฝันเริ่มด้วยพันบาท” สนับสนุนคนวัยทำงานออมและลงทุนอย่างมีวินัย ด้วยเงินลงทุนขั้นต่ำเดือนละ 1,000 บาท เพื่อบรรลุเป้าหมายของชีวิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนวัยทำงานทั่วประเทศมีวินัยในการออม และลงทุนในกองทุนรวมที่เข้าร่วมโครงการเป็นประจำทุกเดือนและต่อเนื่องด้วยเงินลงทุนขั้นต่ำ 1,000 บาท เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายของชีวิตในระยะกลางและระยะยาวรองรับวัยเกษียณอายุ ขณะที่ประชาชนในวัยทำงานส่วนใหญ่ยังไม่ให้ความสำคัญกับการออมเงินเพื่อวัยเกษียณ โดยเริ่มออมเมื่อมีอายุมากแล้ว ด้วยจำนวนเงินไม่มาก และออมในสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนน้อยกว่าที่ควร ซึ่งเติบโตไม่ทันกับอัตราเงินเฟ้อ โครงการสานฝันเริ่มด้วยพันบาทมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (บลจ.) เข้าร่วมจำนวน 16 บริษัท และมีกองทุนรวม 46 กอง ซึ่งเป็นกองทุนรวมหุ้น กองทุนรวมตราสารหนี้ กองทุนรวมผสม และกองทุนรวมที่ปรับเปลี่ยนการลงทุนตามอายุ โดยผู้ลงทุนเลือกลงทุนได้ตามความต้องการที่สอดคล้องกับผลตอบแทนและความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการลงทุนของตนในระยะกลางถึงระยะยาว ผู้สนใจลงทุนสามารถเปิดบัญชีและซื้อหน่วยลงทุนได้โดยตรงผ่าน บลจ. บริษัทหลักทรัพย์ (บล.) และสาขาของธนาคารพาณิชย์ นายวรพล โสคติยานุรักษ์ เลขานุการ ก.ล.ต. กล่าวว่า การบรรลุเป้าหมายทางการเงินได้จะต้องเกิดจากการลงทุนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ซึ่งทุกคนสามารถทำได้หากมีวินัยในตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องมีเงินลงทุนมากมาย โครงการนี้เป็นการส่งเสริมการลงทุนอย่างสมัครใจ ช่วยให้ผู้ลงทุนสามารถเริ่มต้นลงทุนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เพิ่งเริ่มต้นทำงานซึ่งอาจมีรายได้ไม่สูงนัก เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่เพียงพอและสามารถตอบสนอง

ความต้องการของชีวิต ซึ่ง ก.ล.ต. พร้อมทั้งจะสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยการจัดทำเอกสารความรู้ เพื่อเผยแพร่ผ่าน บล. บลจ. และสาขานาการ ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่ประชาชนใช้ตัดสินใจลงทุนมากที่สุด และเชื่อว่าโครงการนี้จะช่วยจุดประกายให้แก่ประชาชนให้เห็นถึงความสำคัญและเริ่มลงทุนอย่างจริงจัง อีกทั้งเป็นจุดเริ่มต้นที่นำไปสู่การเพิ่มระดับการออมการลงทุนของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ นายสมจินต์ ศรีไพศาล นายกสมาคมบริษัทจัดการลงทุน กล่าวว่า กองทุนรวมเป็นเครื่องมือเพื่อการลงทุนที่มีนโยบายการลงทุนหลากหลาย สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนที่รับความเสี่ยงได้ต่างกัน สร้างผลตอบแทนที่ดีในระยะปานกลางและระยะยาว เพื่อช่วยรักษามาตรฐานการดำรงชีวิตในอนาคต บลจ. พร้อมทั้งจะบริหารเงินลงทุนและสนับสนุนให้ผู้ลงทุนรายย่อยมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการลงทุน และเริ่มลงทุนในกองทุนรวมอย่างมีวินัย และสามารถบรรลุเป้าหมายของชีวิตได้ในที่สุด นางเกศรา มัญชุศรี รองผู้จัดการ หัวหน้าสายงานการตลาด ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กล่าวว่า ปัจจุบันประชาชนจำนวนมากสนใจลงทุนในตลาดทุนเพื่อสร้างผลตอบแทนนอกเหนือจากแหล่งเงินออมที่คุ้นเคย สำหรับผู้ลงทุนมือใหม่ที่สนใจลงทุนแต่ยังไม่พร้อมหรือความเข้าใจที่เพียงพอ กองทุนรวมเป็นทางเลือกที่เหมาะสม เนื่องจากมีมืออาชีพบริหารการลงทุนให้ ตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้ให้ความสำคัญต่อการสร้างผู้ลงทุนคุณภาพที่ลงทุนอย่างมีหลักการและมีวินัย จึงได้ให้ความรู้และสนับสนุนการลงทุนในกองทุนรวมผ่านแผนงานและโครงการต่าง ๆ โดยเฉพาะโครงการให้เงินทำงานผ่านกองทุนรวมซึ่งดำเนินการมาเป็นปีที่ 11 และเชื่อว่าโครงการนี้จะเป็นอีกแรงกระตุ้นให้ประชาชนหันมาให้ความสำคัญกับการลงทุนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอมากขึ้น นายชาติศิริ โสภณพนิช ประธานสมาคมธนาคารไทย กล่าวว่า ธนาคารตระหนักถึงบทบาทของการเป็นสถาบันตัวกลางในการส่งเสริมการออมการลงทุนให้แก่ประชาชนเพื่อยกระดับความเป็นอยู่และสร้างความมั่นคงให้กับชีวิตในอนาคต โดยเป็นจุดขายผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ซึ่งรวมถึงการเป็นตัวแทนขายหน่วยลงทุนให้กับ บลจ. อีกทั้งเป็นช่องทางให้ความรู้ความเข้าใจที่สนับสนุนประชาชนส่วนใหญ่ในการตัดสินใจการออมการลงทุน ด้วยสาขากว่า 6,600 แห่งทั่วประเทศ สมาคมฯ พร้อมสนับสนุนให้โครงการนี้บรรลุเป้าหมายในการส่งเสริมให้ประชาชนวัยทำงานมีความรู้ความเข้าใจและลงทุนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง พร้อมไปกับการพัฒนาคุณภาพบุคลากรของธนาคารและการให้บริการในด้านตลาดทุนอย่างเต็มที่ นางภัทธีรา ดิลกรุ่งธีระภพ นายกสมาคมบริษัทหลักทรัพย์ไทย กล่าวว่า บริษัทหลักทรัพย์พร้อมสนับสนุนการลงทุนผ่านกองทุนรวม โดยมีจุดแข็งจากการเป็นตัวแทนการขายกองทุนรวมของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนหลายแห่ง ซึ่งบริษัทหลักทรัพย์สามารถเปรียบเทียบผลตอบแทนและให้คำแนะนำในการเลือกหน่วยลงทุนให้เหมาะสมกับผู้ลงทุน พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ลงทุนที่มีเวลาจำกัดแต่ต้องการทางเลือกในการลงทุนที่มีความหลากหลายมากขึ้น ทั้งนี้ การลงทุนอย่างมีวินัยผ่าน

กองทุนรวมจะช่วยส่งเสริมการขายตัวของผู้ลงทุนสถาบัน ส่งผลให้เกิดความสมดุลกับผู้ลงทุนรายย่อย และช่วยลดผลกระทบหากเกิดความตื่นตระหนกในตลาดทุน เป็นผลดีต่อการสร้างเสถียรภาพและความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นในตลาดทุนไทย (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ : ข่าว ก.ล.ต. ฉบับที่ 32/2557, 2557)

กองทุนรวมมีผู้จัดการกองทุนที่คอยดูแลการลงทุนให้อย่างมืออาชีพ ใช้เงินลงทุนไม่มาก มีกองทุนให้เลือกมากมายหลายประเภท ซึ่งผู้ลงทุนสามารถเลือกกองทุนที่สอดคล้องกับระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้และรูปแบบการลงทุนของตัวเอง มีทางเลือกในการลงทุน เช่น หุ้น พันธบัตร ทองคำ อสังหาริมทรัพย์ หรือกองทุนที่ลงทุนในต่างประเทศ กองทุนที่ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี กองทุนรวมมีลักษณะที่หลากหลายให้เลือก ทั้งระยะสั้น ระยะยาว ตามลักษณะการลงทุนส่วนบุคคล สะท้อนถึงการเป็นช่องทางการลงทุน หากมองจากภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศกองทุนรวมสามารถที่จะขยายตัวตาม เศรษฐกิจของประเทศ และตามภูมิภาค ประเทศอาจได้ประโยชน์จากการเติบโตของอุตสาหกรรมกองทุนรวมซึ่งปัญหาที่ขนาดของอุตสาหกรรมกองทุนยังมีขนาดเล็กมากอาจมีปัญหามาจากหลายๆปัจจัยจึงทำให้ในปัจจุบันขนาดกองทุนรวมของไทยมีสัดส่วนเพียง 20% ของ GDP ดังตารางที่ 2 มูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อ GDP และภาพที่ 2.1 มูลค่าทรัพย์สินสุทธิกองทุนรวมเทียบ GDP และเงินฝาก ปี 2535-2555

ตารางที่ 2.1 แสดงมูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ GDP

ประเทศ	AUM/GDP%
สหภาพยุโรป	102
อังกฤษ	270
อินเดีย	8
ไทย	20
จีน	18
ฮ่องกง	118
เกาหลี	38
ญี่ปุ่น	64
สหรัฐ	152

ที่มา : คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ภาพที่ 2.2 มูลค่าทรัพย์สินภายใต้การจัดการของอุตสาหกรรมจัดการลงทุนต่อ GDP ปี 2535-2555
ที่มา : สมาคมบริษัทจัดการลงทุน

ข้อมูลอ้างอิง

1. สมาคมบริษัทจัดการลงทุน-มูลค่าสินทรัพย์สุทธิกองทุนรวม,มูลค่าสินทรัพย์สุทธิกองทุนส่วนบุคคล, มูลค่าสินทรัพย์สุทธิกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ภายใต้การจัดการ ณ สิ้นปี
2. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ -GDP Gross Domestic Product at Current Market Prices (Original)

ตารางที่ 2.2 แสดงมูลค่าทรัพย์สินสุทธิกองทุนรวมเทียบ GDP และเงินฝาก ปีพ.ศ. 2535-2555

พ.ศ.	กองทุนรวมต่อ GDP (%)	กองทุนรวมต่อเงินฝาก (%)
2535	2.61	3.65
2536	6.65	8.73
2537	6.24	8.34
2538	5.89	7.80
2539	5.36	6.84
2540	2.15	2.40
2541	2.82	2.80
2542	7.43	7.42
2543	7.48	7.54
2544	7.59	7.68
2545	7.99	8.39
2546	12.17	13.27
2547	10.50	12.03
2548	13.56	15.63
2549	15.57	18.75
2550	18.90	24.81
2551	16.81	21.68
2552	20.41	26.28
2553	20.11	27.47
2554	19.76	26.38
2555	23.01	25.89

ที่มา : สมาคมบริษัทจัดการลงทุน

1.2 สถานการณ์ของกองทุนรวมต่อกระแสการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนที่หมุนเวียนทั่วโลก ที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนจากการลงทุน

Michael Rawson, Morningstar, Inc.(2557) กล่าวถึงตัวเลขเงินที่ไหลเข้าสู่สุทธิในปี 2013 ที่ผ่านมารวม 976,000 ล้านดอลลาร์จะสูงกว่าเมื่อปี 2009 เพียงเล็กน้อย แต่การไหลเข้าของเงินลงทุนมีความแตกต่างกันอย่างมากในรายละเอียดโดยนักลงทุนได้มีการโยกเงินลงทุนจากกลุ่มกองทุนตราสารหนี้มาลงทุนในกองทุนตราสารทุนแทน

กิตติคุณ ธนรัตน์พัฒน์กิจ, บริษัท มอร์นิ่งสตาร์ รีเสิร์ช (ประเทศไทย) จำกัด (2557) ได้เขียนบทความถึงประเด็นเรื่องการไหลของเงินลงทุนที่หมุนเวียนทั่วโลกนี้ (Global Fund Flow) เริ่มเป็นที่พูดถึงและได้รับความสนใจจากทั้งนักลงทุนสถาบันและรายย่อยมากขึ้นเรื่อยๆ ในระยะหลังที่ผ่านมา โดยล่าสุด Morningstar, Inc ได้เปิดเผยผลการศึกษา Fund Flow ของกองทุนทั่วโลกประจำปี 2013 ไว้ว่าความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่มีเพิ่มขึ้นต่อตลาดหุ้นทั่วโลกในช่วงปีที่ผ่านมาช่วยผลักดันให้เงินลงทุนหลังไหลเข้าสู่อุตสาหกรรมกองทุนรวมมากเป็นประวัติการณ์ โดยเงินลงทุนที่ไหลเข้านั้นเป็นผลมาจากผลตอบแทนที่ดีต่อตลาดหุ้นในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วส่งผลให้มูลค่าทรัพย์สินสุทธิรวมทั่วโลกสูงกว่า 23 ล้านล้านเหรียญ โดยเพิ่มขึ้นกว่า 3 ล้านล้านเหรียญจากปี 2012 และเพิ่มขึ้นมากกว่าเท่าตัวจากจุดต่ำสุดเมื่อปี 2008 ประเด็นสำคัญอื่นๆ จากผลการศึกษาในครั้งนี้คือ Vanguard ยังคงเป็นผู้นำในตลาดโดยในปีที่ผ่านมานี้มีเงินไหลเข้ากว่า รวม 143,000 ล้านดอลลาร์ส่งผลให้กองทุนของ Vanguard มีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิรวมสูงถึง 2.3 ล้านล้านเหรียญ ในทางตรงกันข้าม PIMCO ซึ่งผู้เป็นผู้นำในกลุ่มกองทุนตราสารหนี้ (โดยมูลค่าทรัพย์สินสุทธิกว่า 88% ของสินทรัพย์ในกองทุนของ PIMCO ลงทุนอยู่ในตราสารหนี้เมื่อสิ้นปี 2013) กลับมีเงินลงทุนไหลออกในปีที่ผ่านมาประมาณ 29,000 ล้านดอลลาร์โดยเป็นผลจากการที่นักลงทุนกังวลต่ออัตราดอกเบี้ยที่มีแนวโน้มจะปรับตัวสูงขึ้น ในปี 2013 ที่ผ่านมานี้มีเงินไหลเข้ากลุ่มตราสารหนี้ประมาณ 134,000 ล้านดอลลาร์ ซึ่งลดลงอย่างมากจากปี 2012 ที่มีเงินไหลเข้ากว่า 602,000 ล้านดอลลาร์ ในปีที่ผ่านมาเงินลงทุนไหลเข้ากองทุนตราสารทุนกว่า 567,000 ล้านดอลลาร์ ส่วนกองทุนรวมผสมก็มีเงินลงทุนไหลเข้าอย่างมากเช่นกันที่ประมาณ 220,000 ล้านดอลลาร์ ซึ่งเป็นผลมาจากผลตอบแทนที่ดีอย่างต่อเนื่องของกลุ่มกองทุนในยุโรป ขณะที่กลุ่มกองทุนทางเลือกก็มีเงินไหลเข้าเพิ่มขึ้นกว่า 2 เท่าตัวเมื่อเทียบกับปี 2012 โดยมีเงินไหลเข้ากว่า 97,000 ล้านดอลลาร์ ซึ่งกองทุนในกลุ่มดังกล่าวนี้มีการเจริญเติบโตกว่า 30% ทั้งในเอเชียและสหรัฐอเมริกา เมื่อพูดถึงกลุ่มกองทุนตราสารทุน กองทุนที่เน้นการลงทุนเชิงรับ Passive Fund ยังคงได้รับความนิยมจากผู้ลงทุนอย่างต่อเนื่องในทุกภูมิภาค โดยการเติบโตของกองทุนในกลุ่มนี้เป็นผลมาจากการที่นักลงทุนมีความกระตือรือร้นมากขึ้นในเรื่องของค่าใช้จ่าย

ของกองทุนรวม อีกส่วนหนึ่งก็เป็นผลมาจากการเติบโตอย่างต่อเนื่องของกองทุนรวมประเภทอีทีเอฟ โดยเฉพาะในตลาดสหรัฐอเมริกา

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับผลตอบแทนและความเสี่ยงในการลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน โดยศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยง และผลตอบแทนจากการลงทุน ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยง

นักลงทุนทั้งประเภทบุคคล หรือ สถาบันต่างก็มุ่งหวังสิ่งผลจากการลงทุน คือ ผลตอบแทน ในอัตราที่น่าพอใจ คู่มากับการลงทุน และระดับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการลงทุนนั้นๆ ผลตอบแทนรวมจากการลงทุน (total return) ประกอบด้วย เงินได้ทุกประเภทที่ได้รับจากการลงทุน และกำไรส่วนเกินทุน ผลตอบแทนรวมจากการลงทุนสามารถคำนวณได้ ดังนี้

$$\text{ผลตอบแทนรวม} = \text{เงินปันผล} + \text{ดอกเบี้ยรับ} + \text{ส่วนลดรับ} \\ + (\text{กำไรส่วนเกินทุน} - \text{ขาดทุนส่วนทุน}) + \text{สิทธิ}$$

โดยที่

เงินปันผล	=	กระแสเงินสดรับจากการลงทุน กรณีลงทุนในหุ้นสามัญ หรือ กองทุนหุ้น (สำหรับกองทุนรวมที่มีนโยบายจ่ายปันผล)
ดอกเบี้ยรับ	=	กระแสเงินสดรับจากการลงทุน กรณีลงทุนในตราสารหนี้
ส่วนลดรับ	=	ผลต่างของราคาที่เราได้ และราคาที่เราลงทุนจ่ายซื้อตราสารหนี้ระยะสั้น กรณีลงทุนในตั๋วเงินคลัง
กำไรส่วนเกินทุน	=	กำไรที่ได้รับจากการขายหลักทรัพย์ได้ในราคาสูงกว่าราคาที่ซื้อมา
ขาดทุนส่วนทุน	=	ขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ในราคาต่ำกว่าราคาที่ซื้อมา
สิทธิ	=	ผลประโยชน์ที่ผู้ถือตราสารได้รับจากผู้ออกตราสาร เช่น การได้สิทธิในการซื้อหุ้นสามัญเพิ่มทุน เป็นต้น

แต่การลงทุนทุกประเภทย่อมมีค่าใช้จ่าย ซึ่งได้แก่ ค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน และค่านายหน้าในการซื้อขายหลักทรัพย์ที่นักลงทุนต้องจ่าย ดังนั้นนักลงทุนควรคำนึงถึงผลตอบแทนสุทธิจากการลงทุน (net return) ซึ่งเป็นผลต่างของผลตอบแทนรวมจากการลงทุน กับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการลงทุน ดังนี้

$$\text{ผลตอบแทนสุทธิ} = \text{ผลตอบแทนรวมจากการลงทุน} - \text{ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการลงทุน}$$

การลงทุนอาจกล่าวได้ว่าเป็นการชะลอการบริโภคในปัจจุบันออกไปในอนาคต ดังนั้นผลตอบแทนที่ได้จึงเป็นผลตอบแทนที่เกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งอยู่บนพื้นฐานที่ต่างช่วงเวลากันกับในปัจจุบัน โดย

ส่วนมากผลตอบแทนที่นักลงทุนได้รับมักจะอยู่ในรูปแบบของกระแสเงินสด (Cash flow) ในอนาคต ดังนั้นนักลงทุนจึงควรคำนึงถึงมูลค่าของเงินตามระยะเวลา (time value of money) ด้วย (ตลาดการเงินและการลงทุนในหลักทรัพย์ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2548 : 182)

ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนในกองทุนรวม ผู้ลงทุนมักเลือกลงทุนในกองทุนรวมที่ให้ผลตอบแทนดีและสม่ำเสมอ เมื่อการลงทุนของกองทุนรวมมีกำไรผู้ถือหน่วยลงทุนก็จะได้รับ

- 1) ส่วนแบ่งกำไรในรูปแบบของเงินปันผล (Dividend) โดยเฉพาะในกรณีที่กองทุนรวมนั้นมีนโยบายจ่ายเงินปันผล
- 2) กำไรส่วนเกินมูลค่าหน่วยลงทุน (Capital Gain) เมื่อผู้ลงทุนนั้นขายคืนหน่วยลงทุนกับบริษัทจัดการ ซึ่งวัดได้จากมูลค่าทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วยที่เพิ่มขึ้นจากมูลค่าที่เริ่มแรกลงทุน ทั้งนี้ผลตอบแทนที่ผู้ถือหน่วยลงทุนแต่ละรายได้รับ ก็คือ ผลตอบแทนซึ่งกองทุนรวมได้รับจากการลงทุนในตราสารการเงินประเภทต่างๆ และนำมาเฉลี่ยคืนให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนอีกทีหนึ่ง

ตามสัดส่วนที่ได้ลงทุนไว้แต่แรกในกองทุนรวมนั่นเอง ผู้ลงทุนควรทำความเข้าใจเสียก่อนว่าผลตอบแทนในอดีตที่ได้รับจากกองทุนรวม มิได้เป็นสิ่งรับประกันผลตอบแทนในอนาคตที่จะได้รับเนื่องจากปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อภาวะการลงทุน เช่น ภาวะเศรษฐกิจ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาการคำนวณราคามูลค่าทรัพย์สินของกองทุนรวม (Net Asset Value: NAV) คือ มูลค่าของทรัพย์สินทั้งหมดที่กองทุนรวมถือครองอยู่ ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง โดยต้องทำการคำนวณมูลค่าทรัพย์สินสุทธิทุกวันทำการ และต้องได้รับการตรวจสอบและเห็นชอบโดยผู้ดูแลผลประโยชน์ของกองทุนรวมนั้น การคำนวณมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ และมูลค่าทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วยลงทุน สามารถทำได้ดังนี้ เริ่มจากการคำนวณมูลค่าทรัพย์สินสุทธิให้คำนวณมูลค่าหลักทรัพย์และทรัพย์สินที่กองทุนรวมลงทุนทั้งหมดตามราคาตลาด โดยจะมีการปรับมูลค่าหลักทรัพย์และทรัพย์สินตามราคาตลาด (Mark to Market) ในแต่ละวัน เพื่อให้สะท้อนถึงมูลค่าที่เป็นจริงตามราคาตลาดที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นหรืออาจคำนวณมูลค่าหลักทรัพย์และทรัพย์สินจากราคาปิด หรือราคาเสนอซื้อครั้งสุดท้าย ถ้าหลักทรัพย์และทรัพย์สินนั้นไม่มีการซื้อขายเกิดขึ้นในวันที่ทำการคำนวณ หลังจากนั้นให้นำมูลค่าที่คำนวณได้มาบวกกับเงินสด และผลตอบแทนสะสมที่ได้จากการลงทุน แล้วจึงนำค่าใช้จ่ายของกองทุนรวมนั้นมาหักออก

$$\begin{aligned} & \text{มูลค่าทรัพย์สินตามราคาตลาด} + \text{ผลตอบแทนสะสม} + \text{เงินสด} - \text{ค่าใช้จ่ายของกองทุน} \\ & = \text{มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (NAV)} \end{aligned}$$

หลังจากนั้นจึงคำนวณหามูลค่าทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วยลงทุน (มูลค่าต่อหน่วย) โดยนำมูลค่าทรัพย์สินสุทธิมาหารด้วยจำนวนหน่วยลงทุน ที่ออกจำหน่ายทั้งหมดของกองทุนรวมนั้น

$$\text{มูลค่าต่อหน่วย (NAVต่อหน่วย)} = \frac{\text{มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ}}{\text{จำนวนหน่วยลงทุน}}$$

มูลค่าต่อหน่วย น้อยกว่า ราคาที่ลงทุนเริ่มแรก ผู้ลงทุนอยู่ในฐานะขาดทุน มูลค่าต่อหน่วยมากกว่า ราคาที่ลงทุนเริ่มแรก ผู้ลงทุนอยู่ในฐานะกำไร สำหรับในกรณีของกองทุนเปิดจะทำการประกาศทุกวันทำการที่มีการซื้อขายหน่วยลงทุน การประกาศดังกล่าวต้องกระทำในหน้าหนังสือพิมพ์ข่าวธุรกิจอย่างน้อยหนึ่งฉบับ หรือเผยแพร่ ณ ที่ทำการหรือเว็บไซต์ของบริษัทตัวแทนจำหน่าย เพื่อให้ผู้ลงทุนทราบ และนำไปใช้ในการวิเคราะห์สถานะเงินลงทุนของตนในกองทุนรวม นั้น โดยอาจนำมูลค่าทรัพย์สินสุทธิดังกล่าวไปเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในอดีต หรือเปรียบเทียบกับมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนอื่นที่มีนโยบายคล้ายกัน ในช่วงเวลาเดียวกัน หรืออาจเปรียบเทียบกับดัชนีมาตรฐาน เช่น ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index)

ภาครุชสวัสดิ์, AFPT ฝ่ายวางแผนและให้คำปรึกษาทางการเงินส่วนบุคคล ธนาคารกสิกรไทย ได้กล่าวถึงการลงทุนในตราสารทุน คือ การลงทุนในตราสารที่แสดงความเป็นเจ้าของกิจการ โดยความเป็นเจ้าของจะถูกแบ่งตามจำนวนหุ้นและอัตราส่วนการถือหุ้น ซึ่งแสดงเป็นจำนวนหุ้นที่ถือเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนหุ้นที่ออกและจำนวนหุ้นที่มีทั้งหมด โดยสามารถที่จะลงทุนได้ผ่านทางตลาดหลักทรัพย์ หรือที่เราได้ยินกันอย่างชินหูว่า การเล่นหุ้น นั่นเองโดยผลตอบแทนที่ได้ก็ขึ้นอยู่กับบริษัทที่ออกหุ้น เช่น เมื่อกิจการมีผลประกอบการที่ดี ผู้ซื้อก็จะได้รับส่วนแบ่งผลกำไรนั้นในรูปแบบของเงินปันผล และอาจจะได้ผลกำไรจากส่วนต่างที่เพิ่มขึ้นจากราคาเดิมที่ซื้อมา แต่การขึ้นหรือลงของราคาหุ้นนั้นเกิดจากปัจจัยหลายอย่าง ข่าวหรือข้อมูลที่เข้ามา ไม่ว่าจะเป็นการได้รับงาน โครงการใหม่ๆ ของบริษัท กำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้น/ลดลง หรือจะเป็นเรื่องกว้างๆ เช่น สถานการณ์ทางการเมือง แม้แต่เหตุการณ์ภัยพิบัติต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลก ต่างก็ส่งผลกระทบต่อราคาของหุ้นได้เสมอ ดังนั้นจึงมีความเสี่ยงที่จะได้รับผลตอบแทนในอัตราที่ต่ำ หรืออาจจะขาดทุน เนื่องจากราคาของหุ้นลดลง ซึ่งเป็นผลมาจากผลประกอบการของกิจการที่ลงทุนไปนั้นไม่ดีหรือแย่ ดังนั้นการลงทุนในตลาดตราสารทุน ผู้ลงทุนจำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ หรือต้องมีที่ปรึกษาที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการซื้อขายคอยให้คำแนะนำ และที่สำคัญผู้ลงทุนจะต้องมีสภาพจิตใจที่ดีและสามารถที่จะรับความเสี่ยงได้ในระดับหนึ่ง การลงทุนในตราสารทุนจะต้องลงทุนผ่านทางบริษัทหลักทรัพย์ โดยผู้ลงทุนจะต้องทำการแต่งตั้งและมอบอำนาจให้บริษัทหลักทรัพย์นั้นๆ เป็นตัวแทนนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านทางบัญชีที่ผู้ลงทุนได้เปิดไว้กับบริษัท สำหรับการเริ่มต้นลงทุนในตราสารทุนนี้ ควรเลือกเปิดบัญชีกับบริษัทที่มีทีมผู้จัดการเงินทุนบุคคลที่มีความสามารถและมีประสบการณ์เพื่อจะสามารถให้คำแนะนำด้านการลงทุนทั้ง

ปัจจัยพื้นฐานและเทคนิคแก่ผู้ลงทุนได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวัง และความเสี่ยงที่นักลงทุนสามารถรับได้ จะเห็นได้ว่าการลงทุนทั้ง 2 แบบนี้ สามารถที่จะให้ผลตอบแทนได้มากกว่านำเงินไปฝากไว้ในบัญชี แต่ทั้งนี้ต้องไม่ลืมที่จะพิจารณาถึงความเสี่ยงที่ตนเองรับได้ เพราะการลงทุนทุกประเภท จะเป็นรูปแบบ “High risk, High expected return” หมายความว่า ถ้าต้องการผลตอบแทนที่สูงขึ้น ก็จะต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่มากขึ้นด้วย

John Maynard Keynes (2426-2489) ผู้ที่ได้รับการยกย่องให้เป็นบิดาแห่งเศรษฐศาสตร์มหภาค จากทฤษฎีของเคนส์ ปริมาณการลงทุนประกอบด้วย 1) ประสิทธิภาพของทุนหน่วยสุดท้าย (Marginal Efficiency of Capital) คือ ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับเมื่อหักค่าผลิตออกแล้ว ต่อมามูลค่าของทุนที่ลงทุนเพิ่มหนึ่งหน่วย ประสิทธิภาพของทุนหน่วยสุดท้ายจะลดลง เมื่อการลงทุนเพิ่มปริมาณขึ้นเรื่อยๆ 2) อัตราดอกเบี้ย (Rate of Interest) อัตราดอกเบี้ยขึ้นอยู่กับความต้องการถือเงินหรือความต้องการสภาพคล่อง (Liquidity Preference) และปริมาณเงิน (Quantity of Money) อัตราดอกเบี้ย คือ ผลตอบแทนของการไม่ถือเงินสด หากอัตราดอกเบี้ยสูงความต้องการเงินก็มีน้อย และหากอัตราดอกเบี้ยต่ำความต้องการเงินก็มีมากสำหรับความต้องการถือเงินนั้นเคนส์ได้ขยายทฤษฎีการถือเงินสดของสำนักเคมบริดจ์ออกไป โดยเคนส์มีความเห็นว่า เงินเป็นสินทรัพย์ชนิดหนึ่งที่มีอรรถประโยชน์มากในฐานะที่เป็นสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงที่สุดในบรรดาสินทรัพย์ต่างๆ ดังนั้นในขณะใดขณะหนึ่ง คนเราจึงอาจต้องการถือเงินไว้เพื่อจุดมุ่งหมายอื่นๆ นอกเหนือจากการถือเงิน เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเคนส์ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการถือเงินเป็น 3 ประเภท ดังนี้ 1) ความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอย (Transaction Demand for Money) เนื่องจากในชีวิตประจำวันของทั้งครัวเรือนและธุรกิจนั้นรายรับและรายจ่ายมิได้มีความสอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์ ทำให้มีความจำเป็นต้องถือเงินจำนวนหนึ่งไว้เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน หากรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น ความต้องการถือเงินเพื่อจุดมุ่งหมายนี้ก็ยิ่งสูงขึ้น 2) ความต้องการถือเงินเพื่อสำรองไว้ใช้ยามฉุกเฉิน (Precautionary Demand for Money) เนื่องจากความไม่แน่นอนเกี่ยวกับรายรับและรายจ่ายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตามทฤษฎีของเคนส์ ความต้องการถือเงินเพื่อเอาไว้ใช้จ่ายที่เกิดขึ้นโดยกะทันหัน เช่น เกิดอาการเจ็บไข้ หรืออุบัติเหตุ ดังนั้นความต้องการถือเงินเพื่อสำรองไว้ยามฉุกเฉินจะมีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับระดับรายได้ประชาชาติ เช่นเดียวกันกับความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอย 3) ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร (Speculative Demand for Money) การที่เคนส์เพิ่มความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร เป็นผลงานสำคัญที่ทำให้ทฤษฎีของเขาแตกต่างไปจากทฤษฎีปริมาณเงิน โดยมีความเห็นว่าคนเรายังมีความต้องการถือเงินไว้เพื่อเป็นเครื่องสะสมมูลค่า หรือสะสมทรัพย์สินด้วย ในการวิเคราะห์เคนส์ได้พิจารณาสินทรัพย์ทางการเงินเพียงชนิดเดียว คือ พันธบัตร ซึ่งคนอาจเลือกถือพันธบัตรแทนเงินในการเป็นเครื่องสะสม มูลค่า

เพราะพันธบัตรให้ผลตอบแทนแก่ผู้ถือในรูปอัตราดอกเบี้ย ในขณะที่การถือสินทรัพย์ในรูปของเงิน จะไม่ได้รับผลตอบแทนแต่อย่างใด เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยในอนาคตไม่แน่นอน การลงทุนใน พันธบัตรจะทำให้ได้รับกำไรส่วนทุน หรือขาดทุนส่วนทุน และโดยทฤษฎีพบว่าราคาพันธบัตรมี ความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยในทิศทางตรงกันข้าม สำหรับทฤษฎีอัตราดอกเบี้ย ทฤษฎีอัตรา ดอกเบี้ยของเคนส์ชี้ให้เห็นว่า ปริมาณเงินออมไม่ได้ขึ้นกับอัตราดอกเบี้ย แต่ขึ้นอยู่กับรายได้ ส่วน อัตราดอกเบี้ยก็เป็นเพียงกลไกที่ทำให้อุปสงค์ของเงินเท่ากับอุปทานของเงิน ไม่ใช่กลไกที่ทำให้การ ลงทุนเท่ากับการออม ดังนั้นการปรับอัตราดอกเบี้ยจึงไม่จำเป็นว่าจะทำให้การลงทุนเท่ากับการ ออม แต่ถ้าการลงทุนจะปรับเท่ากับการออมได้นั้นต้องผ่านการปรับรายได้ประชาชาติ หากการ ออมมีปริมาณสูงกว่าการลงทุน ไม่ใช่ว่าอัตราดอกเบี้ยจะลดลงแล้วการลงทุนจะเพิ่มขึ้น แต่จะทำ ให้การผลิตและรายได้ประชาชาติลดลงเพราะอุปสงค์มวลรวมมีไม่มากพอ

ทฤษฎี Valuation Model กล่าวว่ามูลค่าของสินทรัพย์หนึ่ง คือ มูลค่าปัจจุบันของ ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการถือสินทรัพย์นั้น ตลอดระยะเวลาของการถือครอง (The Value of An Asset is the Present Value of the Expected Returns from the Asset During the Holding Period) หมายความว่า มูลค่าของสินทรัพย์นั้น ๆ หรือกล่าวอีกนัยก็คือ ราคาสินทรัพย์นั้นคือ ผลตอบแทน ณ ราคาปัจจุบัน (Present Value) ที่ได้รับ จากการถือสินทรัพย์ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่ง ผลตอบแทนในการซื้อขายหลักทรัพย์จะอยู่ในรูปของ เงินปันผลและกำไร (Capital Gain) ตาม ทฤษฎีราคาหรือมูลค่าของหลักทรัพย์ คือมูลค่าปัจจุบันของเงินปันผลที่คาดว่าจะได้รับ ตลอด ระยะเวลาของการถือซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 ประการคือ เงินปันผลที่คาดว่าจะได้รับใน อนาคต อัตรา ผลตอบแทนที่ต้องการ (Required Rate of Return) เพราะฉะนั้นการเปลี่ยนแปลง ของปัจจัยทั้งสอง ตัว ย่อมส่งผลกระทบต่อราคาในปัจจุบันด้วย กล่าวคือ การเพิ่มขึ้นหรือลดลง ของอัตราเงินปันผลที่ คาดว่าจะได้รับและอัตราผลตอบแทนที่ต้องการ ย่อมจะทำให้ราคาเพิ่มขึ้นหรือลดลง ความสัมพันธ์ ในลักษณะดังกล่าวนี้อาจอธิบายได้ว่าการเพิ่มขึ้นของอัตราเงินปันผลตอบแทนในอนาคตย่อม หมายถึงการที่ธุรกิจหรือบริษัทมีความสามารถในการบริหารที่ดีขึ้นมีรายได้มากขึ้น ซึ่งสะท้อน ออกมาในรูปของกำไรที่เพิ่มขึ้น อันจะทำให้ราคาสูงขึ้น ส่วนการเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนที่ ต้องการหรือผู้ลงทุนอาจมีความคาดหวังหรือต้องการผลตอบแทนที่มากขึ้น อาจจะเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมลงทุนไปลงทุนอย่างอื่นซึ่งให้ผลตอบแทนที่สูงกว่า ดังนั้นเมื่อความต้องการลดลงจะมีผล ทำให้ราคาลดลงด้วย สำหรับอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการจะขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 3 ประการคือ 1) อัตราผลตอบแทนในการลงทุนที่ไม่มีความเสี่ยง (The Economy's Real Risk Free Rate : RFR) หรือต้นทุนค่าเสียโอกาสในการลงทุน (Opportunity Cost) ทั้งนี้ เนื่องจากการลงทุนใด ก็ตามจะมีค่าเสียโอกาสของการลงทุนอยู่เสมอ ซึ่งค่าเสียโอกาสอย่างแรกที่ผู้ลงทุนจะต้องคำนึงถึง

คือ อัตราดอกเบี้ยในตลาดการเงินหรือผลตอบแทนจากการลงทุนที่ไม่เสี่ยง เช่น อัตราดอกเบี้ยที่ได้รับการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น 2) อัตราเงินเฟ้อที่คาดหวังไว้ (Expected Rate of Inflation) เนื่องจากอำนาจซื้อจะลดลงเมื่ออัตราเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น ผู้ลงทุนในหลักทรัพย์จะได้รับผลตอบแทนที่แท้จริงลดลงเพราะการเพิ่มของเงินเฟ้อ ดังนั้น อัตราเงินเฟ้อจึงเป็นความเสี่ยงอีก ประเภทหนึ่งของผู้ลงทุนต้องคำนึง 3) ความเสี่ยงในการลงทุน (Risk Premium) ในระดับธุรกิจที่แตกต่างกันย่อมมีความเสี่ยงที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งความเสี่ยงดังกล่าวเป็นผลมาจากความเสี่ยงในตัวธุรกิจเอง (Business Risk) ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) และความเสี่ยงในการจัดการ (Management Risk) ความเสี่ยงในตัวธุรกิจ (Business Risk) เป็น ความเสี่ยงเฉพาะอุตสาหกรรม ซึ่งไม่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมอื่น

ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการลงทุนในกองทุนรวม การลงทุนมีความเสี่ยง ผู้ลงทุนควรศึกษาก่อนตัดสินใจลงทุน มักเป็นประโยชน์ทั้งฝ่ายของหนังสือชี้ชวนของบริษัทจัดการกองทุนต่างๆ เพื่อเป็นคติเตือนใจให้ผู้ลงทุนเข้าใจว่าความเสี่ยงในการลงทุนนั้นมีบ้าง ไม่มากก็น้อย ถึงแม้ว่าจะให้ระดับมืออาชีพบริหารเงินกองทุนแล้วก็ตาม สิ่งสำคัญคือ คุณสามารถยอมรับความเสี่ยงได้มากน้อยเท่าใด และรู้จักกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นบ้างหรือไม่ ความเสี่ยงของกองทุนรวมแต่ละประเภทนั้นมีลักษณะในทำนองเดียวกันกับตราสารหรือหลักทรัพย์ที่กองทุนรวมนั้นๆ เน้นลงทุน เช่น กองทุนรวมตราสารทุนก็จะมีความเสี่ยงแบบเดียวกับความเสี่ยงของตราสารทุน กองทุนรวมตราสารหนี้ก็จะมีความเสี่ยงแบบเดียวกับความเสี่ยงของตราสารหนี้ แต่ความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนจะได้รับจากการลงทุนผ่านกองทุนรวมนั้นจะน้อยกว่าความเสี่ยงของการลงทุนในหลักทรัพย์หลายตัวด้วยตนเอง ความเสี่ยงประเภทต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการลงทุนผ่านกองทุนรวม มีดังต่อไปนี้

Market Risk เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเมื่อราคาหรือผลตอบแทนของตราสารทางการเงินที่อยู่ในตลาดมีการปรับตัวผันผวน เพราะมีปัจจัยต่างๆ มากระทบ อัน ได้แก่ ภาวะเศรษฐกิจระดับมหภาค ความผันผวนของค่าเงินหรืออัตราดอกเบี้ย กระแสทางการเมือง ภาวะสงคราม และภัยธรรมชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ยังอาจเกิดจากกระแสความรู้สึกของผู้ลงทุนที่มีต่อสภาวะตลาด (Market Sentiment) โดยแต่ละปัจจัยสร้างผลกระทบต่อตราสารทางการเงินแต่ละประเภทได้แตกต่างกัน ความเสี่ยงประเภทนี้ไม่สามารถขจัดไปได้ แต่มีวิธีง่ายๆ ที่สามารถใช้เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงประเภทนี้ คือ การติดตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุนอย่างใกล้ชิด

Interest Rate Risk คือ ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย โดยปกติแล้วราคาของตราสารหนี้จะสูงขึ้น หรือลดลงก็เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย กรณีที่อัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินลดลง จะส่งผลให้ราคาตลาดของตราสารหนี้สูงขึ้น เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยที่ระบุไว้บนตราสารหนี้สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยในตลาดที่ลดลงนั่นเอง ในทางตรงกันข้ามถ้าอัตรา

ดอกเบียในตลาดเพิ่มสูงขึ้นกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ระบุไว้ ราคาตลาดของตราสารหนี้ที่ขึ้นก็จะลดลงแน่นอนว่าความเสี่ยงประเภทนี้ก็ยากที่จะขจัดไปได้เช่นเดียวกัน สำหรับวิธีบรรเทาความเสี่ยงชนิดนี้ก็คือ การดูจังหวะการลงทุน (Market Timing) และเข้าไปลงทุนในตราสารหนี้ที่มีกำหนดอายุได้ถอนคืนสั้น เนื่องจากยิ่งตราสารหนี้เหลืออายุการไถ่ถอนคืนยาวเท่าใด ก็จะมีโอกาสที่จะเผชิญกับความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยมากขึ้นเท่านั้นแน่นอนว่าความเสี่ยงประเภทนี้จะส่งผลกระทบต่อตรงต่อกองทุนรวมที่ลงทุนในตราสารหนี้

Purchasing Power Risk คือ ความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภาวะเงินเฟ้อ (Inflation) โดยมีผลให้อำนาจการซื้อของเงินที่ได้จากการลงทุนลดลง หรือทำให้ผลตอบแทนที่ได้รับลดลงนั่นเอง นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อมูลค่าของหลักทรัพย์ที่ถือครองโดยกองทุนรวม เนื่องจากความไม่แน่นอนของระดับราคาหลักทรัพย์ ความเสี่ยงประเภทนี้ไม่สามารถขจัดไปได้ สามารถหลีกเลี่ยงความเสี่ยงประเภทนี้ได้โดยการติดตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และภาวะเงินเฟ้ออย่างใกล้ชิด

Liquidity Risk คือ ความเสี่ยงจากการที่ผู้ลงทุนไม่สามารถแปรสภาพหลักทรัพย์ที่ถือครองอยู่ให้เป็นตัวเงินได้ในทันที อาจเป็นเพราะขายไม่ได้ หรือขายได้แต่ไม่ได้ในราคาที่กำหนดไว้ กรณีกองทุนรวมซึ่งมีกฎหมาย ในเรื่องการถือครองทรัพย์สินใกล้เคียงเงินสด โดยปกติต้องดำรงสัดส่วนการถือครองทรัพย์สิน และทรัพย์สินใกล้เคียงเงินสดให้ได้ในอัตราที่กำหนด หากทรัพย์สินที่ถือครองนั้นไม่สามารถแปรสภาพเป็นเงินสดได้เมื่อจำเป็น ก็คงต้องประสบปัญหาเป็นแน่แท้ สำหรับวิธีลดระดับ ความเสี่ยงประเภทนี้ ได้แก่ การถือครองลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีมูลค่า และปริมาณการซื้อขาย (Volume) ในระดับสูงอย่างสม่ำเสมอ

Sector หรือ Industry Risk คือ ความเสี่ยงเฉพาะตัวของแต่ละอุตสาหกรรม อันอาจเกิดจากอุตสาหกรรมเริ่มอึมครึม การเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่ได้รับการสนับสนุน และแนวโน้มของอุตสาหกรรมไม่ค่อยดี เป็นต้น โดยวิธีลดระดับความเสี่ยงประเภทนี้ ก็คือ การถือครองลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ มากกว่าหนึ่งอุตสาหกรรม หรือที่เรียกกันว่า การกระจายการลงทุนเพื่อลดความเสี่ยง (Diversification) นั่นเอง ซึ่งในกรณีกองทุนรวมสามารถระดมเงินทุนได้จากผู้ลงทุนจำนวนมาก จึงทำให้ผู้จัดการกองทุนรวมสามารถกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าที่ผู้ลงทุนแต่ละคนจะสามารถทำได้เอง

Specific หรือ Company Risk คือ ความเสี่ยงเฉพาะตัวของบริษัทผู้ออกตราสาร อันอาจเกิดขึ้นจากคุณภาพของทีมผู้บริหาร การบริหารงานที่ผิดพลาดและการแข่งขันที่รุนแรงในตลาดเป็นต้น สำหรับวิธีลดระดับความเสี่ยงประเภทนี้ ก็คือการกระจายการลงทุนไปในหลักทรัพย์มากกว่าหนึ่งประเภท นอกจากความเสี่ยงที่เกิดจากตัวบริษัทผู้ออกตราสารแล้ว ความเสี่ยงประเภทนี้ยัง

รวมถึงความเสี่ยงในการเลือกบริษัทจัดการกองทุนรวมอีกด้วย เพราะหากผู้จัดการกองทุนรวมไม่มีความสามารถเพียงพอ ก็อาจจะทำให้ผู้ลงทุนเสียหายได้เช่นกัน

Credit หรือ Default Risk คือ ความเสี่ยงเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือในด้านฐานะของผู้ออกตราสาร อาจเกิดขึ้นเพราะผู้ออกตราสารทางการเงินไม่สามารถทำตามเงื่อนไข หรือข้อผูกพันที่มีอยู่ เช่น บริษัทผู้ออกตราสารหนี้บางราย ไม่สามารถจ่ายเงินต้น และดอกเบี้ยให้กับผู้ลงทุนได้ ย่อมมีผลต่อกองทุนรวมที่นำเงินไปลงทุนในตราสารดังกล่าว ความเสี่ยงประเภทนี้สามารถลดลงได้โดยการกระจายการลงทุนในตราสารหลากหลายประเภท หรืออาจจะลงทุนในระยะเวลาที่ยาวขึ้นก็ได้เช่นกัน นอกจากนี้ผู้ลงทุนยังอาจพิจารณาความเสี่ยงได้โดยดูจากผลอันดับ ความน่าเชื่อถือ (Credit Rating) ของบริษัทผู้ออกตราสารนั้น ที่จัดทำขึ้นโดยสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ (Credit Rating Agency) ประเทศไทยมีสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ คือ The Thai Rating and Information Service Co., Ltd. (TRIS) และ The Fitch Ratings (Thailand) Ltd. มีการแบ่งระดับความเสี่ยงตามประเภทของตราสารที่ลงทุน ดังตารางที่ 3 ระดับความเสี่ยงของการลงทุนในกองทุนประเภทต่างๆ

ตารางที่ 2.3 แสดงระดับความเสี่ยงของการลงทุนในกองทุนประเภทต่างๆ

ระดับความเสี่ยง	ประเภท	ประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุนเป็นหลัก
1	กองทุนรวมตลาดเงิน	- ตัวเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจอายุต่ำกว่า 1 ปี - เงินฝากธนาคาร บัตรเงินฝากธนาคาร/ สถาบันการเงิน
2	กองทุนรวมตราสารหนี้ : พันธบัตรภาครัฐ	- พันธบัตรรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ อายุเกิน 1 ปี ขึ้นไป
3	กองทุนรวมตราสารหนี้หุ้นกู้คุณภาพเยี่ยม	- หุ้นกู้บริษัทเอกชนที่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ ในระดับ ตั้งแต่ A- ขึ้นไป หรือเทียบเท่า
4	กองทุนรวมตราสารหนี้ หุ้นกู้คุณภาพ	- หุ้นกู้บริษัทเอกชนที่มีการจัดการอันดับความน่าเชื่อถือใน ระดับตั้งแต่ BBB- ขึ้นไป

ตารางที่ 2.3 แสดงระดับความเสี่ยงของการลงทุนในกองทุนประเภทต่างๆ (ต่อ)

ระดับความเสี่ยง	ประเภท	ประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุนเป็นหลัก
5	กองทุนผสม	<ul style="list-style-type: none"> - พันธบัตรรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจมีสภาพคล่องสูง - หุ้นกู้บริษัทเอกชนที่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในระดับ ตั้งแต่ BBB- ขึ้นไป - หุ้นของบริษัทขนาดใหญ่ที่มีการมั่นคง มีกำไร และประวัติการจ่ายเงินปันผลสม่ำเสมอ - หุ้นของบริษัทขนาดเล็ก มีกำไรในการดำเนินงาน และมีศักยภาพ ที่จะสามารถขยายการดำเนินงาน ได้เป็นอย่างดีในอนาคต โดยกองทุนจะคงอัตราส่วนการลงทุนไว้ไม่น้อยกว่า 35% และไม่เกิน 65% ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ
5	กองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่น เน้นการลงทุนในตราสารหนี้	<ul style="list-style-type: none"> - พันธบัตรรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ มีสภาพคล่องสูง
4-5	เน้นการลงทุนในตราสารหนี้	<ul style="list-style-type: none"> - หุ้นกู้บริษัทเอกชนที่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในระดับ ตั้งแต่ BBB- ขึ้นไป
5-6	เน้นการลงทุนในตราสารทุน	<ul style="list-style-type: none"> - หุ้นของบริษัทขนาดใหญ่ที่มีการมั่นคง มีกำไรและประวัติการจ่ายเงินปันผลสม่ำเสมอ - หุ้นของบริษัทขนาดเล็กที่มีกำไรในการดำเนินงาน และมีศักยภาพที่จะสามารถขยายการดำเนินงาน ได้เป็นอย่างดีในอนาคต
7	กองทุนรวมตราสารทุน : หุ้นคุณภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - หุ้นของบริษัทขนาดใหญ่ที่มีการมั่นคง มีกำไรและมีประวัติการจ่ายเงินปันผลสม่ำเสมอเป็นระยะเวลายาวนาน
8	กองทุนรวมตราสารทุน : หุ้นเติบโต	<ul style="list-style-type: none"> - หุ้นของบริษัทขนาดเล็ก แต่มีกำไรในการดำเนินงาน และมีศักยภาพที่จะสามารถขยายกิจการดำเนินงาน ได้เป็นอย่างดีในอนาคต
9-10	กองทุนรวมกลุ่มธุรกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - หุ้นของบริษัทในภาคธุรกิจเหนืออุตสาหกรรมในกลุ่ม หรือประเภทเดียวกัน
9-10	กองทุนรวมเฉพาะเจาะจง : ตราสารทุน	<ul style="list-style-type: none"> - ตราสารทุนทุกประเภท ทั้งที่ออกโดยภาครัฐและเอกชนแต่ไม่ให้

ที่มา: สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ประสาร ไตรรัตน์วรกุล (2545-2546 : 20) ได้กล่าวถึงระบบการเงินเสนอช่องทางให้ผู้มีความเสี่ยงสามารถบริหารความเสี่ยงได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับลักษณะของความเสี่ยงที่เผชิญ ตัวอย่างการบริหารความเสี่ยง เช่น การบริหารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันอาจอาศัยการทำประกันชีวิตกับบริษัทประกัน สำหรับการลงทุนในตราสารทางการเงินต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่จะขาดทุนจากการลดทุน จากการลดลงของราคาตราสาร ความเสี่ยงจากการลงทุนสามารถลดลงได้โดยการกระจายเงินไปลงทุนในตราสารหลายประเภทแตกต่างกันทั้งนี้ เนื่องจากหากตราสารใดเกิดประสบผลขาดทุน ผู้ลงทุนก็ยังสามารถได้รับกำไรจากตราสารอื่นมาชดเชยสำหรับการลดความเสี่ยงโดยการกระจายการลงทุนเช่นนี้ สถาบันการเงินจะทำได้ดีกว่าผู้ออมภาคครัวเรือน เพราะผู้ออมภาคครัวเรือนส่วนใหญ่มีเงินทุนที่ออมไว้ไม่มากนัก จึงมีข้อจำกัดที่ไม่สามารถนำเงินไปลงทุนในตราสารทางการเงินหลายประเภทพร้อมกัน ซึ่งธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนสามารถทำได้ด้วยการปล่อยสินเชื่อให้กับธุรกิจหลายประเภท หรือกองทุนรวมมีการกระจายการลงทุนในตราสารทางการเงินต่างๆ เป็นต้น นอกจากนี้ ระบบการเงินยังมีการบริหารหรือเครื่องมือที่เปิดให้ผู้ลงทุนทั่วไปสามารถใช้บริการความเสี่ยงได้เองโดยตรง ได้แก่ การทำสัญญาซื้อขายล่วงหน้าหรือที่รู้จักทั่วไปว่าการทำสัญญาอนุพันธ์ ซึ่งมีทั้งสัญญาที่ผู้ลงทุนสามารถทำได้โดยตรงกับสถาบันการเงิน (Over-the-Counter Derivatives) หรือทำสัญญาผ่านศูนย์ซื้อขายสัญญาอนุพันธ์ (Exchange-traded Derivatives) ซึ่งจะมีกลไกการทำสัญญาคล้ายการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปัจจุบัน ระบบการเงินที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีช่องทางให้ผู้มีความเสี่ยงสามารถบริหารความเสี่ยงได้หลายรูปแบบตามลักษณะของความเสี่ยงที่เผชิญ ได้แก่ (1) การกระจายความเสี่ยง (diversification) เช่น การลงทุนในตราสารหลายประเภทหรือลงทุนผ่านกองทุนรวม (2) การทำประกันความเสี่ยง (risk insurance) เช่น ทำประกันชีวิตหรือประกันผลตอบแทนด้วยการทำสัญญาสิทธิ (option) และ (3) การกำจัดความเสี่ยง (risk elimination) เช่น การขายตราสารในตลาดปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้ภาวะความเสี่ยงหมดไป หรือการสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (futures) ซึ่งจะมีฐานะการลงทุนที่ตรงกันข้ามกับฐานะการลงทุนในปัจจุบัน ส่งผลให้ภาวะความเสี่ยงทั้งสองตลาดสามารถหักลบกันไป เป็นต้น สถาบันการเงินนอกจากจะทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการระดมเงินจากภาคครัวเรือนและจัดสรรเงินทุนต่อให้กับภาคธุรกิจ ยังทำหน้าที่ในการบริหารความเสี่ยงการลงทุนได้ดีกว่าผู้ออมภาคครัวเรือน เพราะผู้ออมภาคครัวเรือนส่วนใหญ่มีเงินทุนที่ออมไว้ไม่มากนัก จึงมีข้อจำกัดที่ไม่สามารถนำไปลงทุนในตราสารทางการเงินหลายประเภทพร้อมกันหรือไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงขั้นสูง เช่น การทำสัญญาอนุพันธ์

นัฐพร เทียมวัน (2552) ได้ทำการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์มหภาคที่มีผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนของกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในตราสารแห่งทุน (Equity Fund) โดยใช้แบบจำลอง Arbitrage Pricing Theory Model (APT) มาวิเคราะห์ ความสัมพันธ์นี้ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นกองทุนรวมที่ลงทุนในตราสารแห่งทุน (Equity fund) ที่ดำเนินการในช่วงระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2547 ถึง เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2551 จำนวน 52 กองทุน จากการศึกษาของ Antoniou, Garrett and Priestley (1998) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์มหภาค ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีการกระจายความเสี่ยงของการศึกษาตัวแบบการตั้งราคาแบบ APT ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยเบื้องต้นทางเศรษฐศาสตร์มหภาคอยู่ 5 ปัจจัย ที่สามารถนำมาอธิบายได้ตามทฤษฎีการตั้งราคาด้วยตัวแบบ APT โดยมีปัจจัยทาง เศรษฐศาสตร์มหภาค 3 ปัจจัย ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อที่ไม่ได้คาดการณ์ ปริมาณเงิน และอัตราผลตอบแทนส่วนเกินของตลาด ที่มีผลต่อการชดเชยค่าความเสี่ยงในการถือหลักทรัพย์ และมีปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์มหภาคอีก 2 ปัจจัย ที่ไม่ผ่านตามทฤษฎีของ Fama ที่จะมผลตามทฤษฎีการตั้งราคา คือ อัตราแลกเปลี่ยนและความเสี่ยงพื้นฐาน ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้จึงได้นำปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์มหภาคข้างต้นประกอบด้วย เงินเฟ้อที่ไม่ได้คาดการณ์ ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ อัตราแลกเปลี่ยน ความเสี่ยงพื้นฐาน และอัตราผลตอบแทนส่วนเกินของตลาด มาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จากการทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test) ตามวิธี Levin, Lin, and Chu (LLC) ได้ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (0_H) ของการทดสอบ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 แสดง ถึงว่าตัวแปรมีความนิ่งของข้อมูล โดยมีตัวแปรสองตัวได้แก่ เงินเฟ้อที่ไม่ได้คาดการณ์ และ อัตราผลตอบแทนส่วนเกินของตลาดมีความนิ่งของข้อมูล ที่ระดับ Order of Integration เท่ากับ 0 หรือ $I(0)$ ส่วนปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ อัตราแลกเปลี่ยนและความเสี่ยงพื้นฐานมีความนิ่งของข้อมูลที่ระดับ Order of Integration เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ จากการทดสอบ Panel Data โดยวิธี Fixed Effect คือการสมมติให้ค่าสัมประสิทธิ์ทุกค่า เป็นค่าคงที่หรือมีค่าเดียวกันในทุกๆ กองทุน และช่วงเวลา และพจน์คลาดเคลื่อน มีค่าแตกต่างกันในทุกกองทุนและช่วงเวลา วิธีการนี้เป็นวิธีที่ง่ายที่สุดโดยการมองข้ามความแตกต่างของแต่ละกองทุนและช่วงเวลาซึ่งได้ผลว่าเงินเฟ้อที่ไม่ได้คาดการณ์ ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ ความเสี่ยงพื้นฐานและอัตราผลตอบแทนส่วนเกินของตลาด มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนกองทุนในทิศทางเดียวกัน ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนกองทุนในทิศทางตรงกันข้าม โดยอัตราแลกเปลี่ยน ความเสี่ยงพื้นฐานและอัตราผลตอบแทนส่วนเกินของตลาดมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หรือมีค่าความน่าเชื่อถือ อยู่ที่ 99% ส่วนเงินเฟ้อที่ไม่ได้คาดการณ์และปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ ไม่มีระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ ปัญหาและข้อเสนอแนะของการศึกษาครั้งนี้คือการใช้แบบจำลอง APT นี้ ได้กำหนดตัวแปรปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์มหภาคที่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทน

กองทุน 5 ตัวแปร ซึ่งในความเป็นจริงยังมีปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่ออัตราผลตอบแทนกองทุนที่ไม่ได้นำมาศึกษา เช่น ปัจจัยนโยบายทางการเมือง การลงทุนจากต่างประเทศ ภาวะตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น และการทดสอบ Penal Unit Root อาจใช้วิธีการจากแนวคิดบุคคลอื่นได้ เช่น Im, Pesaran and Shin หรือ Breitung เป็นต้น อีกทั้งยังควรนำวิธี Cointegration เข้ามาทำการศึกษาคณិតที่ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันในระยะยาวเข้ามาศึกษารวมด้วยกองทุนที่ไม่ได้นำมาศึกษา เช่น ปัจจัยนโยบายทางการเมือง การลงทุนจากต่างประเทศ ภาวะตลาด

ลิริ ประสมศักดิ์ (2544) ได้ศึกษาปัจจัยที่กำหนดผลตอบแทนของกองทุนรวมตราสารทุน เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของปัจจัยทางคุณลักษณะบางด้านของกองทุน เช่น ขนาดของกองทุน, ชนิดของกองทุน, มูลค่าการซื้อขายหุ้นของกองทุน เป็นต้น ต่อผลตอบแทนของกองทุนรวมตราสารทุน (DETERMINANTS OF EQUITY FUND'S RETURNS) ในประเทศไทย ในช่วงเดือน มกราคม 2541 ถึง ธันวาคม 2543 ซึ่งเป็นช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจและตลาดหุ้นถดถอย จากวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปี 2540 ผลการศึกษาพบว่าผลตอบแทนตลาด (Market return) ขนาดของกองทุน และมูลค่าการซื้อขายหุ้นของกองทุนรวม (Turnover) มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของกองทุน แต่ประเภทของกองทุน มูลค่าการซื้อขายหน่วยลงทุนของนักลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์ผลตอบแทนของกองทุนรวมตราสารทุน ผลตอบแทนของกองทุนรวมจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับผลตอบแทนตลาด ผลการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.723 (T-statistic เท่ากับ 108.9089) กองทุนขนาดเล็กจะให้ผลตอบแทนที่มากกว่ากองทุนที่มีขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญเนื่องมาจากการที่กองทุนรวมขนาดใหญ่จะมีต้นทุนในการซื้อขายหุ้นมากกว่ากองทุนขนาดเล็ก การศึกษายังพบว่ามูลค่าการซื้อขายหุ้นจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับผลตอบแทนของกองทุน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.088 ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าบริษัทจัดการกองทุนรวมควรจะเปิดกองทุนที่มีขนาดเล็กและซื้อขายหุ้นน้อยลง เพราะมีแนวโน้มที่จะทำให้ผลประกอบการของกองทุนดีขึ้น

ธนียวงศ์ กรีดิวานิชย์ และ ภัสรา ชาวาลกร (2547: 100-101) พบว่าก่อนการตัดสินใจลงทุน ควรศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกองทุนรวมนั้นๆ ว่าวัตถุประสงค์ของกองทุนรวมคืออะไร มีนโยบายการลงทุนอย่างไร มีระยะเวลาเหมาะสมกับการลงทุน หรือไม่ ผู้จัดการกองทุนนำเงินทุนของเราไปลงทุนในอะไรบ้าง ได้รับผลตอบแทนในลักษณะไหน เพื่อที่จะตอบคำถามสำคัญที่ว่า วัตถุประสงค์ของกองทุนรวมตรงกับวัตถุประสงค์ของนักลงทุน หรือไม่ ดังนั้นการที่นักลงทุนใช้เวลาศึกษาหนังสือชี้ชวนอย่างละเอียดถี่ถ้วนจะช่วยให้สามารถเลือกซื้อหน่วยลงทุนที่เหมาะสมกับตัวนักลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อักรินทร์ คิคสม (2540) ได้ศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารการลงทุนของกองทุนศึกษาถึงพฤติกรรมกรรมการบริหารกองทุนรวมภายใต้ภาวะความไม่เท่าเทียมกันของสารสนเทศในการบริหารกองทุน

ระหว่างผู้ถือหุ้นหน่วยลงทุนและผู้บริหารกองทุน ว่าพฤติกรรมดังกล่าวจะมีผลต่อความพึงพอใจ (Preference) ของผู้ถือหุ้นหน่วยลงทุนอย่างไร โดยในศึกษาใช้ Stochastic Dominance และการประมวลผลสมการถดถอยแบบกำลังสองน้อยที่สุด เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการซื้อขายหุ้นของกองทุนรวมและอัตราผลตอบแทนส่วนเกินของกองทุนปิดที่เน้นลงทุนในหุ้นทุน ในช่วงเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2538 ถึงธันวาคม พ.ศ.2539 ซึ่งให้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ผู้วิจัยพบว่าพฤติกรรมการซื้อขายหุ้นของผู้จัดการกองทุนที่มีความถี่ในการซื้อขายหุ้นมากขึ้น ไม่สามารถทำให้อรรถประโยชน์ของนักลงทุนที่มีทัศนคติหลีกเลี่ยงความเสี่ยงเพิ่มขึ้นได้ ในทางตรงกันข้ามความถี่ในการซื้อขายหุ้นในช่วงเวลานี้ กลับมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับอัตราผลตอบแทนส่วนเกินของกองทุนในช่วงเวลาถัดไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 99% ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าการบริหารกองทุนรวม ภายใต้ภาวะการณ์ดังกล่าวมีประสิทธิภาพไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากการซื้อขายหุ้นของผู้จัดการกองทุนที่เพิ่มความถี่มากขึ้น ไม่สามารถเพิ่มอรรถประโยชน์และอัตราผลตอบแทนส่วนเกินให้แก่นักลงทุนได้ และจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ย, ความแปรปรวน, และดัชนีวัดความสมมาตร ของอัตราผลตอบแทนรายไตรมาสของกองทุนปิดที่เน้นลงทุนในหุ้นทุน จำนวน 58 กองทุนในช่วง พ.ศ. 2538-2539 พบว่าลักษณะการกระจายของอัตราผลตอบแทนของกองทุนดังกล่าว ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่านักลงทุนมีทัศนคติหลีกเลี่ยงความเสี่ยง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 99% ดังนั้นจากลักษณะการกระจายของอัตราผลตอบแทนของกองทุนดังกล่าว นักลงทุนที่มีทัศนคติหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจะไม่ลงทุนในกองทุนรวม อย่างไรก็ตามไม่สามารถสรุปได้ว่านักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมในช่วงเวลาดังกล่าว มีทัศนคติชอบความเสี่ยง เนื่องจากต้องพิจารณาว่าในขณะที่นักลงทุนได้ตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม บริษัทจัดการกองทุนและตัวแทนจำหน่ายกองทุน ได้แจ้งถึงความเสี่ยงในการลงทุนในกองทุนไว้อย่างเพียงพอหรือไม่

นคร เหลืองรวงทอง (2542) ได้ศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในทิศทางเดียวกันของกองทุนรวม ในประเทศไทยในช่วงเวลาดังแต่เดือนมกราคม 2539 ถึงเดือนธันวาคม 2541 ว่ามีพฤติกรรมการลงทุนในทิศทางเดียวกันหรือไม่ และอยู่ในระดับที่สูงหรือต่ำเพียงใด ทั้งการซื้อและการขายหลักทรัพย์ในทิศทางเดียวกันโดยใช้แบบจำลองของ Lakonishok et al. (1992) ในการคำนวณหา ระดับของการลงทุนในทิศทางเดียวกันและทำการวิเคราะห์ผลกระทบของการลงทุนในทิศทางเดียวกันของกองทุนรวมต่อราคาของหลักทรัพย์นั้น โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ของ Wermers (1999) เพื่อดูว่าพฤติกรรมการลงทุนในทิศทางเดียวกันของกองทุนรวม จะส่งผลอย่างไรต่อราคาหลักทรัพย์นั้น โดยใช้ข้อมูลการถือครองหลักทรัพย์รายเดือนของกองทุนปิด ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2538 ถึงเดือนธันวาคม 2541 ผลการศึกษาพบว่า กองทุนรวมในประเทศไทยมีการลงทุนในทิศทางเดียวกันอยู่

ในระดับสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งสาเหตุสำคัญเนื่องมาจากข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลของกองทุนรวมแต่ละกองทุน ซึ่งกองทุนเหล่านี้ถูกบริหารโดยบริษัทจัดการเพียงไม่กี่แห่งดังนั้นกองทุนรวมที่บริหารโดยบริษัทจัดการแห่งเดียวกันน่าจะมีการลงทุนในทิศทางเดียวกันอยู่แล้ว ส่วนผลของการลงทุนในทิศทางเดียวกันของกองทุนรวม พบว่าการลงทุนในทิศทางเดียวกัน ไม่ได้เพิ่มความผันผวนให้แก่ราคาของหลักทรัพย์อย่างที่กังวลกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในหลักทรัพย์ที่กองทุนรวมส่วนใหญ่ถือครองอยู่แล้ว การลงทุนในทิศทางเดียวกันจะช่วยเร่งให้ราคาของหลักทรัพย์เหล่านั้นเข้าสู่ราคาพื้นฐานที่แท้จริงรวดเร็วขึ้น ดังนั้นนักลงทุนประเภทกองทุนรวมมีส่วนช่วยทำให้ราคาของหลักทรัพย์มีเสถียรภาพมากขึ้น จึงควรส่งเสริมให้อุตสาหกรรมกองทุนรวมขยายตัวมากขึ้นและควรสนับสนุนให้นักลงทุนรายย่อยลงทุนผ่านกองทุนรวมมากขึ้น เพื่อที่จะเพิ่มบทบาทของนักลงทุนประเภทนี้ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บุญพรธรรม วัชรนาถา (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อกระแสเงินลงทุนของกองทุนรวมตราสารทุน รวมถึงความมีประสิทธิภาพของตลาดทุน ในช่วงเดือน มกราคม 2542 ถึง ธันวาคม 2544 ซึ่งเป็นช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจและตลาดทุนยังซบเซา จากผลกระทบของวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 โดยศึกษาเฉพาะกองทุนเปิด (Open-End Fund) ประเภทตราสารทุนที่เปิดดำเนินการตลอดช่วงเวลาที่ศึกษา จำนวน 62 กองทุน ข้อมูลที่ใช้ศึกษาเป็นข้อมูลรายเดือน อยู่ในลักษณะ Panel Data และอาศัยการประมาณค่าแบบจำลองด้วยวิธี FixedEffect และ Cross-sectional Regression ผลการศึกษาพบว่า มูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหน่วยของกองทุน ขนาดของกองทุนและอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือน มีความสัมพันธ์กับกระแสเงินลงทุนของกองทุน โดยมูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหน่วยมีความสัมพันธ์กับกระแสเงินลงทุนในทางบวก ในขณะที่ขนาดของกองทุนและอัตราดอกเบี้ยเงินฝากมีความสัมพันธ์กับกระแสเงินลงทุนในทางลบ นอกจากนี้ การทดสอบถึงความสม่าเสมอของผลตอบแทน พบว่ากองทุนรวมที่เคยมีผลตอบแทนที่ดีในอดีต กลับมีผลตอบแทนที่ไม่ดีในช่วงเวลาปัจจุบัน และกองทุนที่คิดค่าธรรมเนียมการจัดการที่สูงกว่า ไม่สามารถสร้างผลตอบแทนที่มากกว่ากองทุนที่คิดค่าธรรมเนียมต่ำกว่าได้ ซึ่งเหล่านี้สอดคล้องกับทฤษฎีความมีประสิทธิภาพของตลาด

นันทวัน ชฎาวัฒน์ (2548) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของผลประกอบการกับการไหลของเงินทุนสู่กองทุนรวมและพฤติกรรมกรปรับเปลี่ยนความเสี่ยงของผู้จัดการกองทุนรวม โดยใช้ข้อมูลกองทุนเปิดประเภทตราสารทุนในประเทศไทย จำนวน 99 กองทุน ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2543 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2548 การประมาณการความสัมพันธ์ของผลประกอบการของกองทุนรวมกับการไหลของเงินทุนในอนาคตด้วยวิธีการแบบภาคตัดขวาง พบความสัมพันธ์ที่เป็น "บวก" ระหว่าง

เงินทุนสุทธิที่ไหลเข้า-ออกกองทุนรวมกับผลประกอบการโดยเปรียบเทียบในอดีต ที่น่าสนใจก็คือ การพบว่านักลงทุนมีแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อผลประกอบการที่วัดโดยผลตอบแทนรวมแต่ไม่มีการตอบสนองต่อผลประกอบการที่วัดโดยผลตอบแทนที่ปรับความเสี่ยงอย่าง Sharpe ratio สะท้อนว่านักลงทุนอาจจะละเลยความเสี่ยงของกองทุนรวม นอกจากนี้ ไม่พบผลการศึกษานักลงทุนมีแนวโน้มให้การตอบสนองต่อผลประกอบการดีโดยเปรียบเทียบ "ในสัดส่วนที่สูงกว่า" ผลประกอบการไม่ดีโดยเปรียบเทียบดังเช่นการศึกษาของประเทศที่พัฒนาแล้ว การทดสอบความเป็นอิสระระหว่างผลประกอบการ ณ ตอนกลางปี กับพฤติกรรมปรับเปลี่ยนความเสี่ยงโดยวิธี 2x2 Contingency Table พบว่ากองทุนรวมที่ถูกจัดเป็นผู้แพ้ตอนกลางปีจะมีการปรับเพิ่มความเสี่ยงของกองทุนรวมในสัดส่วนที่มากกว่ากองทุนรวมที่เป็นผู้ชนะตอนกลางปี อย่างไรก็ตามไม่พบว่าอายุและขนาดของกองทุนรวมมีผลต่อพฤติกรรมปรับเปลี่ยนความเสี่ยงของกองทุนรวม

3.แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของพฤติกรรมมนุษย์และกระบวนการตัดสินใจของนักลงทุน

ตามที่หน่วยงานกำกับดูแล เช่น International Organization of Securities Commissions (IOSCO) และ Financial Conduct Authority (FCA) เริ่มให้ความสำคัญกับ Behavioral Finance ฝ่ายวิจัยมีการนำเสนอความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ Behavioral Finance ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ Behavioral Finance เป็นการนำหลักการด้านจิตวิทยามาใช้อธิบายการตัดสินใจและพฤติกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นของผู้ลงทุนในหลักทรัพย์ จากงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่าพฤติกรรมตัดสินใจที่ผิดพลาดของผู้ลงทุนมีสาเหตุสำคัญมาจากอคติ (Bias) ซึ่งสามารถแบ่ง ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ 1) อคติที่เกิดจากความพึงพอใจ (Preferences) ได้แก่ 1.1) Present Bias: อคติประเภทนี้ เกิดจากการที่ผู้ลงทุนให้น้ำหนักกับปัจจุบันมากกว่าอนาคต เช่น การจับจ่ายใช้สอยที่มากเกินไปในปัจจุบัน ทำให้ไม่มีเงินสะสมเก็บไว้ใช้ช่วงเกษียณ ซึ่งอคตินี้ อาจนำไปสู่ช่องทางการหาผลประโยชน์ของตัวกลาง เช่น นำเสนอโปรโมชันผ่อนสินค้าผ่านบัตรเครดิต เพื่อกระตุ้นการบริโภคในปัจจุบันของลูกค้าให้มากขึ้น 1.2) Procrastination: เป็นอคติของผู้ลงทุนที่เกิดจากการผัดผ่อน/ละเลย ไม่ใส่ใจค้นคว้าหาข้อมูล เช่น ผู้ลงทุนตัดสินใจลงทุนโดยไม่ศึกษาถึงประเภทและความหลากหลายของหลักทรัพย์และบริการให้ละเอียด ซึ่งอาจเป็นช่องว่างทำให้ตัวกลางนำเสนอเฉพาะหลักทรัพย์และบริการที่มีค่าบริการจัดการสูง 2) อคติที่เกิดจากความเชื่อ (Beliefs) เกิดจากความเชื่อของผู้ลงทุน โดยอ้างอิงข้อมูลเพียงบางส่วน หรือบางช่วงเวลา และนำข้อมูลที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาสั้นๆนี้ ไปใช้คาดการณ์เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (Over Extrapolation) ซึ่งตัวกลางอาจใช้ช่องทางนี้อาเปรียบผู้ลงทุน โดยการเปิดเผยข้อมูลของหลักทรัพย์และบริการเพียงบางส่วน เช่น เลือกเปิดเผยผลการดำเนินงานช่วงสั้นๆของกองทุนรวมเฉพาะช่วงตลาดขาขึ้น ซึ่งอาจทำให้ผู้ลงทุนคาดหวังว่าผลการดำเนินงาน

ในอนาคต จะเป็นไปได้ตามผลการดำเนินงานช่วงระยะเวลาสั้นๆในอดีตตามที่ตัวกลางเปิดเผย เป็นต้น

3) อคติที่เกิดจากกระบวนการตัดสินใจ (Decision-Making Rule) เป็นอคติที่เกิดจากกระบวนการตัดสินใจที่มีข้อจำกัดหรือง่ายเกินไปเช่น ผู้ลงทุนอาจใช้เกณฑ์การจัดการสินทรัพย์ โดยกระจายการลงทุนในสินทรัพย์แต่ละประเภทในสัดส่วนที่เท่ากันๆ (naïve diversification) แบ่งเป็นลงทุนในตราสารทุนร้อยละ 50 และตราสารหนี้ร้อยละ 50 ซึ่งสัดส่วนการลงทุนดังกล่าว อาจไม่ใช่สัดส่วนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสถานะ เพศ และอายุของผู้ลงทุนนั้น นอกจากนี้ อคติที่เกิดจากกระบวนการตัดสินใจ อาจเกิดจากการที่ผู้ลงทุนเลือกลงทุนในสินค้าและบริการที่มีความคุ้นเคย หรือเคยลงทุนมาก่อน (Familiar Products) เช่น ลงทุนในหุ้นของบริษัทที่ตนเองทำงานอยู่ หรือลงทุนเฉพาะในหุ้นของประเทศตัวเองเท่านั้น ซึ่งจากงานวิจัยพบว่า พฤติกรรมดังกล่าว มักเกิดขึ้นกับผู้ลงทุนในกลุ่มตลาดเกิดใหม่ เช่น อินเดีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และไทย และตัวกลางอาจใช้วิธีการออกสินค้าและบริการที่เชื่อมโยงกับหุ้นในประเทศมากกว่าหุ้นในต่างประเทศ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ลงทุนกลุ่มนี้ อคติที่เกิดจากกระบวนการตัดสินใจ ยังอาจพบได้ในกรณีที่ผู้ลงทุนออมและกู้เงินในเวลาเดียวกัน ซึ่งมักพบในกลุ่มผู้ลงทุนที่แบ่งเงินออกเป็นหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์ เช่น ผู้ลงทุนออมเงินในธนาคารที่ให้ผลตอบแทนร้อยละ 3 ต่อปีทุกเดือนเพื่อการศึกษาของลูก หรือไว้ใช้ในยามเกษียณ ในขณะที่เขากู้ยืมเงินธนาคารและมีภาระดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายในอัตราร้อยละ 6 ต่อปี ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว เขาควรสะสมเรื่องเงินกู้ยืมให้เรียบร้อยก่อน แต่อคติทำให้เขาตัดสินใจผิดพลาดโดยอคติที่นำไปสู่การจัดสรรเงินแบบ goal-based นี้เรียกว่า Mental Accounting เนื่องจากอคติที่กล่าวข้างต้น สามารถนำไปสู่ความผิดพลาดในการตัดสินใจและส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของผู้ลงทุนดังนั้น ในฐานะองค์กรกำกับดูแล จึงควรเฝ้าระวังและสังเกตสัญญาณการเกิดอคติ โดยอาจพิจารณาได้จากปัจจัยดังต่อไปนี้ ตัวกลาง: เช่น ตัวกลางที่มีผลกำไรจากการดำเนินงานสูงผิดปกติ หรือสูงกว่าตัวกลางอื่นที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน มีแนวโน้มว่าจะแสวงหาผลประโยชน์จากอคติของผู้ลงทุน ผลลัพท์: เช่น หลักทรัพย์และบริการที่มีการโฆษณาชวนเชื่อเกินความเป็นจริง อาทิ การโฆษณาขายกองทุนรวมที่ระบุอัตราผลตอบแทนที่คาดการณ์สูงมากๆ จะเป็นช่องทางดึงดูดความสนใจของผู้ลงทุน และนำไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาดได้ ผู้ลงทุน: เช่น พฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนและใช้บริการบางประเภทของผู้ลงทุนมิได้เกิดขึ้นบ่อยครั้ง เช่น การเลือกซื้อกรมธรรม์ ทำให้ผู้ลงทุนขาดประสบการณ์ในการตัดสินใจ นำไปสู่การตัดสินใจที่ไม่เหมาะสมกับเป้าหมายและความต้องการที่แท้จริงของตนเองหลังจากทราบถึงอคติ และวิธีสังเกตอคติที่อาจเกิดขึ้นแล้วเพื่อที่จะช่วยลดความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจและความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อผู้ลงทุน องค์กรกำกับดูแล อาจเข้าไปแทรกแซง ผ่านมาตรการการเข้าแทรกแซงแบบเข้มงวด (Hard Paternalistic Option) หรือแบบผ่อนปรน (Soft Paternalistic Option) ตัวอย่างด้านล่าง จะเป็นกรณีศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

ถึงอคติ บังคับที่ทำให้เกิดอคติ และการใช้มาตรการขององค์กรกำกับดูแลเพื่อเข้าแทรกแซงธุรกิจ กองทุนรวมผู้ลงทุนพิจารณาลงทุนในกองทุนรวม 2 กองทุน ที่มีนโยบายการลงทุน อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนเท่ากัน แต่เลือกลงทุนในกองทุนที่มีค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการบริหารงานสูงกว่า จากตัวอย่าง อคติที่เกิดขึ้น เป็นอคติที่เกิดจากความพึงพอใจ (Preferences) ประเภท Procrastination กล่าวคือ ความละเลยของผู้ลงทุนที่ไม่ศึกษารายละเอียดของ สินค้าและบริการ รวมถึงความซับซ้อนของตัวผลิตภัณฑ์ และอาจประกอบกับการจงใจปกปิดข้อมูล ในบางส่วน ทำให้ผู้ลงทุนขาดความตระหนักเรื่องค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการบริหารงานอื่น และนำไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาด ดังนั้นองค์กรกำกับดูแลควรเข้าไปแทรกแซงผ่านมาตรการ ดังต่อไปนี้ 1) ระบุเงื่อนไขให้ผู้จำหน่ายหลักทรัพย์และบริการทางการเงินต้องเปิดเผยข้อมูลที่มีผล ต่อการตัดสินใจของผู้ลงทุน 2) ให้ตัวกลางนำเสนอหลักทรัพย์และบริการทางการเงินที่หลากหลาย เพื่อเพิ่มทางเลือกและช่วยให้เกิดความสะดวกสบายต่อผู้ลงทุนในการเปรียบเทียบผลตอบแทนและความเสี่ยงของสินค้าและบริการกับตัวกลางอื่น 3) กำหนดกลุ่มผู้ลงทุน โดยเฉพาะสินค้าและบริการทางการเงินที่มีความซับซ้อนและยากต่อการทำความเข้าใจ ควรควบคุมให้มีการเสนอขายแก่ผู้ลงทุน เฉพาะกลุ่มหรือผู้ลงทุนประเภท Accredited Investor (AI) เท่านั้น 4) จำกัดรูปแบบ/ลักษณะ ผลิตภัณฑ์ อาทิ กำหนดให้ตัวกลางยกเลิกการจัดเก็บค่าธรรมเนียมขาออกในการซื้อขายกองทุนซึ่ง Behavioral Finance เป็นสาขาใหม่ทางการเงิน ดังนั้นการแบ่งประเภทของอคติ (Bias) จึงยังไม่ สามารถสรุปได้อย่างชัดเจน โดยงานเขียนนี้มีการแบ่งประเภทโดยอ้างอิงจาก Financial Conduct Authority (FCA) ซึ่งเป็นหนึ่งในองค์กรกำกับดูแลตลาดเงินและตลาดทุนของประเทศอังกฤษ (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ Behavioral Finance 101 : สิงหาคม 2556)

วรชัย เตชะไพบูลย์ (2548) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นไทย จากผลการศึกษาการเลือกซื้อหน่วยลงทุนของนักลงทุนโดยสังเกตการไหลของกระแสเงินสดสุทธิเข้าออกจากกองทุน พบว่า นักลงทุนเลือกซื้อกองทุน โดยพิจารณาจากกองทุนที่มีขนาด สินทรัพย์ใหญ่ มีค่าธรรมเนียมการจัดการที่ต่ำ และให้ผลตอบแทนที่ไม่ผันผวน ทั้งนี้ นักลงทุนไม่ได้ พิจารณาจากผลงานหรือผลตอบแทนของกองทุนในช่วงเวลาที่ผ่านมามีทั้งผลงานในระดับกองทุน กองเดี่ยวและผลงานรวมของกองทุนอื่นๆ ภายใต้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมเดียวกัน นอกจากนี้พบว่า ธนาคารพาณิชย์มีส่วนช่วยทำให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมที่เป็นเครือ เดียวกับธนาคารสามารถดึงดูดนักลงทุนได้ดีกว่าบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมอื่นที่ไม่มี ธนาคารพาณิชย์สนับสนุน สำหรับผลตอบแทนของกองทุนภายหลังจากที่มีการไหลของกระแสเงิน สดสุทธิเข้าสู่กองทุนนั้นพบว่าไม่ได้ทำให้กองทุนมีผลตอบแทนที่เหนือกว่าตลาดแต่อย่างใด กล

ยุทธศาสตร์ลงทุนโดยพิจารณาจากเม็ดเงินใหม่ที่ไหลเข้าสู่กองทุนไม่ได้สร้างผลตอบแทนที่มากกว่าตลาดให้แก่นักลงทุน นักลงทุนไม่สามารถทำอะไรจากการลงทุนตามทิศทางไหลของเงินลงทุน ไม่มีปรากฏการณ์เงินตลาดเกิดขึ้นสำหรับตลาดกองทุนรวมไทย และยังพบอีกว่าปริมาณกระแสเงินสดเข้าและออกรวมกัน ไม่ได้มีผลกระทบต่อผลตอบแทนของกองทุน เมื่อทดสอบความสามารถของนักลงทุนทั้งตลาดรวมกันแล้ว พบว่าการเลือกจังหวะในการลงทุนไม่ทำให้สร้างผลตอบแทนที่สูงกว่าการถือหน่วยลงทุนในระยะยาวได้ นอกจากนี้ การที่กระแสเงินสดไหลเข้าสู่กองทุนรวมหุ้นนั้น ไม่ได้เป็นการบ่งบอกกระแสทิศทางของตลาดว่าจะเคลื่อนที่ไปทิศทางใด และการเคลื่อนไหวของตลาดไม่ได้เป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นจากกระแสเงินสดที่ไหลเข้าออกจากกองทุนรวมหุ้นไทย

ชมภูภา เงินมัน, พรพรรณ อุดมเลิศ, และพรพรรณภา พอกพูนขำ, (2554) การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมของนักลงทุนที่ส่งผลกระทบต่อทางเลือกลงทุนในกองทุนรวมกรณีศึกษาบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม 4 แห่ง ได้แก่ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนกสิกรไทย บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไทยพาณิชย์ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนกรุงไทย และบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนบัวหลวง นอกจากนี้ ยังมุ่งศึกษาอิทธิพลของปัจจัยอิสระต่างๆ ที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม ได้แก่ อคติการควบคุมตัวเอง (Self-control bias) อคติความมั่นใจตนเองจนเกินขนาด (Overconfidence bias) อคติความต้องการหลีกเลี่ยงต่อการสูญเสีย (Loss aversion bias) อคติระบบบัญชีในสมอง (Mental accounting bias) ที่สนใจความเสี่ยง และ ข้อมูลทางสังคม อาทิ อายุ เพศ สถานภาพ ระดับรายได้ส่วนตัวโดยเฉลี่ยต่อเดือน ร้อยละรายจ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือน สาขาที่จบการศึกษาสูงสุด และอาชีพ/ตำแหน่งงานปัจจุบัน และ ประการสุดท้าย เพื่อการศึกษาถึงผลกระทบจากชื่อเสียงของบริษัทจัดการกองทุนที่มีผลต่อการเลือกลงทุนในกองทุนรวม การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประเภทการศึกษาถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationship) ของตัวแปรต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านพฤติกรรมทางการเงิน ด้านระดับการยอมรับความเสี่ยง และด้านการรับรู้ ด้วยแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 591 ชุด ผ่านการสร้างสมการแบบจำลอง Logit Model ผลจากการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนทั้ง 4 แห่ง โดยใช้การสร้างสมการ Logit Model พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกลงทุนในกองทุนรวมทั้ง 4 แห่ง คือ ข้อมูลทางสังคม ได้แก่ เพศ การมีบุตร รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 70,000 บาท รายจ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่าร้อยละ 50 ของรายได้ การออมน้อยกว่าร้อยละ 50 ของรายได้ ระดับการศึกษา วัตถุประสงค์หาผลตอบแทนจากการออม และการลดหย่อนภาษี ข้อมูลทางด้านปัจจัยทางการเงินเชิงพฤติกรรมซึ่งโดยส่วนใหญ่จะพบว่ามีผลต่อการเลือกลงทุนในบลจ.กสิกรไทย บลจ.ไทยพาณิชย์

บลจ.กรุงไทย แต่ในบลจ.บัวหลวงนั้นพบว่าปัจจัยทางการเงินเชิงพฤติกรรมไม่มีผลต่อการเลือกลงทุน ผลจากการศึกษาถึงทางด้านผลกระทบของชื่อเสียงของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนทั้ง 4 แห่งที่มีผลต่อการเลือกลงทุนในกองทุนรวมนั้นพบว่า ให้ทัศนคติการรับรู้ภาพลักษณ์ต่อบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนกลีกรไทย มากที่สุดคือร้อยละ 67.45 รองลงมาคือบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไทยพาณิชย์ ที่ระดับร้อยละ 62.62 ลำดับถัดมาคือบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนบัวหลวงคือร้อยละ 37.77 และลำดับสุดท้ายคือบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนกรุงไทย คือระดับร้อยละ 32.20 ซึ่งเป็นไปตามอันดับของ Market share สูงสุด 4 อันดับคือ อันดับที่ 1 บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนกลีกรไทย อันดับที่ 2 คือบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไทยพาณิชย์ อันดับที่ 3 คือบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนบัวหลวง และอันดับที่ 4 คือ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนกรุงไทย

4. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ผู้ลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน

โครงสร้างระบบการเงินของประเทศไทย เป็นระบบการเงินที่ทำหน้าที่สำคัญในการเป็นตัวกลางระดมเงินทุนและจัดสรรทรัพยากรทางเศรษฐกิจไปสู่ภาคเศรษฐกิจต่างๆ ตลอดจนการให้บริการด้านการชำระราคาสินค้าและบริการ ระบบการเงินที่พัฒนา มีประสิทธิภาพและมีเสถียรภาพย่อมสนับสนุนให้นักลงทุนมีความเชื่อมั่น และมีความมั่นใจในการลงทุนในตราสารทางการเงินประเภทต่างๆ ภายใต้กรอบความเสี่ยงที่นักลงทุนยอมรับได้ ก็จะยิ่งสนับสนุนให้เศรษฐกิจเติบโตได้อย่างยั่งยืน ดังภาพที่ 2.3

	จำนวน	ส่วนแบ่งของสินทรัพย์จากสถาบันการเงินทั้งหมด (%)
ธนาคารแห่งประเทศไทย	1	15
สถาบันรับฝากเงิน	1,936	57
ธนาคารพาณิชย์	30	39.3
สถาบันการเงินเฉพาะกิจ	6	12.0
สหกรณ์ออมทรัพย์และเครดิตยูเนียน	1,860	4.7
กองทุนรวมตลาดเงิน	40	0.9
สถาบันการเงินที่ไม่รับฝากเงิน	8,206	28
กองทุนรวม	1,239	7.1
ธุรกิจประกัน	67	5.8
กองทุนเพื่อการฟื้นฟู	1	3.2
บริษัทบัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคล	39	3.2
บริษัทโฮลดิ้ง	912	2.5
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	427	1.8
กองทุนบำเหน็จบำนาญ	1	1.6
บริษัทหลักทรัพย์	46	0.7
บริษัทลิสซิ่ง	935	0.5
สหกรณ์เกษตร	3,983	0.4
โรงรับจำนำ	556	0.2

ภาพที่ 2.3 แสดงจำนวนและขนาดสินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่สำคัญ ณ ไตรมาส 3 ปี 2556

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

บริษัทวิจัยการลงทุนอิสระ มอร์นิ่งสตาร์(ประเทศไทย)ได้เปิดเผยผลการศึกษาประสบการณ์ในการลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนจำนวน 24 ประเทศทั่วโลกในปี 2556 โดยไทยอยู่ในระดับ B เท่ากับเนเธอร์แลนด์ สิงคโปร์ และไต้หวัน และอยู่เหนือค่าเฉลี่ยของทุกประเทศที่ได้รับการศึกษา เนื่องจากการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน เช่น ยกเว้นภาษีส่วนต่างกำไร ให้ลดหย่อนภาษีเงินได้จากการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ซึ่งทำให้ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนสูงขึ้น ส่งผลให้ผลการประเมินในหมวดคุณเกณฑ์การกำกับดูแลและภาษีอยู่ระดับสูงสุดเทียบกับหมวดอื่น แต่ยังคงต้องปรับปรุงในเรื่องข้อจำกัดของกองทุนรวมในการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ และการอนุญาตให้กองทุนรวมต่างประเทศเสนอขายหน่วยลงทุนต่อผู้ลงทุนในประเทศได้โดยตรงสำหรับหมวดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย ธุรกิจกองทุนรวมไทยได้รับการประเมินสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศอื่น เนื่องจากกองทุนรวมส่วนใหญ่ไม่ได้เก็บค่าธรรมเนียมจากการซื้อขายหน่วยลงทุน อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตให้ปรับปรุงบางประการสำหรับหมวดการเปิดเผยข้อมูลธุรกิจกองทุนรวมไทยได้รับการประเมินในระดับปานกลาง โดยในส่วนของหนังสือชี้ชวนส่วนสรุป ยังขาดข้อมูลสำคัญ คือ ค่าใช้จ่ายในการซื้อขายหลักทรัพย์ (trading cost) ชื่อผู้จัดการกองทุน ประสบการณ์ ระยะเวลาจัดการกองทุนนั้น ๆ ผลตอบแทนที่ได้รับและข้อมูลการลงทุนในกองทุนที่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของผู้จัดการกองทุนนั้น ๆ การขายและสื่อกลางเป็นด้านที่ธุรกิจกองทุนรวมไทยได้รับผลการประเมินน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับหมวดอื่น แม้ว่าจะดีขึ้นกว่าคราวก่อน แต่ยังมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุง เนื่องจากกองทุนรวมส่วนใหญ่ขายผ่านธนาคารพาณิชย์ และผู้ลงทุนมีช่องทางในการซื้อขายหน่วยลงทุนที่จำกัด โดยมีกองทุนรวมไม่ถึง 20% ที่ขายผ่านช่องทางที่ไม่ใช่สาขาของธนาคาร นอกจากนี้ ผู้ประเมินเห็นว่าสื่อต่าง ๆ ควรเปิดเผยต้นทุนหรือช่วยส่งเสริมการลงทุนระยะยาวให้เกิดขึ้นด้วย นายวรพล โสคติยานุรักษ์ เลขาธิการ ก.ล.ต. กล่าวว่า “ผลการวิจัยครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าธุรกิจจัดการกองทุนรวมไทยพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยังคงรักษามาตรฐานการดำเนินการไว้ได้ โดยยังมีเรื่องที่ต้องพัฒนาได้อีกมาก อย่างไรก็ตาม ข้อมูลตามผลวิจัยสิ้นสุดเพียงปี 2555 ในปัจจุบัน ก.ล.ต. ได้ร่วมกับภาคธุรกิจปรับปรุงหลายเรื่องตามข้อสังเกตส่วนใหญ่ในผลการวิจัยไปแล้ว ซึ่งรวมถึงการให้กองทุนรวมมี fact sheet ที่เนื้อหากระชับ มีข้อมูลสำคัญและจำเป็นต่อการตัดสินใจลงทุน และการเปิดให้มี fund supermarket เพื่อเพิ่มช่องทางขายหน่วยลงทุน นอกเหนือจากธนาคารพาณิชย์ด้วย ก.ล.ต. สนับสนุนและอยากเห็นธุรกิจจัดการกองทุนรวมไทยพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล และสามารถแข่งขันในเวทีระดับโลกได้ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้ตลาดทุนไทยได้รับความสนใจจากนักลงทุนต่างชาติมากขึ้น ในส่วนของ ก.ล.ต. ยังมีเรื่องสำคัญต้องพัฒนาต่อไปเช่นกัน ซึ่งรวมถึงการปรับปรุงหลักเกณฑ์บางเรื่อง เช่น การคิดค่าธรรมเนียม และการเปิดเผยข้อมูลให้ชัดเจนและครบถ้วนเพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้

ลงทุน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเรื่อง ก.ล.ต. อยู่ระหว่างดำเนินการ อาทิเช่น การทำ MOU กับประเทศในกลุ่มอาเซียนเพื่อให้ผู้ลงทุนรายย่อยลงทุนในกองทุนที่ตั้งในกลุ่มอาเซียนได้ การส่งเสริมให้มีบริการวางแผนทางการเงิน (asset allocation) เพื่อให้ผู้ลงทุนกระจายการลงทุนให้สอดคล้องกับลักษณะความเสี่ยงและผลตอบแทนที่คาดหวัง การสนับสนุนการลงทุนระยะยาวตลอดจนการให้ความรู้แก่ผู้ลงทุนผ่านสื่อต่าง ๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนของผู้ลงทุนในระยะยาวต่อไป นายพีร์ ยงวิเศษ กรรมการผู้จัดการ บริษัท มอร์นิ่งสตาร์ รีเสิร์ช (ประเทศไทย) กล่าวว่า “Morningstar ศึกษาเรื่อง Global Fund Investor Experience ครั้งแรกเมื่อปี 2552 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับประสบการณ์ของนักลงทุนเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมทั่วโลก นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา Morningstar ได้หารือกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในธุรกิจกองทุนรวมอย่างต่อเนื่อง อาทิ หน่วยงานกำกับดูแล สมาคม และผู้จัดการกองทุน เพื่อร่วมกันพัฒนาธุรกิจกองทุนรวมไทยให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ลงทุนในการประเมินครั้งนี้ นักวิเคราะห์ของ Morningstar ทั่วโลกได้ร่วมกันศึกษาวิจัยธุรกิจกองทุนรวมจำนวนทั้งสิ้น 24 ประเทศ นายสมจินต์ ศรีไพศาล นายกสมาคมบริษัทจัดการลงทุน กล่าวว่า “เป็นที่น่ายินดีที่ประเทศไทยได้รับการประเมินจากการศึกษาประสบการณ์ในการลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนจำนวน 24 ประเทศทั่วโลกอยู่ในอันดับ 3 โดยเป็นรองเพียงสหรัฐอเมริกาและเกาหลีใต้เท่านั้น ซึ่งยืนยันถึงความก้าวหน้าของธุรกิจกองทุนรวมของไทย และถือเป็นรางวัลความสำเร็จที่สำคัญของความพยายามพัฒนาถูกระเบียบและการร่วมมือกันอย่างนักวิชาชีพที่ดีของสำนักงาน ก.ล.ต. และบริษัทจัดการกองทุนต่าง ๆ ในฐานะนายกสมาคมบริษัทจัดการลงทุน ผมขอแสดงความชื่นชมกับงานศึกษาของ Morningstar ที่ทำให้เห็นแนวทางวัดคุณภาพของอุตสาหกรรมกองทุนรวม โดยมุ่งไปที่ประโยชน์แก่ผู้ลงทุน และยืนยันความมุ่งมั่นของบริษัทจัดการในการร่วมมือกับทาง ก.ล.ต. ที่จะพัฒนาธุรกิจกองทุนรวมให้ก้าวหน้าต่อไป

สมบูรณ์ ขวัญสง (2546) ได้ศึกษาพฤติกรรมของผู้ลงทุนในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนในการนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนและผลตอบแทนที่จะได้รับ มาเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจเพื่อลงทุนในกองทุนรวมหนึ่ง ๆ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทั้งตัวแทนในการจัดจำหน่ายและจากหนังสือชี้ชวน เพื่อการลงทุนของสถาบันการเงินต่าง ๆ ค่าธรรมเนียมที่จะต้องจ่าย รวมทั้งสาเหตุและเหตุผลที่ผู้ลงทุนเลือกเพื่อการลงทุนในกองทุนรวมแทนการนำเงินไปฝากเพื่อรับดอกเบี้ยอย่างเดียว หรือการแบ่งส่วนของการฝากเงินไปลงทุนในกองทุนรวม เพื่อการนำเสนอแนวทางและพฤติกรรมของผู้ลงทุนในการเลือกลงทุนในกองทุนรวม โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ลงทุนอยู่แล้วในกองทุนชนิดต่าง ๆ ที่จัดจำหน่ายโดยตัวแทนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ในเขต อ. เมือง จ. สุราษฎร์ธานี จำนวน 330 ตัวอย่าง จาก

การวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพส่วนตัว คือ การเป็นเจ้าของกิจการและมีช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี มีสถานภาพสมรส และการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน และมีเงินเพียงพอที่จะลงทุนได้โดยไม่ต้องเดือดร้อน โดยที่ส่วนมากมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 50,000 บาท และเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ในเรื่องการลงทุนเป็นอย่างดีว่าจะต้องยอมรับต่อความเสี่ยงและผลตอบแทนที่ได้รับจะแปรผันตามระดับความเสี่ยงดังกล่าว ซึ่งทุกคนหวังว่าจะได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก และแต่ละคนจะสามารถลงทุนได้ในระดับจำนวนเงินตามความสามารถและสนองนโยบายของรัฐบาล คือ กองทุนที่ออกจำหน่าย จะต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของรัฐบาล เพื่อการระดมทุนจากนักลงทุนรายย่อย เป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลทุกระดับมีทางเลือกในการลงทุนนั่นเอง ทางด้านเหตุผลและปัจจัยต่าง ๆ ที่ผู้ลงทุนนำมาพิจารณาในการเลือกลงทุน พบว่าผู้ลงทุนนำเหตุผลทางด้านผลตอบแทนที่จะได้รับเป็นเหตุผลหลักในการลงทุน ส่วนปัจจัยที่สำคัญคือ ปัจจัยทางด้านนโยบาย วัตถุประสงค์ของกองทุน ในการนำเงินที่ได้ไปลงทุนต่อในกิจการในตลาดหลักทรัพย์ ณ ระดับความเสี่ยงต่าง ๆ กัน แล้วแต่ระดับความเสี่ยงในการดำเนินกิจการ เมื่อพิจารณาในด้านความเชื่อมั่นที่ลูกค้าได้รับ ทราบว่าข้อมูลส่วนใหญ่จะได้รับจากพนักงานของสถาบันการเงินที่ให้คำแนะนำแก่ผู้ลงทุน รวมถึงในปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดให้ผู้ที่มีสิทธิ์ในการให้ข้อมูลแก่ลูกค้าจะต้องเป็นผู้ที่ผ่านการอบรม IP (investment planner) และมีใบอนุญาตให้จำหน่ายหน่วยลงทุนเท่านั้น เพื่อความโปร่งใสในการบริหารกองทุนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น และให้ลูกค้ามีความมั่นใจในการลงทุนสูงขึ้นด้วย

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2546: 192 -194) ได้นำเสนอหลัก 6W1H ซึ่งเป็นเทคนิคในการศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคในการตัดสินใจซื้อหรือให้บริการ โดยใช้ 7 คำถาม ค้นหาพฤติกรรมผู้บริโภคแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ มีผลมาจากความแตกต่างกันของลักษณะทางกายภาพและสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล ทำให้การตัดสินใจซื้อของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่จะมีผลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคอย่างเหมาะสม โดยที่เราสามารถแบ่งปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคออกเป็น 2 ประเภท คือ ปัจจัยภายใน (ความจำเป็น แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ทัศนคติ การรับรู้ และการเรียนรู้) และปัจจัยภายนอก (เศรษฐกิจ สังคม ครอบครัว วัฒนธรรม และสภาพแวดล้อม)

ชรัณ เป็เทียนศรี (2556 : 40) ได้สรุปข้อมูลการลงทุนของผู้ลงทุนในกองทุนรวมพบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มีประสบการณ์การลงทุนในรูปแบบของการฝากเงินในธนาคารหรือสถาบันการเงิน โดยนักลงทุนในกองทุนรวมส่วนใหญ่ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมจากคำแนะนำจากพนักงานของสถาบันการเงิน เช่น พนักงานธนาคาร พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ฯ ซึ่งนักลงทุน

มักจะลงทุนในกองทุนรวมตราสารหนี้มากกว่ากองทุนรวมประเภทอื่นๆ โดยเหตุผลที่นักลงทุนส่วนใหญ่เลือกลงทุนในกองทุนรวม คือ ได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าการฝากเงิน โดยส่วนใหญ่มีจำนวนเงินที่ลงทุนในกองทุนรมน้อยกว่า 100,000 บาท และมีระยะเวลาเฉลี่ยของการถือหน่วยลงทุน 6 เดือน – 1 ปี ก่อนการซื้อขายหน่วยลงทุนของกองทุนรวม นักลงทุนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการอ่านหนังสือชี้ชวน ก่อนซื้อกองทุนรวม และนักลงทุนที่ได้อ่านหนังสือชี้ชวนส่วนใหญ่เห็นว่าหนังสือชี้ชวนมีประโยชน์ โดยนักลงทุนเห็นว่าหนังสือชี้ชวนมีประโยชน์ในการทำให้ทราบถึงนโยบายการลงทุนของกองทุนรวมมากที่สุด นักลงทุนส่วนใหญ่ เคยอ่านบทวิเคราะห์เกี่ยวกับกองทุนรวม โดยจะมีการติดตามผลการดำเนินงานหรือสถานะของกองทุนรวมเป็นครั้งคราว ซึ่งนักลงทุนที่ได้ติดตามผลการดำเนินงานหรือสถานะของกองทุนรวม ติดตามผลการดำเนินงานของกองทุนรวมในรายงานประจำปีของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมจัดส่งให้ และนักลงทุนส่วนใหญ่ได้อ่านรายงานประจำปีหรือรายงานอื่นๆ ของกองทุนรวมที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมส่งให้เป็นบางครั้ง

5. แนวคิดด้านประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลของกองทุนรวม

ประสาร ไตรรัตน์วรกุล (2545-2546 : 22) ปัญหาที่สำคัญในระบบการเงิน คือ ปัญหา information asymmetry ซึ่งเกิดจากการที่บุคคลอยู่ในสถานะที่มีความแตกต่างกันต่อการรับรู้ และเป็นเจ้าของข้อมูลข่าวสาร ทำให้เกิดปัญหาความไม่เท่าเทียมกันในด้านกรรับทราบข้อมูลข่าวสาร ส่งผลให้ผู้ลงทุนกลัวว่าจะตัดสินใจเลือกลงทุนผิดบริษัท (adverse selection problem) และกลัวว่าบริษัทที่ได้เงินไปแล้วจะไม่ทำตามสัญญาที่ให้ไว้ (moral hazard problem) ซึ่งปัญหาดังกล่าว กลายเป็นต้นทุน (agency cost) สำหรับผู้ลงทุน ในการจัดหาข้อมูลเพื่อนำมาประเมินผลการดำเนินงานของบริษัท รวมถึงการดำเนินการตามกฎหมายเพื่อบังคับให้บริษัทปฏิบัติตามภาระผูกพันของสัญญา การมีระบบการเงินที่ดีจะช่วยลดปัญหา information asymmetry ได้ ทั้งนี้ระบบการเงินที่มีประสิทธิภาพจะสามารถกระจายข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว และอย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มีโอกาสเท่าเทียมกันในการได้รับ และใช้ข้อมูลข่าวสารนั้นในการวิเคราะห์ทางการเงิน เพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุน นอกจากนี้ ระบบการเงินที่ดียังได้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ผู้ลงทุน เช่น การมีมาตรฐานบัญชีที่ดี การมีเกณฑ์กำกับดูแลด้านการเปิดเผยข้อมูลมีสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ การสนับสนุนให้เกิดการค้ากับดูแลกิจการที่ดี การมีกฎหมายหลักทรัพย์และการมีกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น นอกจากนี้ ระบบการเงินที่มีประสิทธิภาพจะต้องสร้างจิตสำนึกหรือแรงจูงใจที่ดีต่อผู้ลงทุน เจ้าหนี้ เจ้าของกิจการ และผู้บริหารกิจการที่ไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนตัวมากเกินไป จนทำให้เกิดปัญหาต่อ

ระบบโดยรวมในการพัฒนาระบบการเงินและตลาดทุน การตัดสินใจทำธุรกรรมจะต้องคำนึงถึงผลตอบแทนและความเสี่ยง และปราศจากการเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดความเป็นธรรม (fairness) และความเชื่อมั่น (confidence) ในระบบการเงินด้านกลไกการทำงานของตลาดจะต้องส่งเสริมให้ผู้ประกอบธุรกิจ เช่น บริษัทที่ระดมทุนและสถาบันการเงินต่างๆ มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี (good corporate governance) มีกลไกการตรวจสอบระบบการบริหารงาน (check and balance system) เพื่อสร้างความมั่นใจว่าการดำเนินงานของบริษัทสอดคล้องกับเป้าหมายที่วางไว้ รวมทั้งมีมาตรการดำเนินการทางวินัยกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามกติกาของสังคม เช่น ผู้บริหารบริษัทควรได้รับรางวัลในกรณีที่มีผลการดำเนินงานเป็นไปตามที่ได้สัญญาไว้ และควรได้รับการลงโทษในกรณีที่มีการประพฤติมิชอบจนส่งผลกระทบต่อฐานะการดำเนินงานของบริษัทที่ตนเองบริหาร หรือควรมีบทลงโทษในกรณีที่ผู้ถือหุ้นใหญ่เอาเปรียบผู้ถือหุ้นรายย่อย เป็นต้น

จากข่าวก.ล.ต. ฉบับที่ 18/2556 วันศุกร์ที่ 15 กุมภาพันธ์ 2556 ซึ่งก.ล.ต. กล่าวโทษอดีตผู้จัดการกองทุน บลจ. กสิกรไทย และ บลจ. ไทยพาณิชย์ กับพวก กรณีแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการรู้ข้อมูลแผนการลงทุนของกองทุนรวมก.ล.ต. กล่าวโทษนางสาวโสภณา เจนบวร อดีตผู้จัดการกองทุน ซึ่งเคยเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนกสิกรไทย จำกัด (“บลจ. กสิกรไทย”) และบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไทยพาณิชย์ จำกัด (“บลจ. ไทยพาณิชย์”) รวมทั้งเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของกองทุนรวมตราสารทุนที่บริหารจัดการโดย บลจ. ทั้งสองแห่งดังกล่าว กรณีพบหลักฐานว่าเชื่อว่านางสาวโสภณากระทำการทุจริตต่อหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่น อันเข้าข่ายเป็นความผิดตามมาตรา 311 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 (“พ.ร.บ. หลักทรัพย์”) พร้อมทั้งกล่าวโทษพระสุเทพ อากสุสโร (แป้นไฟ) และนางวัจฉละ พิสิฐฐิติศักดิ์ ซึ่งเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนการกระทำผิดของนางสาวโสภณา สืบเนื่องจาก ก.ล.ต. ได้รับแจ้งจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของลูกค้าบริษัทหลักทรัพย์หลายราย ซึ่งมีพฤติกรรมการซื้อขายที่น่าสงสัยว่า อาจรู้เห็นกับบุคลากรที่ปฏิบัติงานใน บลจ. ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ค้ำหน้าการซื้อขายของกองทุนรวม จากการตรวจสอบของ ก.ล.ต. พบพยานหลักฐานว่าเชื่อว่า ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2552 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2553 ซึ่งขณะนั้นนางสาวโสภณา ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ บลจ. กสิกรไทย และในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2554 ถึงเดือนมีนาคม 2554 นางสาวโสภณาได้ย้ายมาดำรงตำแหน่งเป็นรองกรรมการผู้อำนวยการ บลจ. ไทยพาณิชย์ โดยทั้งสองช่วงเวลาดังกล่าว นางสาวโสภณาทำหน้าที่เป็นหัวหน้าผู้จัดการกองทุนและกำกับดูแลกองทุนรวมส่วนตราสารทุนของทั้งสอง บลจ. ได้กระทำการทุจริตต่อหน้าที่โดยอาศัยประโยชน์จากการเข้าถึงข้อมูลแผนการลงทุนของกองทุนรวมที่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของ

บลจ. ดำเนินการให้มีการซื้อขายหลักทรัพย์ในลักษณะค้ำหน้าการซื้อขายของกองทุนรวม เพื่อแสวงหาประโยชน์เพื่อตนเองหรือผู้อื่น โดยใช้บัญชีของบุคคล 2 ราย ซึ่งได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนจากพระสุเทพ และนางวิมลละ นอกจากนี้ขณะกระทำผิดนางสาวโสภณาเป็นบุคคลที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้จัดการกองทุนซึ่งปัจจุบันแม้นางสาวโสภณาจะมีได้ปฏิบัติงานที่ บลจ. แห่งใดแล้ว แต่การถูกกล่าวโทษในครั้งนี้ทำให้นางสาวโสภณามีลักษณะต้องห้ามในการปฏิบัติหน้าที่เป็นบุคลากรในตลาดทุน ก.ล.ต. จึงเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้จัดการกองทุนของนางสาวโสภณาด้วย อนึ่ง ก.ล.ต. สั่งการให้ บลจ. กสิกรไทย และ บลจ. ไทยพาณิชย์ รวมทั้งบลจ. ทุกแห่งเพิ่มมาตรการควบคุมรักษาข้อมูลการดำเนินการภายในของกองทุนที่ไม่เปิดเผยเป็นการทั่วไป เช่น การตัดสินใจลงทุนเพื่อกองทุน การส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์เพื่อกองทุน เป็นต้น เพื่อป้องกันการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ประโยชน์เพื่อตนเองหรือบุคคลอื่น และ บลจ. ทุกแห่งได้ดำเนินการเพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าวแล้ว นายวสันต์ เทียนหอม รองเลขาธิการ ก.ล.ต. กล่าวว่า “ธุรกิจจัดการลงทุนเป็นธุรกิจที่บริหารจัดการการเงินให้แก่บุคคลหรือประชาชนทั่วไป ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความไว้วางใจและเชื่อถือจากลูกค้าหรือผู้ลงทุน ดังนั้น บุคลากรของ บลจ. ที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุนจะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและรักษาผลประโยชน์ของลูกค้าเป็นสำคัญ รวมทั้งจะต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพในการบริหารจัดการเงินลงทุนแทนผู้ลงทุน โดยไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการเอาเปรียบลูกค้าหรือผู้ลงทุนด้วย” จากกรณีข้างต้นกระทบความเชื่อมั่นต่อบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุนเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังทำให้มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมกองทุนรวมอย่างยิ่ง

ความร่วมมือกับต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ได้ร่วมมือกับหน่วยงานกำกับดูแล และองค์กรต่าง ๆ ในต่างประเทศอย่างใกล้ชิด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ และพัฒนาตลาดทุนไทยให้ทัดเทียมสากล ดังนี้ International Organization of Securities Commissions (IOSCO) IOSCO เป็น องค์กร ระหว่างประเทศที่ทำหน้าที่กำกับดูแลและพัฒนาตลาดทุนของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2526 โดย ก.ล.ต. ได้เข้าเป็นสมาชิกประเภทสามัญ (มีสิทธิออกเสียงในการประชุม)

ประเทศสมาชิกให้ความสำคัญต่อพัฒนาการของตลาดทุนไทยว่ามีบทบาทสำคัญในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก และยอมรับถึงการดำเนินงานของ ก.ล.ต. ในการกำกับดูแลและพัฒนาตลาดทุนไทย และการให้ความร่วมมืออย่างจริงจังในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น และประสบการณ์ ตลอดจนร่วมมือศึกษาในประเด็นต่าง ๆ กับประเทศสมาชิกของ IOSCO ทำให้ ก.ล.ต. ได้ติดตามแนวโน้มและพัฒนาการด้านการกำกับดูแลที่สำคัญ มาตรฐานสากลด้านต่าง ๆ ที่จะทำให้ตลาดทุนก้าวหน้า ทราบผลกระทบต่อตลาดทุนเกิดใหม่ รวมทั้งเป็นตัวแทนตลาดทุนเกิดใหม่ในการแสดง

ความคิดเห็นด้วย ก.ล.ต. ได้รับการอนุมัติจาก IOSCO ในการประชุมใหญ่ประจำปี 2551 ให้เข้าเป็นภาคีใน IOSCO MMoU ซึ่งเป็นข้อตกลงในระดับพหุภาคีว่าด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันและป้องปรามการทำธุรกรรมผิดกฎหมายในตลาดทุนและตลาดอนุพันธ์ ส่งผลให้ ก.ล.ต. ได้เข้าร่วมเป็นหนึ่งในหน่วยงานกำกับดูแลหลักทรัพย์และอนุพันธ์ทั่วโลก 89 ราย และเป็นหนึ่งใน 12 รายของภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกที่เป็นภาคีใน IOSCO MMoU ดังกล่าว (ข้อมูล ณ ปี 2555) สะท้อนให้เห็นความมุ่งมั่นของ ก.ล.ต. ในการยกระดับมาตรฐานการกำกับดูแลตลาดทุนไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ก.ล.ต. มีบทบาทสำคัญอย่างต่อเนื่องในฐานะสมาชิกกลุ่ม ก.ล.ต. ในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (IOSCO APRC) เจ้าภาพการประชุม IOSCO-APRC พร้อมทั้งจัดเสวนาในการระดมทุนผ่านตลาดทุนและโอกาสในการขยายตัวของธุรกิจจัดการลงทุนในภูมิภาคอีกด้วย เข้าร่วมในกระบวนการจัดทำมาตรฐานด้านตลาดทุนในด้านต่าง ๆ ของ IOSCO การเชื่อมโยงตลาดทุนอาเซียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี 2558 (ASEAN Economic Blueprint 2015) ก.ล.ต. ในฐานะประธาน ACME เวลานั้นได้มีบทบาทสำคัญในการจัดทำแผนปฏิบัติการเชื่อมโยงตลาดทุนอาเซียน (Implementation Plan) เพื่อให้การเชื่อมโยงตลาดทุนสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นขั้นตอน เพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันกับตลาดทุนในภูมิภาคอื่นได้ และส่งเสริมให้ตลาดทุนอาเซียนมีความเป็นสินค้าเพื่อการลงทุน (asset class) ที่น่าสนใจและเป็นที่ยอมรับของนักลงทุนทั่วโลก ภายใต้แผนนี้การเปิดเสรีจะดำเนินไปอย่างเป็นขั้นตอน โดยเริ่มที่การเสนอขายกองทุนรวม (Collective Investment Schemes : (CIS) ของประเทศในกลุ่มอาเซียน ทั้งนี้ ก.ล.ต. Securities Commission of Malaysia และ Monetary Authority of Singapore ได้ร่วมลงนามในบันทึกความเข้าใจ (MOU) ในการกำหนดแนวทางการยอมรับมาตรฐานหน่วยลงทุนซึ่งกันและกัน เพื่อเปิดให้มีการเสนอขายกองทุนรวมข้ามประเทศในอาเซียน (ASEAN CIS Framework) เมื่อเดือนตุลาคม 2556 โดยหน่วยงานกำกับดูแล จะใช้มาตรฐานกลางเกี่ยวกับคุณสมบัติของกองทุนรวมที่จะอนุญาตให้มีการเสนอขายข้ามกัน และ บลจ. ที่จะจัดตั้งกองทุนรวมดังกล่าว

ก.ล.ต. เป็นองค์กรที่มีภารกิจในการส่งเสริม พัฒนา และกำกับดูแลตลาดทุน การดำเนินการของ ก.ล.ต. จึงต้องโปร่งใส ได้รับความเชื่อถือ และให้ความเป็นธรรมแก่ทุกคนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคณะกรรมการ ก.ล.ต. ให้ความสำคัญอย่างมากในเรื่องการมีธรรมาภิบาล (Good Governance) ขององค์กร ก.ล.ต. จึงได้กำหนดแนวทางธรรมาภิบาลขึ้นเพื่อเป็นกรอบแนวปฏิบัติของคณะกรรมการ ก.ล.ต. และสำนักงาน ก.ล.ต. โดยได้จัดทำขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนดและเทียบเคียงได้กับแนวปฏิบัติด้านธรรมาภิบาลของหน่วยงานอื่นในตลาดทุนไทย บริษัทจดทะเบียน และหน่วยงาน

ที่เป็นสากล เพื่อให้มาตรฐานธรรมาภิบาลของ ก.ล.ต. มีความเข้มงวด ไม่ด้อยกว่ามาตรฐานธรรมาภิบาลสากล และไม่ด้อยกว่ามาตรฐานธรรมาภิบาลที่กำหนดให้กับหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแล คณะกรรมการ ก.ล.ต. ได้ให้ความเห็นชอบและมีมติให้แนวทางธรรมาภิบาลของ ก.ล.ต. มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2550 และมีการทบทวนเป็นระยะเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์และกรอบอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยแวดล้อมพื้นฐานที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนและราคาหลักทรัพย์อาจจำแนกได้เป็น ปัจจัยต่างๆ ดังนี้

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ถือเป็นปัจจัยโดยตรงที่ส่งผลกระทบต่อจิตวิทยาของนักลงทุนได้มากที่สุด ปัจจัยในกลุ่มนี้ครอบคลุมเรื่องของสภาพคล่องทางเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การผลิตและความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ รวมถึงภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า

ปัจจัยทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยการเมืองภายในประเทศ อาทิ นโยบายของภาครัฐ ที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจ เช่น การกำหนดอัตราภาษี การส่งเสริมการลงทุน และการเปิดตลาดต่างประเทศ

ปัจจัยอื่นๆ ที่มีความไม่แน่นอน เช่น ภัยธรรมชาติรุนแรง การก่อการร้าย โรคติดต่อร้ายแรง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงภาวะเศรษฐกิจได้

ปัจจัยเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ อาทิ ข่าวลือ การเก็งกำไรที่มากเกินไป กฎระเบียบที่เข้มงวด หรือหย่อนยานเกินไป และ อัตรามาร์จินหรือดอกเบี้ยที่ไม่เอื้อต่อผู้ลงทุน

ปัจจัยเกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์ เช่น ผลกำไร ฐานะการเงิน การประกาศเพิ่มทุน หรือ ข่าวเกี่ยวกับผู้บริหาร เป็นต้น

ปัจจุบันนักลงทุนมีช่องทางติดตามข่าวสารและรับทราบผลวิเคราะห์สถานการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นได้สะดวกตามสื่อต่างๆ ตลอดวัน รวมทั้งอาจหาข้อมูลเพิ่มเติมได้จากตลาดหลักทรัพย์และโบรกเกอร์ที่ใช้บริการอย่างไรก็ตาม ต้องไม่ลืมว่าข้อมูลเหล่านั้นมาจากหลากหลายแหล่งซึ่งมีความน่าเชื่อถือไม่เท่ากัน นักลงทุนจึงไม่ควรตื่นตระหนกกับข่าวที่ได้รับทราบและควรศึกษาเปรียบเทียบให้ถี่ก่อนตัดสินใจ เพื่อลดความเสี่ยงในการลงทุน (ก้าวแรกสู่การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) โครงสร้างของกองทุนรวม ถูกกำหนดขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของผู้ถือหน่วยลงทุน โดยประกอบด้วยผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ และผู้กำกับดูแล ทั้งที่เป็นองค์กรของภาคเอกชนและภาครัฐ ได้แก่

บริษัทจัดการ บริษัทจัดการต้องเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาตจัดการลงทุนจากกระทรวงการคลังเท่านั้น บริษัทจัดการเป็นผู้กำหนดโครงการกองทุนรวม นโยบายการลงทุนและ

วัตถุประสงค์ เพื่อนำเสนอขออนุมัติจากสำนักงาน ก.ล.ต. และต้องบริหารจัดการลงทุนตาม วัตถุประสงค์และนโยบายการลงทุนนั้น โดยเคร่งครัด ทั้งนี้ บริษัทจัดการจะแจ้งนโยบายการลงทุน และวัตถุประสงค์ในการลงทุนให้ผู้ลงทุนทราบ ในหนังสือชี้ชวนเสนอขายหน่วยลงทุนที่แจกจ่าย ให้แก่ผู้ลงทุนและผู้สนใจลงทุนได้ศึกษาก่อนที่จะลงทุน

ผู้ดูแลผลประโยชน์ ผู้ดูแลผลประโยชน์ เป็นสถาบันการเงิน ที่มีคุณสมบัติตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด และต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทั้งทางตรงและทางอ้อมกับบริษัทจัดการ ผู้ดูแล ผลประโยชน์จะเป็นตัวแทนของผู้ถือหน่วยลงทุน ทำหน้าที่รักษาผลประโยชน์ทั้งหมดของผู้ถือ หน่วยลงทุน เช่น ดูแลให้บริษัทจัดการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายการ ลงทุนของโครงการลงทุน ที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงาน ก.ล.ต. และที่ได้จัดแจ้งไว้ในหนังสือชี้ชวน ทำหน้าที่ชำระราคาซื้อและรับชำระราคาจากการขายทรัพย์สิน เก็บรักษาทรัพย์สินทั้งหมดของ กองทุนรวม สอบทานความถูกต้องของมูลค่าทรัพย์สินของกองทุนรวม ดำเนินคดีฟ้องร้องแทนผู้ถือ หน่วยลงทุนหากบริษัทจัดการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตัวแทนสนับสนุนการขายหน่วยลงทุน ปัจจุบันบุคคลที่จะทำหน้าที่เสนอขายหน่วยลงทุนของกองทุนรวมได้ ต้องเป็นบุคคลที่ได้รับอนุญาต จากสำนักงาน ก.ล.ต. เท่านั้น ตัวแทนสนับสนุนขายหน่วยลงทุน ต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมาย กำหนด และผ่านการทดสอบความรู้ในหลักสูตรการเป็นตัวแทนขายจากสถาบันที่สำนักงาน ก.ล.ต. เห็นชอบ ขึ้นทะเบียนรายชื่อกับสำนักงาน ก.ล.ต. ต้องปฏิบัติและทำหน้าที่ในการขายตามกรอบที่ กฎหมายกำหนด เพื่อป้องกันการขายและการโฆษณาชวนเชื่อให้ผู้ลงทุนเข้าใจผิดในสาระสำคัญ ตัวแทนสนับสนุนขายหน่วยลงทุน หรือที่เรียกกันอย่างเป็นทางการว่า ผู้ทำหน้าที่ขายหรือรับซื้อคืน หน่วยลงทุนกองทุนรวม มีสองระดับ ได้แก่

นายทะเบียนหน่วยลงทุน เป็นสถาบันการเงินที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงาน ก.ล.ต. ให้มี หน้าที่ดูแลทะเบียนรายชื่อผู้ถือหน่วยลงทุน ตลอดจนสิทธิประโยชน์ของผู้ถือหน่วยลงทุน เช่น การ จ่ายเงินปันผล และสิทธิประโยชน์อื่น ๆ บริษัทจัดการอาจทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนหน่วยลงทุน สำหรับกองทุนรวมภายใต้การจัดการของตนก็ได้

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เป็นบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้สอบบัญชี และมีชื่อขึ้นทะเบียน ไว้กับสำนักงาน ก.ล.ต. ต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทั้งทางตรงและทางอ้อมกับบริษัทจัดการ มีหน้าที่ ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินของกองทุนรวม ตรวจสอบและให้ความเห็นชอบงบการเงินของกองทุน ให้ถูกต้องตามมาตรฐานบัญชี

สมาคมบริษัทจัดการลงทุน จัดตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 เป็นสมาคมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ จัดทะเบียนสมาคมกับสำนักงาน ก.ล.ต. มี บริษัทจัดการที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนรวม การจัดการกองทุนส่วน

บุคคล และการจัดการกองทุนส่วนบุคคลที่เป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นสมาชิก สมาคมมีหน้าที่ กำหนดจรรยาบรรณ และวางมาตรฐานในการปฏิบัติ ให้บริษัทสมาชิกยึดถือและปฏิบัติเป็น มาตรฐานเดียวกันทุกราย กำหนดคบทลงโทษเมื่อบริษัทสมาชิกฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตาม

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ สำนักงานคณะกรรมการ กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นองค์กรของภาครัฐ ทำหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจหลักทรัพย์ รวมถึงการจัดการลงทุน ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือ ข้อกำหนดตามความในกฎหมายว่า ด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์

ฝ่ายวิจัยและบริหารความเสี่ยงตลาดทุนฝ่ายวิจัยและบริหารความเสี่ยงตลาดทุนทำหน้าที่ ติดตามและวิเคราะห์สถานการณ์และปัจจัยเสี่ยงทั้งปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ ที่อาจ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อตลาดทุนไทยทั้งระบบ (systemic risk) และอาจส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่ใน การกำกับและพัฒนาตลาดทุนของ ก.ล.ต. (risk to regulatory functions) ไม่บรรลุเป้าหมายตามที่ กำหนดไว้ โดยจะแจ้งเตือนล่วงหน้าพร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการที่เหมาะสมต่อ ผู้บริหารของสำนักงาน ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งจากการเกิดประชามติ เศรษฐกิจอาเซียน การเปิดเสรีของธุรกิจหลักทรัพย์ รวมทั้งปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเงินระหว่าง ประเทศที่ส่งผลให้เงินทุนมีการเคลื่อนย้ายอย่างรวดเร็ว พร้อมกันนี้ ยังได้พัฒนาศูนย์ข้อมูล โครงสร้างตลาดทุนในเชิงจุลภาค (micro structure of market) เพื่อให้ผู้บริหารใช้ประกอบการ ตัดสินใจในการกำหนดนโยบาย รวมทั้งศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และธุรกรรมทางการ เงินของต่างประเทศ และประเด็นภาษีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ทางการเงินใหม่ ๆ ในตลาดทุนไทย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุษา บรรณกิจโสภณ (2553) ได้ทำการศึกษาพบว่าผู้ลงทุนอาจพิจารณาผู้จัดการกองทุน (Fund Manager) ว่ากองทุนรวมนั้นๆ ใครคือผู้จัดการกองทุน ซึ่งกองทุนรวมอาจจะบริหารด้วย ผู้จัดการกองทุนคนเดียว หรือบริหารกันเป็นทีมก็ได้ ผู้ลงทุนต้องพิจารณาด้านประสิทธิภาพของ ผู้จัดการกองทุนแต่ละคนด้วยว่าเป็นอย่างไร มีชื่อเสียงด้านการบริหารกองทุนเป็นอย่างไร เพราะ อย่าลืมว่าผู้จัดการกองทุนแต่ละคนมีความเชี่ยวชาญแตกต่างกัน เช่น เก่งตลาดหุ้น เก่งตลาดตราสร หนี้ เก่งตลาดการลงทุนต่างประเทศ นอกเหนือจากนี้ ต้องดูผลการดำเนินงานย้อนหลังของกองทุน รวมว่าเป็นอย่างไร เพราะจะสะท้อนถึงความเชี่ยวชาญของ บลจ.แต่ละค่ายด้วยว่ามีความเชี่ยวชาญ การลงทุนด้านไหน เช่น บลจ.นี้เชี่ยวชาญการลงทุนหุ้น อีกแห่งเชี่ยวชาญการลงทุนตราสารหนี้ หรือ บางแห่งเชี่ยวชาญการออกไปลงทุนต่างประเทศ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลตอบแทนและความเสี่ยง

ในการลงทุน จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์พบว่าในการตัดสินใจลงทุน ผู้ลงทุนส่วนใหญ่ต้องการผลตอบแทนจากการซื้อ ขายหุ้นเป็นผลกำไรจากการลงทุนในระยะยาว (Long Term Capital Appreciation) ผู้ลงทุนในตลาดหุ้นสหรัฐอเมริกาซื้อขายหุ้นโดยหวังผลตอบแทนในรูปแบบของกำไรโดยมีรูปแบบการซื้อ ขาย หุ้นคือ ซื้อและถือไว้ระยะหนึ่งจึงจะขาย พฤติกรรมเช่นนี้มีต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน และเป็นพฤติกรรมที่แตกต่างจากผู้ลงทุนไทยที่ซื้อขายหุ้นโดยหวังผลกำไรระยะสั้น ซื้อเร็วขายเร็วหรือซื้อขายในวันเดียวกัน รองลงมาผู้ลงทุนสหรัฐอเมริกาต้องการผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปแบบของเงินปันผล จากงานวิจัยของคุณอุษา บรรณกิจโสภณพบว่าผู้ลงทุนแต่ละรายจะมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนที่แตกต่างกันตามลักษณะพื้นฐาน ได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา รายได้ ความจำเป็น บุคลิกลักษณะ ฐานะการเงิน แหล่งเงินที่ใช้ ทักษะคิด อาทิ เพศมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน กล่าวคือทั้งผู้ลงทุนเพศชายและเพศหญิงจะให้ความสำคัญกับกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ในระยะยาวมากกว่าเงินปันผล นอกจากนี้ผู้ชายต้องการกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์มากกว่า ซื้อเร็วขายเร็วกว่าเนื่องจาก สามารถรับความเสี่ยงในการลงทุนได้มากกว่าและมีอิสระในการตัดสินใจซื้อ ขายหุ้น โดยใช้ความเห็นของตัวเองมากกว่าผู้หญิง บุคลิกลักษณะก็มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนเช่นกัน ผู้ลงทุน ประเภทปกป้องตัวเอง Defensive หรือ Conservative จะซื้อขายหุ้นที่มีคุณภาพสูง ได้แก่ หุ้นที่มี ปัจจัยพื้นฐานดีในการตัดสินใจลงทุนและจะคำนึงถึงความเสี่ยง โดยคำนึงถึงมูลค่าของเงินลงทุนด้วย ผู้ลงทุนที่ต้องการรายได้ที่ต่อเนื่อง ต้องการกระจายความเสี่ยงในการลงทุนจะลงทุนในหุ้นที่มีความหลากหลาย ในส่วนของผู้ลงทุนที่รักความเสี่ยงหรือกล้าลงทุน (Aggressive Investors) จะต้องการลงทุนเพื่อหวังผลตอบแทนระยะสั้น มีสภาพคล่องในการลงทุนสูง โดยใช้การกระจายความเสี่ยง เพื่อลดผลขาดทุนจากการลงทุน แรงจูงใจในการลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญในการลงทุนเช่นกัน เมื่อพิจารณาถึงผลตอบแทนและความเสี่ยงยังมีการศึกษาการวิเคราะห์เกี่ยวกับการลงทุนในเชิงจิตวิทยา (Psychographics) และการวิเคราะห์จากคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ลงทุนเพื่อจัดประเภทของผู้ลงทุนตามความเสี่ยงและผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนรับได้ ได้แก่ แบบจำลอง Barniwall Twoways Model และ การวิเคราะห์ผู้ลงทุนจากคุณสมบัติส่วนตัว (Demographics) Life Cycle Model ดังนี้ 1) Barniwall Twoways Model เป็นตัวแบบที่ Marilyn MacGruder Barniwall ใช้ศึกษาพฤติกรรมของผู้ลงทุน Myer, (2007) โดยคำนึงถึงความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนแต่ละอาชีพจะยอมรับได้ Barniwall ใช้วิธีการสำรวจสอบถามในลักษณะของการศึกษาภาคตัดขวาง ใช้เวลาถึง 13 ปี โดยจำแนกการยอมรับความเสี่ยงตามอาชีพในช่วงเวลาเดียวกัน โดยแบ่งผู้ลงทุนเป็น 2 ประเภท ตามอาชีพ ดังนี้ 1) Passive Investor หมายถึง ผู้ลงทุนที่ค่อนข้างใช้ความระมัดระวังในการลงทุน หลีกเลี่ยงการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง (Risk Averse) หรือยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำกว่า (Lower Risk

Tolerance) ผู้ลงทุนประเภทนี้ส่วนใหญ่จะมอบหมายให้ผู้เชี่ยวชาญในการลงทุนตัดสินใจลงทุนแทน 2) Active Investor หมายถึง ผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงในระดับที่สูงขึ้นได้กล้าได้กล้าเสีย หากการลงทุนนั้นให้ผลตอบแทนที่สูงขึ้น ในการลงทุนจะตัดสินใจลงทุนด้วยตัวเองเนื่องจากมีความมั่นใจในตัวเองสูง

พนมพร อัครยานันต์ สินีบุษ จิตต์อักษร สุตารัตน์ กรเจริญ นิภา นาคไชย สัมพันธ์ พรหมเดช นวพงศ์ มะลิตอง พงศ์ธีรภัฏยาน (2557) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตราสารทางการเงิน พบว่าที่อยู่ในการดูแลของตลาดหลักทรัพย์โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรอายุ 25-49 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ผลการศึกษาพบว่านักลงทุนมีรายจ่ายทั่วไปและภาระหนี้สินค่อนข้างมาก ทำให้มีสัดส่วนการออมและการลงทุนที่ค่อนข้างน้อย ตราสารทางการเงินที่มีการเลือกลงทุนมากที่สุดคือตราสารทุนและกองทุนรวม โดยปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ คือ เพศ อายุ อาชีพ ระดับ การศึกษา และรายได้มีผลต่อรูปแบบการลงทุน และปัจจัยภายในที่มีผลต่อการลงทุนมากที่สุดคือความเชื่อมั่นในการลงทุน ส่วนปัจจัยภายนอกมีผลต่อการลงทุนมากที่สุด คือ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุน โดยแหล่งการรับรู้ข้อมูลส่วนใหญ่มาจากอินเทอร์เน็ต (วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 มกราคม – มีนาคม 2557)

ศักริ จิรวิษณุ (2547) ได้ศึกษาบทบาทของการส่งผ่านข้อมูลข่าวสารอย่างค่อยเป็นค่อยไปต่อความสัมพันธ์แบบขึ้นนำของอัตราผลตอบแทนระหว่างกลุ่มหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยวิเคราะห์ลักษณะของข่าวดีและข่าวร้ายที่มีผลต่อความรวดเร็วในการส่งผ่านข่าวสารระหว่างกลุ่มหุ้นสามัญขนาดใหญ่และเล็ก รวมถึงแยกพิจารณากระบวนการส่งผ่านข่าวสารออกเป็นภายในอุตสาหกรรมและระหว่างอุตสาหกรรม ตลอดจนเชื่อมโยงแนวคิดของการส่งผ่านข้อมูลเชิงพื้นฐานทางเศรษฐกิจอย่างค่อยเป็นค่อยไปในการศึกษาหาความสัมพันธ์แบบขึ้นนำระหว่างผลตอบแทนของอุตสาหกรรมและตลาดหลักทรัพย์ ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ.2537 จนกระทั่งถึง พ.ศ.2547 การศึกษาความสัมพันธ์แบบขึ้นนำระหว่างผลตอบแทนของอุตสาหกรรมและตลาดหลักทรัพย์รวมถึงใช้วิธีการกำลังสองน้อยที่สุดและ GMM (General Method of Moment) เพื่อทดสอบว่ากระบวนการส่งผ่านข้อมูลเชิงพื้นฐานทางเศรษฐกิจอย่างค่อยเป็นค่อยไปเป็นปัจจัยกำหนดความสัมพันธ์แบบขึ้นนำระหว่างผลตอบแทนของอุตสาหกรรมและตลาดหลักทรัพย์หรือไม่ ผลการศึกษาพบว่าระดับความเร็วในการส่งผ่านข่าวดีและข่าวร้ายจากบริษัทใหญ่สู่บริษัทเล็กเป็นไปในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้บทบาทของการส่งผ่านข้อมูลข่าวสารภายในอุตสาหกรรมยังเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสัมพันธ์แบบขึ้นนำของผลตอบแทนระหว่างกลุ่มหุ้นสามัญขนาดใหญ่และเล็ก สำหรับการศึกษาถึงความสัมพันธ์แบบขึ้นนำระหว่างผลตอบแทนของอุตสาหกรรมและ

ตลาดหลักทรัพย์พบว่าผลตอบแทนของอุตสาหกรรมบางรายสามารถชี้้นำผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์ได้นานถึง 3 เดือนและในทางกลับกันมีผลตอบแทนของอุตสาหกรรมบางรายถูกชี้้นำจากผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์นานถึง 2 เดือน ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของการส่งผ่านข้อมูลเชิงพื้นฐานทางเศรษฐกิจอย่างค่อยเป็นค่อยไประหว่างกลุ่มอุตสาหกรรมเมื่อพิจารณาจากผลการทดสอบ

อนิวัรต สมบุตร (2554) ได้ศึกษาระบบให้ความรู้และแนะนำการลงทุนในกองทุนรวมระบบผู้เชี่ยวชาญคือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่แสดงออกถึงความสามารถในการวินิจฉัยหรือแก้ไขปัญหาในสาขาความรู้ด้านใดด้านหนึ่งซึ่งอาจเทียบได้กับผู้เชี่ยวชาญที่เป็นมนุษย์ เมื่อนักลงทุนต้องการลงทุนในกองทุนรวมแต่ขาดความรู้ในด้านการลงทุน จึงต้องขอคำแนะนำในการลงทุนจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการลงทุน ซึ่งมีจำนวนไม่มากนักและไม่มีเวลาพอสำหรับการให้คำแนะนำที่ชัดเจน วิทยานิพนธ์นี้กล่าวถึงการพัฒนาระบบให้ความรู้และคำแนะนำการลงทุนในการพิจารณาเลือกประเภทกองทุนรวมที่เหมาะสมกับนักลงทุน โดยการนำเอาเทคโนโลยีของระบบผู้เชี่ยวชาญมาประยุกต์เข้ากับการพิจารณาเลือกกองทุนรวม ซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการพัฒนาคือ Microsoft Visual Basic 6.0 ฐานความรู้ที่ใช้รวบรวมจาก หนังสือ ตำราทางด้านการลงทุนและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในสาขาความรู้ใช้การแทนค่าความรู้แบบกฎ (Rules) การอนุมานของระบบใช้แบบไปข้างหน้า (Forward Chaining) และแบบย้อนกลับ (Backward Chaining) การพัฒนาระบบกระทำภายใต้ฐานความรู้ในสถานะการณ์ทางเศรษฐกิจปกติ ผลการทดสอบแสดงให้เห็นถึงความเหมาะสมในการนำระบบผู้เชี่ยวชาญมาประยุกต์ใช้ในการแนะนำกองทุนรวม ระบบที่พัฒนาขึ้นได้ แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการนำกลไกการอนุมานแบบไปข้างหน้าและแบบย้อนกลับมาใช้ในระบบเดียวกัน

ลดาวลัย พงษ์พันธ์ (2549 : 101) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนรายย่อยที่ลงทุนในกองทุนรวมแต่ละประเภทของ บลจ. ฟินันซ่า จำกัด โดยกลุ่มตัวอย่างจะคำนึงถึงผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุน ผลประโยชน์ด้านภาษี และความสามารถในการบริหารกองทุน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีเรื่องความมีเหตุมีผล (Rational) ของมนุษย์ และการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งผู้ลงทุนที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk-Averse Investor) อาจเลือกลงทุนในกองทุนรวม ซึ่งให้ผลตอบแทนที่มีเสถียรภาพและกระจายความเสี่ยง โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญให้ช่วยในการตัดสินใจลงทุน นอกจากนี้การลงทุนในกองทุนรวมของกลุ่มตัวอย่างยังเป็นไปตามทฤษฎีการบริโภคแบบวงจรชีวิต (The Life Cycle Theory of Consumption) ที่ว่าเมื่อคนเริ่มทำงานใหม่ย่อมมีความสามารถในการออมน้อยจวบจนเมื่อมีอายุมากขึ้น สามารถหารายได้ได้มากขึ้นความสามารถในการออมน้อยจวบจนเมื่อมีอายุมากขึ้น สามารถหา

รายได้ได้มากขึ้นความสามารถในการออมก็จะเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งมี “อัตราเงินเดือน” เป็นปัจจัยที่สำคัญ เนื่องจากเมื่อเงินเดือนสูงขึ้น จะทำให้มีรายได้หลังหักภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย จึงมีเงินเหลือเพื่อที่จะเก็บออมมากขึ้น และสามารถนำไปลงทุนในกองทุนรวมได้มากขึ้น

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน โดยจะใช้เครื่องมือซึ่งจะเป็นการสร้างแบบสอบถามสำรวจกลุ่มตัวอย่างและนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ (Quantitive Research) แล้วแปลความหมาย ซึ่งจะมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกำหนดให้เป็นนักลงทุนที่เคยลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทั้งหมด 22 แห่งดังนี้ 1) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กลสิกรไทย จำกัด 2) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด 3) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กรุงไทย จำกัด (มหาชน) 4) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด 5) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน) 6) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทหารไทย จำกัด 7) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กรุงศรี จำกัด 8) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ธนชาติ จำกัด 9) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ประเทศไทย) จำกัด 10) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน อเบอร์ดีน จำกัด 11) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด 12) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด 13) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทิสโก้ จำกัด 14) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด 15) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ภัทร จำกัด 16) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน แอสเซท พลัส จำกัด 17) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ซีไอเอ็มบี-พริ้นซิเพิล จำกัด 18) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม โซลาริส จำกัด 19) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน แมนูไลฟ์ (ประเทศไทย) จำกัด 20) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ฟิลลิป จำกัด 21) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม เมย์เบงก์ (ประเทศไทย) จำกัด 22) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนทองคำ แอสเซท จำกัด ซึ่งแต่ละบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนมีสินทรัพย์สุทธิและส่วนแบ่งทางการตลาด ข้อมูล ณ ธันวาคม 2556 ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงส่วนแบ่งการตลาดของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน

ชื่อบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กสิกรไทย จำกัด	709,960,144,194.71	24.26
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด	668,263,617,379.79	22.84
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กรุงไทย จำกัด (มหาชน)	347,173,571,332.38	11.87
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด	305,524,547,710.72	10.44
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)	185,454,203,367.81	6.34
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทหารไทย จำกัด	161,126,377,896.31	5.51
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กรุงศรี จำกัด	146,703,553,226.80	5.01
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ธนชาติ จำกัด	103,972,023,594.69	3.55
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ประเทศไทย) จำกัด	101,206,125,592.65	3.46
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน อเบอร์ดีน จำกัด	32,909,261,402.90	1.12
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด	31,986,430,454.11	1.09
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน แลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด	27,689,489,939.24	0.95
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทีเอสไอ จำกัด	23,621,474,575.45	0.81
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด	20,300,916,170.03	0.69
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กัทธ จำกัด	18,747,819,595.13	0.64
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน แอสเซท พลัส จำกัด	16,870,219,121.16	0.58
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ซีไอเอ็มบี-พรีนซิเพิล จำกัด	15,806,508,808.90	0.54
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม โซลาริส จำกัด	4,092,713,380.26	0.14
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน แมนูไลฟ์ (ประเทศไทย) จำกัด	3,433,007,069.90	0.12
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ฟิลลิป จำกัด	532,898,425.75	0.02
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม เมย์แบงก์ (ประเทศไทย) จำกัด	481,334,261.49	0.02
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทองคำ แอสเซท จำกัด	8,458,893.23	0.00
รวม	2,925,864,696,393.41	100

ที่มา : สมาคมบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน

หมายเหตุ :- ข้อมูลดังกล่าวไม่รวมกองทุนรวมเพื่อแก้ไขปัญหาในระบบสถาบันการเงิน บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทองคำ แอสเซท จำกัด มีส่วนแบ่งการตลาด 0.000289107464211415% จึงแสดงค่าไว้เพียงทศนิยม 2 ตำแหน่งเป็นร้อยละ 0.00 บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไอเอ็นจี (ประเทศไทย) จำกัด ได้ดำเนินการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงชื่อ เป็นบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ประเทศไทย) จำกัด มีผลตั้งแต่วันที่ 3 พฤษภาคม 2556 เป็นต้นไป บริษัทหลักทรัพย์จัดการ

กองทุน เกียรติคุณ จำกัด ได้ดำเนินการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงชื่อ เป็นบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ภัทร จำกัด มีผลตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2556 เป็นต้นไป

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือผู้ลงทุนที่เคยลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทั้ง 22 แห่งซึ่งผู้วิจัยขอกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตาราง ของ Taro Yamane (1973 อ้างถึงใน ชีรวุฒิ เอกะกุล, 2543) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จำนวน 400 กลุ่มตัวอย่าง แต่เนื่องจากผู้วิจัยต้องการให้ค่าความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่าที่กำหนด จึงขอใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 420 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น ได้แก่ วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เฉพาะผู้ที่เคยลงทุนในกองทุนรวม ซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนประชากรที่แน่นอนได้ ดังนั้นผู้วิจัยจะทำการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ในกรณีที่ไม่ทราบจำนวนประชากร (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 46) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เพื่อกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

เมื่อ

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

P = ค่าเปอร์เซ็นต์ที่ต้องการจะสุ่มจากประชากรทั้งหมด

e = ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง

Z = ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ซึ่งที่นิยมใช้กัน

มี 2 ระดับ ได้แก่

ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% Z จะมีค่าเท่ากับ 1.96

ณ ระดับความเชื่อมั่น 99% Z จะมีค่าเท่ากับ 2.58

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอกำหนดการสุ่มตัวอย่างเป็น 50% หรือค่า $P = 0.5$ จากประชากรทั้งหมด ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะได้ค่า $Z = 1.96$ ค่าความคลาดเคลื่อน $e = 5\% = 0.05$ จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ดังนั้นใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 384 ตัวอย่าง แต่เนื่องจากผู้วิจัยต้องการให้ค่าความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่าที่กำหนดจึงขอใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 420 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น ได้แก่ วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจนครบตามจำนวนที่ต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ซึ่งเป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน เป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมและการปัจจัยพื้นฐานการลงทุนของนักลงทุนในกองทุนรวม ได้แก่ การเลือกกองทุนในกองทุนรวมตราสารทุน การเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน การให้ความสำคัญกับการเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ความหลากหลายของกองทุน สัดส่วนการลงทุน ที่ส่งผลมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลให้ท่านเลือกกองทุนในกองทุนรวมตราสารทุนลักษณะของแบบสอบถามเป็นข้อคำถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (อ้างอิงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538, หน้า 114-115) (Likert's Five Rating Scale)

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นข้อคำถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท มีความหมายดังนี้

- 1 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอยู่ในระดับน้อย
- 3 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอยู่ในระดับปานกลาง
- 4 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอยู่ในระดับมาก
- 5 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอยู่ในระดับมากที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของปัจจัยในด้านนั้นว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้

1.00-1.49 หมายถึง มีอิทธิพลต่อระดับการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.50-2.49 หมายถึง มีอิทธิพลต่อระดับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน อยู่ในระดับน้อย

2.50-3.49 หมายถึง มีอิทธิพลต่อระดับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน อยู่ในระดับปานกลาง

3.50-4.49 หมายถึง มีอิทธิพลต่อระดับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน อยู่ในระดับมาก

4.50-5.00 หมายถึง มีอิทธิพลต่อระดับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เพื่อการลงทุน โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านต่างๆ อยู่ในระดับใด แบบสอบถามเป็นข้อคำถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (อ้างอิงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538, หน้า 114-115) (Likert's Five Rating Scale)

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นข้อคำถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท มีความหมายดังนี้

- 1 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอยู่ในระดับน้อย
- 3 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอยู่ในระดับปานกลาง
- 4 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอยู่ในระดับมาก
- 5 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอยู่ในระดับมากที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของปัจจัยในด้านนี้ว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้

1.00-1.49 หมายถึง มีอิทธิพลต่อระดับการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.50-2.49 หมายถึง มีอิทธิพลต่อระดับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน อยู่ในระดับน้อย

2.50-3.49 หมายถึง มีอิทธิพลต่อระดับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน อยู่ในระดับปานกลาง

3.50-4.49 หมายถึง มีอิทธิพลต่อระดับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน อยู่ในระดับมาก

4.50-5.00 หมายถึง มีอิทธิพลต่อระดับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยค้นคว้าได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดมุ่งหมายและขอบเขตของการวิจัย

2.2 กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามและจำนวนภาษาของข้อคำถาม เพื่อออกแบบลักษณะรูปแบบของข้อคำถามให้เหมาะสม เช่น ข้อคำถามแบบเลือกตอบ แบบมาตราส่วนประมาณค่า หรือแบบสอบถามปลายเปิด

2.3 สร้างแบบสอบถามฉบับร่างให้ครอบคลุมเนื้อหาของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน โดยได้แนวคิดจากพฤติกรรมของนักลงทุน ซึ่งการตัดสินใจนั้นได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งกระตุ้นจากภายใน คือ ปัจจัยส่วนบุคคล และสิ่งกระตุ้นภายนอก โดยให้สอดคล้องตามจุดมุ่งหมายและขอบเขตของการวิจัย

2.4 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาในเบื้องต้น แล้วนำข้อเสนอมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่านเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (ค่า IOC) และความถูกต้องของภาษา

2.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบสอบถามที่ได้ไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง

2.7 นำแบบสอบถามฉบับร่างไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้ลงทุนซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 30 คน

2.8 นำข้อมูลจากแบบสอบถามจากการทดลองใช้ (Try-Out) มาหาคุณภาพของแบบสอบถาม

3. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว จากข้อ (2.4) เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (ค่า IOC) และความถูกต้องของภาษา คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.06 ขึ้น เพราะถือว่าเป็นตัวแทนของลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น ผลปรากฏว่าได้ค่า IOC ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.79

3.2 ตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามฉบับร่างไปทดลองใช้ (Try-Out) กับลูกค้าธนาคารซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้จำนวน 30 คน มาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 143-144) โดยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่า และรายด้านแต่ละด้านดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 ค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามปัจจัยพื้นฐานการลงทุนทั้งฉบับมีค่า 0.93

3.2.2 ค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมืองมีค่า 0.67

3.2.3 ค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามปัจจัยเชิงปริมาณมีค่า 0.80

3.2.4 ค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามปัจจัยคุณภาพมีค่า 0.80

3.2.5 ค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารมีค่า 0.73

3.2.6 ค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามปัจจัยด้านสังคมมีค่า 0.67

หลังจากนั้นตรวจสอบแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.60 จะสามารถนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เดินทางไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มนักลงทุนที่เข้ามาชมงานมหกรรมการเงิน กรุงเทพฯ ครั้งที่ 14 Money Expo 2014 เป็นตลาดนัดการเงิน การลงทุน ซึ่งมีธนาคาร สถาบันการเงิน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทจัดการกองทุนรวม บริษัทค้าทองคำ โกลด์ฟิวเจอร์ส บริษัทประกันชีวิต บริษัทประกันภัย ฯลฯ เข้าร่วมงานนำบริการทางการเงิน บริการการลงทุน และ โปรโมชันต่างๆ มาให้บริการในงาน ตั้งแต่วันที่ 8-11 พฤษภาคม 2557 ณ อาคารชาเลนเจอร์อิมแพ็ค เมืองทอง โดยเก็บแบบสอบถามเฉพาะกลุ่มผู้ที่เคยลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนเท่านั้น

2. นำแบบสอบถามที่เก็บมาพิจารณาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์

3. นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้เพื่อบรรยายสรุปคุณลักษณะของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง สรุปและแปลความหมายเฉพาะกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายเท่านั้น จะไม่นำผลไปใช้กับกลุ่มประชากรกลุ่มอื่น โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ได้แก่ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้การวัดแนวโน้มเข้าสู่ศูนย์กลาง (Central Tendency) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และใช้การวัดการกระจายของข้อมูล (Measure of Variation) ได้แก่ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 นำข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน และประเภทของผู้ลงทุนมาวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ และบรรยายได้ตาราง

ตอนที่ 2 นำข้อมูลปัจจัยพื้นฐานการลงทุน มาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยภาพรวมและจำแนกรายด้าน

2. ใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) หรือสถิติอ้างอิง ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้อธิบาย คุณลักษณะตัวแปรของกลุ่มประชากรเป้าหมาย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์จากกลุ่ม ประชากรเป้าหมายหรือประชากรที่ได้มาโดยวิธีการสุ่ม (Sampling) ซึ่งเรียกว่า กลุ่มตัวอย่าง (Sample) โดยการทดสอบสมมติฐาน แล้วสรุปผลการวิเคราะห์อ้างอิงไปยังกลุ่มประชากรเป้าหมาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัจจัยการลงทุน ปัจจัยเชิงมหภาค ปัจจัยเชิงจุลภาคที่มีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยการใช้สถิติอ้างอิง แบบมีพารามิเตอร์ (Parametric Inference) ได้แก่ ใช้สถิติ Independent t- test และการวิเคราะห์ค่า ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้ และหากเกิดความ แตกต่าง ก็จะทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ตอนที่ 4 หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสาร ทุน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โพรดัก โมเมนต์ (Pearson product moment correlation coefficient: r_{xy})

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องด้วย ค่า IOC (Index of Item Concurrence) (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 96)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC	=	ดัชนีความสอดคล้อง
$\sum R$	=	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N	=	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา ของครอนบาค (สุวิมล ติรกานันท์, 2546, หน้า 143-144)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ

α	=	ค่าความเชื่อมั่น
----------	---	------------------

k	=	จำนวนข้อของเครื่องมือที่วัด
$\sum s_i^2$	=	จำนวนข้อของเครื่องมือที่วัด
s_i^2	=	คะแนนความแปรปรวนรายข้อ
s_t^2	=	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้สรุปลักษณะของกลุ่มข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากตัวอย่างหรือประชากร ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย เป็นต้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2554, หน้า 43)

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) คือ การคำนวณหาสัดส่วนของข้อมูลในแต่ละตัวเทียบกับข้อมูลรวมทั้งหมด โดยให้ข้อมูลรวมทั้งหมดมีค่าเป็นร้อย (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 148)

$$\text{ร้อยละ} \% = \frac{X \times 100}{N}$$

X คือ จำนวนข้อมูล(ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ

N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) จากข้อมูลดิบที่ไม่อยู่ในรูปของตารางแจกแจงความถี่ ใช้สูตรดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 149)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ คือ ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คือ ค่ารากที่สองของผลรวมของความแตกต่างระหว่างข้อมูลดิบกับค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง (sum of square ของผลต่าง)หารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด สัญลักษณ์ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ใช้กับข้อมูลที่เก็บมาจากกลุ่มตัวอย่างคือ S จะสูตร ดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 163-164)

$$S = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ S คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x คือ ข้อมูลแต่ละจำนวน

\bar{x} คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลในชุดนั้น

n คือ จำนวนข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบค่าสมมติฐาน ใช้สถิติอ้างอิง (Inference Statistics) หรือสถิติเชิงอนุมาน เป็นการนำข้อมูลที่เก็บมาได้จากกลุ่มตัวอย่าง (Sample) ไปใช้อ้างอิง และอธิบายถึงกลุ่มประชากร (Population) ทั้งหมด การบรรยายหรือสรุปผลจะใช้หลักความน่าจะเป็น (Probability) มาทดสอบสมมติฐาน (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 169)

3.1 สถิติอ้างอิงแบบมีพารามิเตอร์ (Parametric Inference) นิยมใช้กับข้อมูลที่มีระดับการวัดตัวแปร เป็นระดับมาตราอันตรภาค (Interval Scale) หรือระดับมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale) ที่ลักษณะของข้อมูลมีการแจกแจงปกติ (Normal distribution) หรือประชากรที่มีค่าความแปรปรวนไม่แตกต่างกันมาก สถิติที่นิยมนำมาใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test, F-test, Z-test และ ANOVA

3.1.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกันโดยใช้ t-test แบบ Independent Sample Test โดยพิจารณา ดังนี้

กรณีที่ 1 ประชากรทั้ง 2 กลุ่มมีค่าความแปรปรวนของข้อมูลไม่แตกต่างกัน $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ โดยใช้สูตรดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 175)

$$t = \frac{\mu_1 - \mu_2}{\sqrt{\frac{[(n_1 - 1)\sigma_1^2 + (n_2 - 1)\sigma_2^2]}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}} \quad df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t = ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบค่าสมมติฐาน (t-test)
 μ_1, μ_2 = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่ 1 และ 2
 σ_1^2, σ_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มประชากรที่ 1 และ 2
 n_1, n_2 = จำนวนคนในกลุ่มประชากรที่ 1 และ 2

กรณีที่ 2 ประชากรทั้ง 2 กลุ่มมีค่าความแปรปรวนของข้อมูลแตกต่างกัน $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$ โดยใช้สูตรดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 176)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}, \quad df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]}{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2 + \left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}$$

เมื่อ t = ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบค่าสมมติฐาน (t-test)
 \bar{X}_1, \bar{X}_2 = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่ 1 และ 2
 S_1^2, S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มประชากรที่ 1 และ 2

n_1, n_2 = จำนวนคนในกลุ่มประชากรที่ 1 และ 2

3.1.2 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร 3 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) โดยทดสอบค่าความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วย F-Test โดยใช้สูตรดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 191-192)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F = อัตราส่วนความแปรปรวนทางเดียว

MS_b = Mean Square between Groups

MS_w = Mean Square within Groups

และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ศึกษาค้นคว้าจะมีการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method) โดยใช้สูตรดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 197)

$$Sf = \sqrt{(k-1)F_{(\alpha, k-1, N-k)}} \sqrt{MS_w \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

เมื่อ Sf = ค่าของ Scheffe's method

MS_w = ค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนภายในกลุ่ม

N_i, N_j = จำนวนตัวอย่างในกลุ่มที่ i และ j

N = จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

k = จำนวนกลุ่ม

ค่า $F_{(\alpha, k-1, N-k)}$ ได้มาจากการเปิดตาราง F ที่ $\alpha = .05$, $df_1 = k-1$, $df_2 = N-k$

3.2 สถิติอ้างอิงแบบไม่มีพารามิเตอร์ (Non-Parametric Inference) จะใช้กับข้อมูลหรือตัวแปรที่ไม่สามารถใช้กับสถิติอ้างอิงแบบมีพารามิเตอร์ได้ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เป็นการวัดค่าความสัมพันธ์ของ 2 ตัวแปร ระหว่างตัวแปรต้น (Independent Variables) กับตัวแปรตาม (Dependent Variables) เพื่อใช้วัดตัวแปรเชิงปริมาณ 2 ตัวว่ามีความสัมพันธ์กันในรูปแบบเชิงเส้นหรือไม่และสัมพันธ์กันมากหรือน้อยเพียงใด จะหาได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Coefficient of Simple Correlation : r) ดังสูตรต่อไปนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, หน้า 205)

$$r = r_{xy} = \frac{n \sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{n \sum x^2 - (\sum x)^2} \sqrt{n \sum y^2 - (\sum y)^2}}$$

เมื่อ r_{xy} คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร x, y

- x คือ ตัวแปรที่ 1
 y คือ ตัวแปรที่ 2
 n คือ จำนวนตัวอย่าง
 โดยค่า $-1 < r_{xy} < +1$

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) หรือบางครั้งเรียกว่าสัมประสิทธิ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) หรือ ชื่อเต็มว่า “Pearson product-moment correlation coefficient” เนื่องจากเป็นผลงานของ Karl Pearson (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2554)

ความหมายของค่า r_{xy}

1. ถ้า r_{xy} เป็นบวกและมีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง ตัวแปร x และ y มีความสัมพันธ์กันมากในรูปเชิงเส้น และ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้าตัวแปรหนึ่งเพิ่มขึ้นอีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าเพิ่มขึ้นด้วย หรือ ถ้าตัวแปรหนึ่งลดลงตัวแปรหนึ่งจะมีค่าลดลงด้วย

2. ถ้า r_{xy} เป็นลบ หรือมีค่าใกล้ -1 หมายถึงตัวแปร x และ y มีความสัมพันธ์กันมากในรูปเชิงเส้นแต่ในทิศทางตรงกันข้าม นั่นคือ ถ้าตัวแปรหนึ่งเพิ่มขึ้นอีกตัวแปรหนึ่งจะลดลง หรือถ้าตัวแปรหนึ่งมีค่าลดลงอีกตัวแปรหนึ่งมีค่าเพิ่มขึ้น

3. ถ้า r_{xy} มีค่าเข้าใกล้ศูนย์ แสดงว่า x กับ y มีความสัมพันธ์กันน้อย

4. ถ้า $r_{xy} = 0$ แสดงว่า x กับ y ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

ระดับความสัมพันธ์สามารถอธิบายได้ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ 2549:266)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์		ระดับความสัมพันธ์
±0.81 ถึง ±1.00	ถือว่า	มีความสัมพันธ์สูงมาก
±0.61 ถึง ±0.80	ถือว่า	มีความสัมพันธ์สูง
±0.41 ถึง ±0.60	ถือว่า	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
±0.21 ถึง ±0.40	ถือว่า	มีความสัมพันธ์ต่ำ
±0.01 ถึง ±0.20	ถือว่า	มีความสัมพันธ์ต่ำมาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนโดยส่งแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 410 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 402 ฉบับ ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม คัดเหลือ 400 ฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์แบ่งเป็น 7 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในกองทุนรวม

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาปัจจัยในพื้นที่ฐานการลงทุนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐานการลงทุนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุนกับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน

ตอนที่ 6 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุนกับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน

ตอนที่ 7 ผลการสร้างสมการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุนด้วยปัจจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มผู้ที่เคยลงทุนในกองทุนรวมโดยเป็นกลุ่มที่เคยลงทุนกับบลจ.ที่เป็นบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงินของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ขนาดกลางขนาดเล็ก ในงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งกลุ่มผู้ที่เคยลงทุนในกองทุนรวม จำนวน 420 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
- ชาย	176	44.04
- หญิง	224	55.96
รวม	400	100.00
อายุ		
- น้อยกว่า 30 ปี	136	34.00
- 31 – 40 ปี	165	41.25
- 41 – 50 ปี	62	15.50
- มากกว่า 50 ปี	37	9.25
รวม	400	100.00
สถานภาพ		
- โสด	264	66.00
- สมรส	103	25.75
- หย่าร้าง	15	3.75
- หม้าย	18	4.50
รวม	400	100.00
ระดับการศึกษา		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	18	4.59
- ปริญญาตรี	253	63.30
- ปริญญาโท	114	28.44
- ปริญญาเอก	15	3.67
รวม	400	100.00
อาชีพ		
- เจ้าของกิจการ ผู้บริหาร	88	22.02
- รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ	92	22.94
- รับจ้าง, บริษัทเอกชน	132	33.03
- นักเรียน, นักศึกษา	40	10.09
- เกษียณ พ่อบ้าน, แม่บ้าน	26	6.42
- ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง (แพทย์, นักกฎหมาย, วิศวกร)	22	5.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
- น้อยกว่า 20,000 บาท	85	21.19
- 20,001 – 40,000 บาท	136	33.90
- 40,001 – 60,000 บาท	88	22.03
- 60,001 – 80,000 บาท	37	9.32
- 80,001 – 100,000 บาท	31	7.63
- มากกว่า 100,000 บาท	23	5.93
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักลงทุนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงจำนวน 224 คนคิดเป็นร้อยละ 54.96 เป็นเพศชายจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.04 ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 165 คนคิดเป็นร้อยละ 41.28 รองลงมาอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 136 คนคิดเป็นร้อยละ 33.94 และส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 264 คนคิดเป็นร้อยละ 66.06 อีกทั้งนักลงทุนส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีจำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 63.30 รองลงมาที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโท 114 คนคิดเป็นร้อยละ 28.44 ซึ่งประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนคิดเป็นจำนวน 132 คนคิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาเป็นรับราชการ, รัฐวิสาหกิจ จำนวน 92 คนคิดเป็นร้อยละ 22.94 และนักลงทุนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001 – 40,000 บาท จำนวน 136 คนคิดเป็นร้อยละ 33.90 รองลงมามีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 40,001 – 60,000 บาท จำนวน 88 คนคิดเป็นร้อยละ 22.03 และมีรายได้มากกว่า 100,000 บาทอยู่เป็นจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 5.93

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในกองทุนรวม

จากการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยได้นำข้อมูลด้านพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมมาวิเคราะห์ ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในกองทุนรวม

พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในกองทุนรวม	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
กองทุนตราสารทุนที่เคยมูลงทุน			
- บลจ. กลสิกร ไทย จำกัด	59	14.75	1
- บลจ. ไทยพาณิชย์ จำกัด	52	13.00	2
- บลจ. กรุงไทย จำกัด (มหาชน)	27	6.75	5
- บลจ. บัวหลวง จำกัด	35	8.75	4
- บลจ. เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)	13	3.25	12
- บลจ. ทหารไทย จำกัด	25	6.25	6
- บลจ. กรุงศรี จำกัด	41	10.25	3
- บลจ. ธนชาติ จำกัด	24	6.00	7
- บลจ. ยูโอบี (ประเทศไทย) จำกัด	16	4.00	10
- บลจ. อเบอร์ดีน จำกัด	15	3.74	11
- บลจ. วรณ จำกัด	5	1.25	18
- บลจ. แลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด	8	2.00	16
- บลจ. ทิสโก้ จำกัด	19	4.75	8
- บลจ. ฟินันซ่า จำกัด	9	2.25	15
- บลจ. กัทธร จำกัด	17	4.25	9
- บลจ. แอสเซท พลัส จำกัด	11	2.75	13
- บลจ. ซีไอเอ็มบี-พริ้นซิเพิล จำกัด	6	1.50	17
- บลจ. โซลาริส จำกัด	10	2.50	14
- บลจ. แมงูโลฟี่ (ประเทศไทย) จำกัด	3	0.75	19
- บลจ. ฟิลลิป จำกัด	2	0.50	20
- บลจ. เมย์แบงก์ (ประเทศไทย) จำกัด	2	0.50	20
- บลจ. ทองคำ แอสเซท	1	0.25	22
ความสำคัญที่มีต่อการเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน(บลจ.)			
- น้อยที่สุด	15	3.67	5
- น้อย	37	9.18	4
- ปานกลาง	136	33.94	2
- มาก	161	40.37	1

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในกองทุนรวม (ต่อ)

พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในกองทุนรวม	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
ความสำคัญที่มีต่อการเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน(บลจ.)			
- มากที่สุด	51	12.84	3
รวม	400	100	
ความหลากหลายของกองทุนตราสารทุนมีเพียงพอต่อความต้องการของนักลงทุนหรือไม่			
- เพียงพอ	202	50.50	1
- ไม่เพียงพอ	88	22.00	3
- ไม่แน่ใจ	110	27.50	2
รวม	400	100	
สัดส่วนเงินลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนเมื่อเทียบกับทรัพย์สิน			
- น้อยกว่าร้อยละ 10	154	38.53	1
- ร้อยละ 10 - 20	132	33.03	2
- ร้อยละ 20 - 30	59	14.68	3
- ร้อยละ 30 - 40	40	10.09	4
- มากกว่าร้อยละ 60	15	3.67	5
รวม	400	100	

จากตารางที่ 4.2 พบว่านักลงทุนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เคยลงทุนในกองทุนรวมบลจ. กสิกรไทย จำกัด มากที่สุดจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 รองลงมาคือเคยลงทุนในบลจ. ไทยพาณิชย์ จำกัด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 บลจ. กรุงศรี จำกัด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.25 บลจ. บัวหลวง จำกัด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 บลจ. กรุงไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 นักลงทุนเคยลงทุนใน บลจ. ฟิลลิป จำกัด บลจ. เมย์แบงก์ (ประเทศไทย) จำกัด ในสัดส่วนร้อยละที่เท่ากันคือร้อยละ 0.50 และนักลงทุนเคยลงทุนใน บลจ.ทองคำแอสเซท เป็นจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 0.25 อีกทั้งนักลงทุนส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญต่อการเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนอยู่ในระดับมาก มากที่สุดจำนวน 161 คนคิดเป็นร้อยละ 40.37 รองลงมาจะให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 136 คนคิดเป็นร้อยละ 33.94 และเมื่อสอบถามนักลงทุนเกี่ยวกับความหลากหลายของกองทุนรวมตราสารทุนว่าเพียงพอสำหรับความต้องการหรือไม่ ได้รับคำตอบส่วนใหญ่ว่าเพียงพอ จำนวน 202 คนคิดเป็นร้อยละ 50.50 รองลงมาให้คำตอบว่าไม่แน่ใจ จำนวน 110 คนคิดเป็นร้อยละ 27.50 ซึ่งสัดส่วนเงินลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนที่นักลงทุนได้ลงทุนเมื่อเทียบกับทรัพย์สินพบว่า ส่วนใหญ่จะลงทุนในกองทุนตราสารทุนน้อยกว่าร้อยละ

ละ 10 เมื่อเทียบกับทรัพย์สิน จำนวน 154 คนคิดเป็นร้อยละ 58.53 รองลงมาจะลงทุนในกองทุนตราสารทุนอยู่ระหว่างร้อยละ 10 -20 เมื่อ

เทียบกับทรัพย์สิน จำนวน 132 คนคิดเป็นร้อยละ 33.03 และลงทุนในกองทุนตราสารทุนมากกว่าร้อยละ 60 เมื่อเทียบกับทรัพย์สินเป็นส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.67

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวม

ตราสารทุนของนักลงทุน

จากการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยได้นำข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน มาวิเคราะห์ ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($SD.$) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 4.3 – 4.9

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวม

	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน	ผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 400)		ระดับการตัดสินใจ	อันดับ
		\bar{x}	S.D.		
1	ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน	3.87	0.45	มาก	4
2	ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง	4.02	0.57	มาก	2
3	ปัจจัยเชิงปริมาณ	3.98	0.53	มาก	3
4	ปัจจัยเชิงคุณภาพ	4.06	0.57	มาก	1
5	ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร	3.64	0.65	มาก	5
6	ปัจจัยด้านสังคม	3.45	0.80	ปานกลาง	6
	รวม	3.84	0.41	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน มากที่สุด คือ ปัจจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 4.06$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุน

รวมตราสารทุนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 4.02$) ส่วนปัจจัยด้านสังคม เป็นปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนน้อยที่สุด ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.45$)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน ด้านปัจจัยเชิงคุณภาพ

ข้อ	ปัจจัยเชิงคุณภาพ	ผู้ตอบ		ระดับการตัดสินใจเลือก	อันดับ
		แบบสอบถาม			
		(N = 400)			
\bar{x}	S.D.				
1	การกำกับดูแลที่มีคุณภาพ โปร่งใสเป็นธรรมของตลาดหุ้นไทย	4.02	0.77	มาก	3
2	มีผลิตภัณฑ์ตราสารทุนที่หลากหลาย ตอบสนองความต้องการ	4.09	0.70	มาก	1
3	ความสะดวกของช่องทางการซื้อขาย การเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่างๆที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน	4.09	0.70	มาก	1
รวม		4.06	0.57	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ปัจจัยเชิงคุณภาพมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุนมากที่สุดคือ มีผลิตภัณฑ์ตราสารทุนที่หลากหลาย ตอบสนองความต้องการ ($\bar{x} = 4.09$) และความสะดวกของช่องทางการซื้อขาย การเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่างๆที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน ($\bar{x} = 4.09$) รองลงมาคือการกำกับดูแลที่มีคุณภาพ โปร่งใสเป็นธรรมของตลาดหุ้นไทย ($\bar{x} = 4.02$)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน ด้านเศรษฐกิจและการเมือง

ข้อ	ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง	ผู้ตอบ		ระดับการตัดสินใจ	อันดับ
		แบบสอบถาม			
		(N = 400)			
\bar{x}	S.D.				
1	รายงานตัวเลขทางเศรษฐกิจ การคาดการณ์ทางเศรษฐกิจภายในประเทศและต่างประเทศ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ การลงทุนจากต่างประเทศ	4.02	0.57	มาก	2
2	อัตราเงินเฟ้อ อัตราแลกเปลี่ยนที่อาจผันผวน ภาวะดอกเบี้ยในตลาดการเงิน	3.88	0.68	มาก	3
3	เหตุการณ์ สภาวะ หรือเสถียรภาพทางการเมือง	4.09	0.80	มาก	1
	รวม	4.02	0.57	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมืองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุนมากที่สุด คือ เหตุการณ์ สภาวะ หรือเสถียรภาพทางการเมือง ($\bar{x}=4.09$) รองลงมาคือรายงานตัวเลขทางเศรษฐกิจ การคาดการณ์ทางเศรษฐกิจภายในประเทศและต่างประเทศ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ การลงทุนจากต่างประเทศ ($\bar{x}=4.02$) และอัตราเงินเฟ้อ อัตราแลกเปลี่ยนที่อาจผันผวน ภาวะดอกเบี้ยในตลาดการเงิน ($\bar{x}=3.88$)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน ด้านปัจจัยเชิงปริมาณ

ข้อ	ปัจจัยเชิงปริมาณ	ผู้ตอบ		ระดับการตัดสินใจ	อันดับ
		แบบสอบถาม			
		(N = 400)			
\bar{x}	S.D.				
1	มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (NAV) การปรับขึ้นและการปรับลงของมูลค่าหน่วยลงทุน รวมถึงอัตราค่าธรรมเนียมโตของกองทุน	4.09	0.69	มาก	1

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก
ลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน ด้านปัจจัยเชิงปริมาณ (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยเชิงปริมาณ	ผู้ตอบ		ระดับการ ตัดสินใจ เลือก	อันดับ
		แบบสอบถาม			
		(N = 400)			
\bar{x}	S.D.				
1	มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (NAV) การปรับขึ้นและการปรับลงของ มูลค่าหน่วยลงทุน รวมถึงอัตราดอกเบี้ยทบต้นของกองทุน	4.09	0.69	มาก	1
2	ขนาดสินทรัพย์ของกองทุนรวม (Fund Size)	3.83	0.73	มาก	3
3	อัตราดอกเบี้ย	4.01	0.79	มาก	2
	รวม	3.98	0.53	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ปัจจัยเชิงปริมาณมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตรา
สารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุนมากที่สุด
คือ มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (NAV) การปรับขึ้นและการปรับลงของมูลค่าหน่วยลงทุน รวมถึงอัตรา
ดอกเบี้ยทบต้นของกองทุน ($\bar{x} = 4.09$) รองลงมาคืออัตราดอกเบี้ย ($\bar{x} = 4.01$) และขนาด
สินทรัพย์ของกองทุนรวม (Fund Size) ($\bar{x} = 3.83$)

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก
ลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน ด้านปัจจัยพื้นฐานการลงทุน

ข้อ	ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน	ผู้ตอบ		ระดับการ ตัดสินใจ เลือก	อันดับ
		แบบสอบถาม			
		(N = 400)			
\bar{x}	S.D.				
1	ผลตอบแทนที่คาดหวัง การสร้างผลตอบแทน กลยุทธ์การบริหาร กองทุนสัดส่วนในการลงทุน นโยบายการลงทุน การปรับตัวขึ้น-ลง ของราคากองทุนตราสารทุน ตามคำดัชนีตลาดหลักทรัพย์ที่กองทุน ลงทุน	4.20	0.86	มาก	1
2	ผลการดำเนินงาน การรายงานผลการดำเนินงานย้อนหลัง สัดส่วนการ ลงทุนในหลักทรัพย์ต่างๆ งบการเงินของกองทุน ที่แสดงถึง ความสามารถของผู้จัดการกองทุนในการสร้างผลตอบแทน	4.18	0.76	มาก	2

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน ด้านปัจจัยพื้นฐานการลงทุน (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน	ผู้ตอบ		ระดับการตัดสินใจเลือก	อันดับ
		แบบสอบถาม			
		(N = 400)			
\bar{x}	S.D.				
3	ความเสี่ยง ที่ผู้ลงทุนอาจได้รับผลตอบแทนจริงจากการลงทุน เบี่ยงเบนไปจากผลตอบแทนที่คาดหวังไว้	3.83	0.97	มาก	8
4	ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากผู้ถือหน่วย เช่น ค่าธรรมเนียมซื้อ, ค่าธรรมเนียมขาย ค่าธรรมเนียมการสับเปลี่ยนหน่วยลงทุน เป็นต้น	3.50	1.12	มาก	10
5	ค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากกองทุน เช่น ค่าธรรมเนียมการจัดการ, ค่าธรรมเนียมผู้ดูแลผลประโยชน์, ค่าธรรมเนียมนายทะเบียน เป็นต้น	3.50	1.16	มาก	10
6	การได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี สิทธิในการนำมาหักลดหย่อนภาษี และกำไรที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน (Capital Gain) ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้	4.06	0.91	มาก	5
7	การส่งเสริมการขาย เช่น การแจกกองทุนอื่นๆแถม , แจกของพรีเมียม , บัตรของขวัญ หรือการให้เงินคืน เป็นต้น	3.33	0.97	ปานกลาง	11
8	ผู้คิดต่อกับผู้ลงทุน บุคคลที่ได้รับใบอนุญาต มีความรู้ ความสามารถในการให้ข้อมูล คำแนะนำในการลงทุน ให้คำปรึกษาอย่างผู้เชี่ยวชาญ	3.66	0.97	มาก	9
9	กระบวนการให้บริการ มีขั้นตอนการบริการที่รวดเร็ว ไม่ยุ่งยาก มีเอกสารแสดงการทำรายการ มีสมุดบัญชีกองทุนหรือหนังสือยืนยันการถือครองหน่วย รวมถึงบิล, มีระบบการทำงานที่ถูกต้อง ชัดเจน แม่นยำ เชื่อถือได้	4.01	0.78	มาก	6
10	การได้รับข้อมูลข่าวสาร ทันต่อเหตุการณ์ รวมถึงการได้รับข้อมูลสถานะการลงทุนที่เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ	4.01	0.80	มาก	6
11	ชื่อเสียงของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ความสามารถในการบริหารกองทุน, ได้รับรางวัลในการบริหารกองทุน, มีผลิตภัณฑ์การลงทุนใหม่ๆอยู่ตลอดเวลา	4.07	0.75	มาก	4
12	ภาพลักษณ์ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน การมีธรรมาภิบาล โปร่งใส มั่นคง น่าเชื่อถือ	4.10	0.71	มาก	3
รวม		3.87	0.45	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ปัจจัยพื้นฐานการลงทุนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน

มากที่สุด คือ ผลตอบแทนที่คาดหวัง การสร้างผลตอบแทน กลยุทธ์การบริหารกองทุนสัดส่วนในการลงทุน นโยบายการลงทุน การปรับตัวขึ้น-ลง ของราคากองทุนตราสารทุน ตามค่าดัชนีตลาดหลักทรัพย์ที่กองทุนลงทุน ($\bar{x} = 4.20$) รองลงมาคือผลการดำเนินงาน การรายงานผลการดำเนินงานย้อนหลัง สัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างๆ งบการเงินของกองทุน ที่แสดงถึงความสามารถของผู้จัดการกองทุนในการสร้างผลตอบแทน ($\bar{x} = 4.18$) ภาพลักษณ์ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน การมีธรรมาภิบาล โปร่งใส มั่นคง น่าเชื่อถือ ($\bar{x} = 4.10$) ชื่อเสียงของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ความสามารถในการบริหารกองทุน, ได้รับรางวัลในการบริหารกองทุน, มีผลิตภัณฑ์การลงทุนใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา ($\bar{x} = 4.7$) การได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี สิทธิในการนำมาหักลดหย่อนภาษี และกำไรที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน (Capital Gain) ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ ($\bar{x} = 4.06$) และประเด็นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน น้อยที่สุดคือ การส่งเสริมการขาย เช่น การแจกกองทุนอื่นๆ แกรม , แจกของพรีเมียม , บัตรของขวัญ หรือการให้เงินคืน เป็นต้น ($\bar{x} = 3.33$)ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน ด้านข้อมูลข่าวสาร

ข้อ	ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร	ผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 400)		ระดับการตัดสินใจเลือก	อันดับ
		\bar{x}	S.D.		
1	พนักงานของตัวแทน/พนักงานธนาคาร/พนักงานของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ติดต่อกับผู้ลงทุนโดยตรง	3.77	0.82	มาก	1
2	ได้รับสื่อจากเอกสารโฆษณา/หนังสือชี้ชวน / เว็บไซต์ / หนังสือพิมพ์ / สื่ออิเล็กทรอนิกส์	3.56	0.75	มาก	3
3	การจัดกิจกรรมของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์	3.59	0.87	มาก	2
รวม		3.64	0.65	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าประเด็นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน

มากที่สุด คือ พนักงานของตัวเองแทน/พนักงานธนาคาร/ พนักงานของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ติดต่อกับผู้ลงทุนโดยตรง ($\bar{x} = 3.77$) รองลงมาคือการจัดกิจกรรมของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ($\bar{x} = 3.59$) และการได้รับสื่อจากเอกสาร โฆษณา/หนังสือชี้ชวน / เว็บไซต์ / หนังสือพิมพ์ / สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ($\bar{x} = 3.56$)

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน ด้านสังคม

ข้อ	ปัจจัยด้านสังคม	ผู้ตอบ		ระดับการตัดสินใจเลือก	อันดับ
		แบบสอบถาม (N = 400)			
		\bar{x}	S.D.		
1	ซื้อ ขาย ตามคำแนะนำของคนในครอบครัว เพื่อน เพื่อนร่วมงาน	3.45	0.80	ปานกลาง	2
2	ซื้อ ขาย ตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ผู้ติดต่อกับผู้ลงทุน ข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานที่กำกับดูแล ตลาดทุน	3.57	0.89	มาก	1
3	ซื้อ ขาย ตามคำแนะนำในเว็บไซต์ ข้อมูลจากผู้ลงทุนสถาบันและต่างประเทศ	3.33	0.86	ปานกลาง	3
	รวม	3.45	0.80	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ปัจจัยด้านสังคมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุนมากที่สุด คือ ซื้อ ขาย ตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ผู้ติดต่อกับผู้ลงทุน ข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานที่กำกับดูแล ตลาดทุน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$) รองลงมาคือซื้อ ขาย ตามคำแนะนำของคนในครอบครัว เพื่อน เพื่อนร่วมงาน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$) และซื้อ ขาย ตามคำแนะนำในเว็บไซต์ ข้อมูลจากผู้ลงทุนสถาบันและต่างประเทศ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$)

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวม
ตราสารทุนของนักลงทุน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน มาเปรียบเทียบความแตกต่างตามความคิดเห็นของนักลงทุน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ สถิติ Independent t- test และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ทดสอบสมมติฐาน และหากเกิดความแตกต่าง ก็จะทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method) โดยตั้งสมมติฐานการทดสอบดังนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 นักลงทุนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่แตกต่างกัน

ทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ 1.1

H_0 : นักลงทุนที่มีเพศต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกัน

H_a : นักลงทุนที่มีเพศต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวม จำแนกตามเพศ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวม ตราสารทุนของนักลงทุน	เพศ				t	Sig.
	ชาย		หญิง			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1 ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน	3.87	0.49	3.87	0.43	0.035	.973
2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง	3.96	0.55	4.08	0.58	-1.083	.281
3 ปัจจัยเชิงปริมาณ	3.90	0.57	4.04	0.50	-1.329	.188
4 ปัจจัยเชิงคุณภาพ	4.08	0.58	4.06	0.56	0.148	.883
5 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร	3.60	0.61	3.67	0.67	-0.499	.619
6 ปัจจัยด้านสังคม	3.35	0.89	3.54	0.73	-1.216	.227
รวม	3.79	0.44	3.87	0.38	-1.023	.309

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักลงทุนที่มีเพศต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ 1.2

H_0 : นักลงทุนที่มีอายุต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกัน

H_a : นักลงทุนที่มีอายุต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก ลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ของนักลงทุน	อายุ								F	Sig.
	น้อยกว่า 30 ปี		31 – 40 ปี		41 – 50 ปี		มากกว่า 50 ปี			
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.		
1 ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน	3.88	0.38	3.81	0.48	3.85	0.46	4.16	0.52	1.619	.189
2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง	3.93	0.51	4.10	0.60	3.92	0.55	4.20	0.63	1.166	.326
3 ปัจจัยเชิงปริมาณ	3.80	0.36	3.83	0.41	3.83	0.37	4.17	0.46	1.669	.178
4 ปัจจัยเชิงคุณภาพ	3.91	0.64	4.17	0.43	4.00	0.55	4.30	0.76	2.146	.099
5 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร	3.55	0.54	3.56	0.71	3.71	0.53	4.23	0.63	3.607*	.016
6 ปัจจัยด้านสังคม	3.36	0.81	3.44	0.89	3.47	0.64	3.83	0.55	0.915	.436
รวม	3.76	0.38	3.84	0.42	3.81	0.36	4.18	0.46	2.489	.064

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักลงทุนที่มีอายุต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณา รายด้านพบว่า นักลงทุนที่มีอายุต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยแตกต่างกัน 1 ด้าน คือ ด้านข้อมูลข่าวสาร

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัจจัย ด้านข้อมูลข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน จำแนกตามอายุเป็นรายคู่

อายุ	\bar{x}	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย			
		มากกว่า 50 ปี (4.23)	41 – 50 ปี (3.71)	31 – 40 ปี (3.56)	น้อยกว่า 30 ปี (3.55)
มากกว่า 50 ปี	4.23	-	0.5275	0.6778*	0.6838*
41 – 50 ปี	3.71	-	-	0.1503	0.1563
31 – 40 ปี	3.56	-	-	-	0.0060
น้อยกว่า 30 ปี	3.55	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักลงทุนเกี่ยวกับปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนที่แตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามอายุเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า ความแตกต่างของความคิดเห็นที่เกิดขึ้นเกิดจากกลุ่มนักลงทุนที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และกลุ่มนักลงทุนที่มีอายุ 31 – 40 ปี กับกลุ่มนักลงทุนที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป โดยปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของกลุ่มนักลงทุนที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มากกว่า

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายข้อของปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน จำแนกตามอายุเป็นรายคู่ที่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร	อายุ						F	Sig.
	น้อยกว่า 30 ปี		31 – 40 ปี		มากกว่า 50 ปี			
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.		
1 พนักงานของตัวแทน/พนักงานธนาคาร/ พนักงานของบริษัทหลักทรัพย์จัดการ กองทุน ติดต่อกับผู้ลงทุนโดยตรง	3.59	0.69	3.76	0.96	4.20	0.63	1.753	.161

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายข้อของปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ที่แตกต่างกัน (ต่อ)

ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร	อายุ						F	Sig.
	น้อยกว่า 30 ปี		31 – 40 ปี		มากกว่า 50 ปี			
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.		
2 ได้รับสื่อจากเอกสารโฆษณาหนังสือชี้ชวน / เว็บไซต์ / หนังสือพิมพ์ / สื่ออิเล็กทรอนิกส์	3.46	0.73	3.49	0.76	4.10	0.88	2.231	.089
3 การจัดกิจกรรมของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์	3.59	0.80	3.42	0.92	4.40	0.84	3.684*	.014
รวม	3.55	0.54	3.56	0.71	4.23	0.63	3.607*	.016

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 เมื่อทำการทดสอบรายข้อของปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) จะพบว่าประเด็นที่มีอิทธิพลให้กลุ่มนักลงทุนที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และกลุ่มนักลงทุนที่มีอายุ 31 – 40 ปี กับกลุ่มนักลงทุนที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกัน คือการจัดกิจกรรมของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งจะมีอิทธิพลให้กลุ่มนักลงทุนที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ตัดสินใจเลือกลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนแห่งนั้นมากกว่า กลุ่มนักลงทุนที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และกลุ่มนักลงทุนที่มีอายุ 31 – 40 ปี

ทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ 1.3

H_0 : นักลงทุนที่มีสถานภาพที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกัน

H_a : นักลงทุนที่มีสถานภาพที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก ลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ของนักลงทุน	สถานภาพ								F	Sig.
	โสด		สมรส		หย่าร้าง		หม้าย			
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.		
1 ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน	3.81	0.43	3.92	0.48	4.38	0.24	4.08	0.63	2.688	.052
2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง	4.01	0.55	3.90	0.57	4.58	0.50	4.47	0.45	2.897	.069
3 ปัจจัยเชิงปริมาณ	3.89	0.53	4.07	0.44	4.50	0.19	4.33	0.82	3.175	.067
4 ปัจจัยเชิงคุณภาพ	4.01	0.57	4.06	0.54	4.83	0.33	4.33	0.47	3.232*	.025
5 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร	3.50	0.64	3.94	0.59	3.92	0.83	3.73	0.37	3.675*	.015
6 ปัจจัยด้านสังคม	3.35	0.90	3.65	0.52	3.58	0.63	3.73	0.49	1.248	.296
รวม	3.78	0.39	3.92	0.37	4.32	0.17	4.10	0.46	3.958*	.010

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยแตกต่างกัน 2 ด้าน คือ ด้านปัจจัยเชิงคุณภาพ และด้านข้อมูลข่าวสาร

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัจจัยเชิงคุณภาพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่

สถานภาพ	\bar{x}	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย			
		หย่าร้าง (4.83)	หม้าย (4.33)	สมรส (4.06)	โสด (4.01)
หย่าร้าง	4.83	-	0.5000	0.7738	0.8241*
หม้าย	4.33	-	-	0.2738	0.3241
สมรส	4.06	-	-	-	0.0507
โสด	4.01	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักลงทุนเกี่ยวกับปัจจัยเชิงคุณภาพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนที่แตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า ความแตกต่างของความคิดเห็นที่เกิดขึ้นเกิดจากกลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพหย่าร้าง กับกลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพโสด โดยปัจจัยเชิงคุณภาพ จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของกลุ่มนักลงทุนมีสถานภาพหย่าร้าง มากกว่า

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายข้อของปัจจัยเชิงคุณภาพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่ที่แตกต่างกัน

ปัจจัยเชิงคุณภาพ	สถานภาพ				F	Sig.
	โสด		หย่าร้าง			
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.		
1 การกำกับดูแลที่มีคุณภาพ โปร่งใสเป็นธรรมของตลาดหุ้นไทย	3.96	0.76	4.50	1.00	0.801	.496
2 มีผลิตภัณฑ์ตราสารทุนที่หลากหลาย ตอบสนองความต้องการ	3.99	0.70	4.98	0.12	3.471*	.019
3 ความสะดวกของช่องทางซื้อขาย การเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน	4.08	0.67	4.90	0.25	3.262*	.024
รวม	4.01	0.57	4.83	0.33	3.232*	.025

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 เมื่อทำการทดสอบรายข้อของปัจจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) จะพบว่าประเด็นที่มีอิทธิพลให้กลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพหย่าร้าง กับกลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพโสด ตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยเชิงคุณภาพ ที่แตกต่างกัน คือมีผลิตภัณฑ์ตราสารทุนที่หลากหลาย ตอบสนองความต้องการ และความสะดวกของช่องทางการซื้อขาย การเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่างๆที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน ซึ่งจะมีอิทธิพลให้กลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพหย่าร้าง ตัดสินใจเลือกลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนแห่งนั้นมากกว่า กลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพโสด

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่

สถานภาพ	\bar{x}	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย			
		สมรส (3.94)	หย่าร้าง (3.92)	หม้าย (3.73)	โสด (3.50)
สมรส	3.94	-	0.0238	0.2071	0.4405*
หย่าร้าง	3.92	-	-	0.1833	0.4167
หม้าย	3.73	-	-	-	0.2333
โสด	3.50	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักลงทุนเกี่ยวกับปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนที่แตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า ความแตกต่างของความคิดเห็นที่เกิดขึ้นเกิดจากกลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส กับกลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพโสด โดยปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของกลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส มากกว่า

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายข้อของปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่ที่ต่างกััน

ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร	สถานภาพ				F	Sig.
	โสด		สมรส			
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.		
1 พนักงานของตัวแทน/พนักงานธนาคาร/ พนักงานของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ติดต่อกับผู้ลงทุนโดยตรง	3.61	0.86	4.07	0.66	2.839*	.042
2 ได้รับสื่อจากเอกสารโฆษณา/หนังสือชี้ชวน / เว็บไซต์ / หนังสือพิมพ์ / สื่ออิเล็กทรอนิกส์	3.43	0.71	3.86	0.80	2.351	.077
3 การจัดกิจกรรมของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์	3.46	0.90	3.86	0.85	1.775	.156
รวม	3.50	0.64	3.94	0.59	3.675	.015

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 เมื่อทำการทดสอบรายข้อของปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) จะพบว่าประเด็นที่มีอิทธิพลให้กลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส กับกลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพโสด ตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยข้อมูลข่าวสาร ที่แตกต่างกัน คือพนักงานของตัวแทน/พนักงานธนาคาร/ พนักงานของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ติดต่อกับผู้ลงทุน โดยตรงซึ่งจะมีอิทธิพลให้กลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสตัดสินใจเลือกลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนแห่งนั้นมากกว่า กลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพโสด

ทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ 1.4

H_0 : นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกัน

H_a : นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก ลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ของนักลงทุน	ระดับการศึกษา								F	Sig.
	ต่ำกว่า ปริญญาตรี		ปริญญาตรี		ปริญญาโท		ปริญญาเอก			
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.		
1 ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน	3.95	0.65	3.84	0.45	3.90	0.44	4.13	0.55	0.623	.601
2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง	4.13	0.56	3.98	0.57	4.05	0.59	4.42	0.17	0.864	.462
3 ปัจจัยเชิงปริมาณ	4.07	0.43	3.98	0.51	3.92	0.60	4.25	0.57	0.493	.688
4 ปัจจัยเชิงคุณภาพ	4.27	0.28	3.98	0.57	4.15	0.56	4.75	0.57	3.124	.059
5 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร	4.00	0.53	3.64	0.57	3.61	0.78	3.42	1.00	0.688	.561
6 ปัจจัยด้านสังคม	3.47	0.61	3.43	0.72	3.51	0.91	3.42	1.66	0.064	.979
รวม	3.97	0.41	3.82	0.37	3.87	0.44	4.08	0.55	0.780	.508

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

ทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ 1.5

H_0 : นักลงทุนที่มีอาชีพที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกัน

H_a : นักลงทุนที่มีอาชีพที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวม จำแนกตามอาชีพ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน	อาชีพ												F	Sig.
	เจ้าของกิจการ		ราชการ/รัฐวิสาหกิจ		บริษัทเอกชน		นักเรียน/นักศึกษา		พ่อบ้าน/แม่บ้าน		ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง			
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.		
1 ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน	3.98	0.46	4.01	0.39	3.80	0.46	3.97	0.29	4.17	0.20	4.48	0.29	2.412	.061
2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง	4.17	0.18	4.04	0.65	3.95	0.59	4.13	0.43	4.90	0.10	4.67	0.27	2.197	.062
3 ปัจจัยเชิงปริมาณ	4.17	0.39	3.96	0.58	3.94	0.53	3.75	0.56	4.33	0.28	4.67	0.27	2.172	.072
4 ปัจจัยเชิงคุณภาพ	4.37	0.40	4.00	0.50	4.04	0.54	3.54	0.59	4.98	0.15	4.83	0.19	4.658	.054
5 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร	3.83	0.72	3.83	0.50	3.55	0.64	3.67	0.62	4.80	0.65	4.08	0.50	1.964	.090
6 ปัจจัยด้านสังคม	4.03	0.64	3.46	0.85	3.34	0.83	3.46	0.53	4.00	0.80	4.00	0.47	1.874	.105
รวม	4.06	0.37	3.93	0.34	3.78	0.40	3.82	0.21	4.44	0.12	4.46	0.17	3.831	.063

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า นักลงทุนที่มีอาชีพที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักลงทุนที่มีอาชีพที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

ทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ 1.6

H_0 : นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกัน

H_a : นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน												F	Sig.
	น้อยกว่า 20,000 บาท		20,001 – 40,000 บาท		40,001 – 60,000 บาท		60,001 – 80,000 บาท		80,001 – 100,000 บาท		มากกว่า 100,000 บาท			
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.		
1 ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน	3.78	0.41	3.79	0.46	4.02	0.50	3.96	0.28	3.86	0.58	3.94	0.51	1.066	.384
2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง	3.82	0.57	4.03	0.50	4.13	0.67	4.12	0.56	4.00	0.64	4.22	0.27	1.030	.404
3 ปัจจัยเชิงปริมาณ	3.93	0.56	3.97	0.46	4.03	0.62	3.91	0.60	4.00	0.61	4.11	0.58	0.188	.966
4 ปัจจัยเชิงคุณภาพ	3.86	0.61	4.06	0.50	4.05	0.56	4.27	0.68	4.33	0.47	4.28	0.61	1.423	.222
5 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร	3.44	0.48	3.61	0.60	3.73	0.74	3.88	0.82	3.52	0.66	3.89	0.69	1.085	.373
6 ปัจจัยด้านสังคม	3.35	0.88	3.44	0.68	3.60	0.85	3.42	0.97	3.14	1.00	3.72	0.53	0.585	.712
รวม	3.73	0.37	3.81	0.33	3.98	0.47	3.94	0.37	3.83	0.57	4.00	0.43	1.189	.320

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุนกับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เพื่อศึกษาว่าปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุน มีความสัมพันธ์หรือไม่กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนย่อย คือ

ตอนที่ 5.1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้าน เพศ สถานภาพ อาชีพ ของนักลงทุน กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ และอาชีพ ซึ่งเป็นตัวแปรมาตรานามบัญญัติ(Nominal scale) มาศึกษาความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ซึ่งเป็นตัวแปรมาตราอันดับ (Interval scale) โดยใช้สถิติ Independent t-test หรือ One Way Anova โดยตั้งสมมติฐานการทดสอบดังนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุน

ทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ 2.1

H_0 : การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับเพศของนักลงทุน

H_a : การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนขึ้นอยู่กับเพศของนักลงทุน

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ของนักลงทุน	เพศ			
	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means	
	F	sig	t	sig
Equal variances assumed	.1884	.173	-0.682	.497
Equal variances not assumed			-0.668	.506

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ค่า sig. = .173 > .05 แสดงว่าไม่ Sig. นั่นคือยอมรับสมมติฐาน
 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนัก
 ลงทุนที่มีเพศที่ต่างกัน นั้นมีค่าเท่ากัน ดังนั้นจึงพิจารณาผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2.1 ที่ค่าความ
 แปรปรวนเท่ากัน พบว่า ค่า sig. = .497 > .05 แสดงว่าไม่ sig. นั่นคือยอมรับสมมติฐานที่ 2.1
 หมายความว่า การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักกลงทุนไม่ขึ้นอยู่กับเพศของ
 นักกลงทุน หรือการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักกลงทุนกับเพศของนักกลงทุน
 ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

ทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ 2.2

H_0 : การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไม่ขึ้นอยู่กับสถานภาพของนักกลงทุน

H_a : การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนขึ้นอยู่กับสถานภาพของนักกลงทุน

ตารางที่ 4.23 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพกับ
 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักกลงทุน

สถานภาพ	การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ของนักกลงทุน			
	\bar{x}	S.D.	F	sig
โสด	3.78	0.39	3.958*	.010
สมรส	3.92	0.37		
หย่าร้าง	4.32	0.17		
หม้าย	4.10	0.46		
รวม	3.85	0.40		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ค่า sig. = .01 < .05 แสดงว่า sig. นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.2
 หมายความว่า การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนขึ้นอยู่กับสถานภาพของนักกลงทุน
 ซึ่งจะพบว่านักกลงทุนที่มีสถานภาพหย่าร้างจะมีการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน
 โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆมากที่สุดเพื่อประกอบการตัดสินใจซึ่งจากตอนที่ 4 ตารางที่ 4.14 พบว่านัก
 ลงทุนที่มีสถานภาพหย่าร้างจะคำนึงถึงปัจจัยเชิงคุณภาพมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจ
 และการเมือง ปัจจัยเชิงปริมาณ ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยด้าน

สังคม ตามลำดับ ในขณะที่นักลงทุนที่มีสถานภาพ โสดจะมีการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆน้อยที่สุดเพื่อประกอบการตัดสินใจ

ทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ 2.3

H_0 : การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไม่ขึ้นอยู่กับอาชีพของนักลงทุน

H_a : การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ขึ้นอยู่กับอาชีพของนักลงทุน

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพกับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

อาชีพ	การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน			
	\bar{x}	S.D.	F	sig
เจ้าของกิจการ,ผู้บริหาร	4.06	0.37	3.831*	.003
รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ	3.93	0.34		
บริษัทเอกชน	3.78	0.40		
นักเรียน,นักศึกษา	3.82	0.21		
เกษียณอายุ, แม่บ้าน	4.44	0.18		
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง	4.46	0.17		
รวม	3.84	0.40		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ค่า sig. = .003 < .05 แสดงว่า sig. นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.3 หมายความว่า การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนขึ้นอยู่กับอาชีพของนักลงทุน ซึ่งจะพบว่านักลงทุนที่มีอาชีพเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง อาทิเช่น แพทย์ นักกฎหมาย สถาปนิก นักออกแบบ วิศวกร เป็นต้นจะมีการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆมากที่สุดเพื่อประกอบการตัดสินใจซึ่งจากตอนที่ 4 ตารางที่ 4.20 พบว่านักลงทุนที่มีอาชีพเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง จะคำนึงถึงปัจจัยเชิงคุณภาพมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยเชิงปริมาณในสัดส่วนค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยด้านสังคม ตามลำดับ ในขณะที่นักลงทุนที่ทำงานในบริษัทเอกชนจะมีการ

ตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆน้อยที่สุดเพื่อประกอบการตัดสินใจ

ตอนที่ 5.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้าน อายุ ระดับการศึกษา

และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนนักลงทุน กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุน ซึ่งเป็นตัวแปรมาตราเรียงลำดับ (Ordinal scale) มาศึกษาความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนซึ่งเป็นตัวแปรมาตราอันตรภาค (Interval scale) โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient: r) โดยตั้งสมมติฐานการทดสอบดังนี้

ทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ 2.4

H_0 : การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไม่ขึ้นอยู่กับอายุของนักลงทุน

H_a : การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ขึ้นอยู่กับอายุของนักลงทุน

ตารางที่ 4.25 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

อายุ	การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ของนักลงทุน			
	\bar{x}	S.D.	Pearson Correlation	sig
น้อยกว่า 30 ปี	3.80	0.36	0.195*	.042
31 – 40 ปี	3.83	0.41		
41 – 50 ปี	3.83	0.37		
มากกว่า 50 ปี	4.17	0.46		
รวม	3.85	0.40		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ค่า sig = .042 < .05 แสดงว่า sig นั้นคือปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.4 หมายความว่า การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนขึ้นอยู่กับอายุของนักลงทุน ซึ่งจะ

พบว่านักลงทุนที่มีอายุมากขึ้นจะยังมีการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆเพื่อประกอบการตัดสินใจมากขึ้นตามไปด้วยนั่นเอง

ทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ 2.5

H_0 : การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของนักลงทุน

H_a : การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของนักลงทุน

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

ระดับการศึกษา	การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ของนักลงทุน			
	\bar{x}	S.D.	Pearson Correlation	sig
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.97	0.41	0.073	.450
ปริญญาตรี	3.82	0.37		
ปริญญาโท	3.87	0.44		
ปริญญาเอก	4.08	0.55		
รวม	3.85	0.40		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ค่า sig = .450 > .05 แสดงว่าไม่ sig นั่นคือยอมรับสมมติฐานที่ 2.5 หมายความว่า การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของนักลงทุน กล่าวคือนักลงทุนถึงแม้จะมีระดับการศึกษาที่สูงขึ้นก็ไม่ได้คำนึงถึงปัจจัยต่างๆเพื่อประกอบการตัดสินใจมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งจากตารางที่ 4.26 จะพบว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจะคำนึงถึงปัจจัยต่างๆเพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนมากกว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท

ทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ 2.6

H_0 : การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนัก
ลงทุน

H_a : การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนขึ้นอยู่กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุน

ตารางที่ 4.27 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อ
เดือนกับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ของนักลงทุน			
	\bar{x}	S.D.	Pearson Correlation	sig
น้อยกว่า 20,000 บาท	3.73	0.37	0.178	.064
20,001 – 40,000 บาท	3.81	0.33		
40,001 – 60,000 บาท	3.96	0.47		
60,001 – 80,000 บาท	3.94	0.37		
80,001 – 100,000 บาท	3.83	0.57		
มากกว่า 100,000 บาท	4.00	0.43		
รวม	3.85	0.40		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ค่า sig = .064 > .05 แสดงว่าไม่ sig นั่นคือยอมรับสมมติฐานที่ 2.6
หมายความว่า การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของ
นักลงทุน กล่าวคือนักลงทุนถึงแม้จะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่สูงขึ้นก็ไม่ได้คำนึงถึงปัจจัยต่างๆเพื่อ
ประกอบการตัดสินใจมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งจากตารางที่ 4.26 จะพบว่านักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อ
เดือนที่ 60,001 – 80,000 บาทจะคำนึงถึงปัจจัยต่างๆเพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกบริษัท
หลักทรัพย์จัดการกองทุนมากกว่านักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 80,001 – 100,000 บาท

ตอนที่ 6 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนใน
กองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์
จัดการกองทุน

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลปัจจัยต่างๆ ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยเชิงปริมาณ ปัจจัยเชิงคุณภาพ ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยด้านสังคม ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนตราสารทุน กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน มาวิเคราะห์ว่ามีความสัมพันธ์หรือไม่ และหากมีความสัมพันธ์กัน จะทำการศึกษาเพื่อพิจารณาว่าเป็นความสัมพันธ์กันในทิศทางใด โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient: r) โดยตั้งสมมติฐานการทดสอบดังนี้

สมมติฐานทางสถิติที่ 3 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัย

H_0 : การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัย

H_a : การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัย

ตารางที่ 4.28 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่แสดงถึงความสัมพันธ์กัน
ระหว่างปัจจัย กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	Y
X ₁	-	0.295*	0.898*	0.421*	0.326*	0.494*	0.668*
X ₂	-	-	0.472*	0.495*	0.201	0.131	0.570*
X ₃	-	-	-	0.168	0.334	0.686*	0.712*
X ₄	-	-	-	-	0.235	0.159	0.779*
X ₅	-	-	-	-	-	0.449*	0.495*
X ₆	-	-	-	-	-	-	0.442*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดย X₁ คือ ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน

X₂ คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง

X₃ คือ ปัจจัยเชิงปริมาณ

X₄ คือ ปัจจัยเชิงคุณภาพ

X_5 คือ ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร

X_6 คือ ปัจจัยด้านสังคม

Y คือ การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน

จากตารางที่ 4.28 พบว่า การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับปัจจัยทั้ง 6 ด้านคือปัจจัยเชิงคุณภาพมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยเชิงปริมาณ ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารและปัจจัยด้านสังคม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ปัจจัยเชิงคุณภาพ (X_4) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกในระดับสูง ($r = 0.779$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

2. ปัจจัยเชิงปริมาณ (X_3) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกในระดับสูง ($r = 0.712$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

3. ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน (X_1) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.668$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

4. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง (X_2) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.570$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

5. ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร (X_5) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.495$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

6. ปัจจัยด้านสังคม (X_6) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.442$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

ตอนที่ 7 ผลการสร้างสมการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ของนักลงทุนด้วยตัวแปรปัจจัยประกอบการตัดสินใจ

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนตราสารทุนกับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน มาสร้างสมการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนด้วยตัวแปรปัจจัยทั้ง 6 ด้าน แต่เนื่องจากตัวแปรปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง และตัวแปรปัจจัยด้านสังคม เป็นตัวแปรที่ผู้ลงทุนได้รับอิทธิพลมาจากภายนอก ทำให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่สามารถควบคุมได้ ดังนั้นผู้วิจัยจะไม่นำตัวแปรดังกล่าวเข้าสู่สมการพยากรณ์ ทำให้เหลือตัวแปรเกณฑ์ที่ใช้สร้างสมการพยากรณ์เพียง 4 ด้าน โดยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ตรวจสอบความสัมพันธ์กันเองระหว่างปัจจัยทั้ง 6 ด้าน

ในการสร้างสมการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนซึ่งเป็นตัวแปรตาม หากจะนำตัวแปรเกณฑ์ คือปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ไปสร้างสมการพยากรณ์ตัวแปรตามได้ก็ต่อเมื่อตัวแปรเกณฑ์ จะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเอง นั่นคือจะต้องไม่เกิด Multicollinearity ดังนั้นผู้วิจัยจะใช้สถิติ Multiple Regression เพื่อทำการตรวจสอบค่าต่อไปนี้

1. ค่า Variance inflation factor (VIF) ≤ 4
2. ค่า Tolerance > 0.2
3. ค่า Eigen Value ที่มีค่ามากที่สุดต้อง < 10

ปรากฏผลดังตารางที่ 4.30 และตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.29 แสดงผลการวิเคราะห์ค่า Variance inflation factor (VIF) และ ค่า Tolerance ของปัจจัยทั้ง 4 ด้าน

Model		Unstandardized		Standardized		Collinearity Statistics		
		B	Std. Error	Beta	t	Sig.	Tolerance	VIF
1	(Constant)	.544	.146		3.729	.000		
	ปัจจัยการลงทุน	.643	.034	.729	18.825	.000	.718	1.394
	ปัจจัยเชิงปริมาณ	.165	.029	.219	5.633	.000	.716	1.397
	ปัจจัยเชิงคุณภาพ	.232	.037	.374	6.179	.000	.659	1.518
	ปัจจัยข้อมูลข่าวสาร	.136	.025	.192	5.485	.000	.883	1.133

a. Dependent Variable: การตัดสินใจ

จากตารางที่ 4.29 จะพบว่า ค่า Variance inflation factor (VIF) สูงสุดที่ได้มีค่า 1.518 ซึ่งไม่เกิน 4 และค่า Tolerance ที่มีค่าน้อยที่สุดมีค่าเท่ากับ 0.659 ซึ่งไม่ต่ำกว่า 0.2 แสดงว่าตัวแปรเกณฑ์หรือตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือก็คือไม่เกิด Multicollinearity

ตารางที่ 4.30 แสดงผลการวิเคราะห์ค่า Eigenvalue ของปัจจัยทั้ง 4 ด้าน

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	(Constant)	Variance Proportions			
					ปัจจัยลงทุน	ปัจจัยเชิงปริมาณ	ปัจจัยเชิงคุณภาพ	ปัจจัยข้อมูลข่าวสาร
1	1	4.956	1.000	.00	.00	.00	.00	.00
	2	.019	16.293	.04	.00	.85	.14	.03
	3	.011	21.024	.02	.03	.00	.02	.02
	4	.009	23.024	.60	.04	.01	.08	.19
	5	.006	28.839	.34	.93	.14	.70	.42

จากตารางที่ 4.30 จะพบว่า ค่า Eigen Value ของปัจจัยทั้ง 4 ด้าน คือ ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ปัจจัยเชิงปริมาณ ปัจจัยเชิงคุณภาพ และปัจจัยข้อมูลข่าวสาร ที่มีค่ามากที่สุดคือ 4.956 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10

ดังนั้นจากตารางที่ 4.29 และ 4.30 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน คือ ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ปัจจัยเชิงปริมาณ ปัจจัยเชิงคุณภาพ และปัจจัยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นตัวแปรพยากรณ์นั้นไม่มีความสัมพันธ์กันเอง จึงสามารถนำไปใช้พยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุนได้

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

จากตอนที่ 7 ตารางที่ 4.28 จะพบว่าปัจจัยทั้ง 4 ด้านคือปัจจัยพื้นฐานการลงทุน (X_1) ปัจจัยเชิงปริมาณ (X_3) ปัจจัยเชิงคุณภาพ (X_4) และปัจจัยข้อมูลข่าวสาร (X_5) มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกปัจจัย

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบการมีความสัมพันธ์เป็นเชิงเส้นต่อกันระหว่างปัจจัยทั้ง 4 ด้านกับ
การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

ก่อนที่ผู้วิจัยจะนำตัวแปรอิสระหรือตัวแปรเกณฑ์ คือปัจจัยทั้ง 4 ด้าน มาสร้างสมการพยากรณ์การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุนนั้น ผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบว่าตัวแปรเกณฑ์ คือปัจจัยทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กันเป็นแบบเชิงเส้นหรือไม่ กับตัวแปรตามคือการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน ดังนั้นผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยทดสอบสมมติฐานว่ามีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ด้วยสถิติ ANOVA ปรากฏดังตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์การมีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันระหว่างปัจจัยทั้ง 4 ด้านกับ
ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

Source of Variation	SS	df	MS	F	Sig.
Regression (ระหว่างกลุ่ม)	16.505	4	4.126	506.484*	.000
Residual(ภายในกลุ่ม)	.847	395	.008		
Total	17.352	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

a: Dependent Variable: การตัดสินใจ

b: Predictors: (Constant), ปัจจัยข่าวสาร, ปัจจัยปริมาณ, ปัจจัยคุณภาพ, ปัจจัยลงทุน

จากตารางที่ 4.31 จะพบว่า ค่า sig. = .000 < .05 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรพยากรณ์ซึ่งคือปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน (X_1) ปัจจัยเชิงปริมาณ (X_3) ปัจจัยเชิงคุณภาพ (X_4) และปัจจัยข้อมูลข่าวสาร (X_5) มีความสัมพันธ์ในเชิงเส้นตรงกับตัวแปรตาม ซึ่งคือการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน ดังนั้นจึงสามารถนำตัวแปรเกณฑ์ทั้ง 4 ตัวแปรไปสร้างสมการพยากรณ์ตัวแปรตามได้

ขั้นตอนที่ 4 สร้างสมการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

ผู้วิจัยจะทำการสร้างสมการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน ด้วยตัวแปรเกณฑ์ ซึ่งคือ ปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน (X_1) ปัจจัยเชิงปริมาณ (X_2) ปัจจัยเชิงคุณภาพ (X_3) และปัจจัยข้อมูลข่าวสาร (X_4) ที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกในแบบเชิงเส้นกับระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการสร้างสมการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน โดยใช้การวิเคราะห์ Multiple Regression โดยวิธีการนำตัวแปรเข้าสู่สมการแบบ Stepwise ได้ผลปรากฏดังตารางที่ 4.32 - 4.33

ตารางที่ 4.32 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถนำไปพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน โดยวิธีการนำตัวแปรเข้าสู่สมการและออกจากสมการทีละตัว (Stepwise)

Variables Entered/Removed ^a			
Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน		. Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter <= .050, Probability-of-F-to-remove >= .100).
2	ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร		. Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter <= .050, Probability-of-F-to-remove >= .100).
3	ปัจจัยเชิงคุณภาพ		. Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter <= .050, Probability-of-F-to-remove >= .100).
4	ปัจจัยเชิงปริมาณ		. Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter <= .050, Probability-of-F-to-remove >= .100).

a. Dependent Variable: การตัดสินใจ

จากตารางที่ 4.32 จะพบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถนำมาพยากรณ์ตัวแปรเกณฑ์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 4 ตัวแปร โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพยากรณ์มากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยเชิงคุณภาพ และปัจจัยเชิงปริมาณตามลำดับ

ตารางที่ 4.33 แสดงผลการวิเคราะห์รูปแบบของสมการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน ด้วยตัวแปรปัจจัยที่นำมาพยากรณ์ได้

Model Summary				
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.898 ^a	.806	.804	.17758
2	.940 ^b	.883	.881	.13849
3	.964 ^c	.929	.927	.10828
4	.975 ^d	.951	.949	.09026

a. Predictors: (Constant), ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน

b. Predictors: (Constant), ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน, ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร

c. Predictors: (Constant), ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน, ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร, ปัจจัยเชิงคุณภาพ

d. Predictors: (Constant), ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน, ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร, ปัจจัยเชิงคุณภาพ, ปัจจัยเชิงปริมาณ

จากตารางที่ 4.33 จะพบว่าสามารถสร้าง Model ในการพยากรณ์ได้ทั้งหมด 4 Model โดย Model 1 หากนำปัจจัยพื้นฐานการลงทุน แค่ 1 ตัวแปรไปพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน จะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ 0.898 และมีค่า R Square เท่ากับ 0.806 นั่นคือปัจจัยพื้นฐานการลงทุน เพียงปัจจัยเดียว สามารถนำไปพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน ได้แม่นยำ (R^2) 80.60% โดยจะมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ ($S.E_{est}$) เท่ากับ 0.17758

Model 2 ถ้านำปัจจัยพื้นฐานการลงทุน และปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารทั้ง 2 ตัวแปรไปพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน จะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ 0.940 และพยากรณ์ได้แม่นยำ (R^2) 88.30% โดยจะมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ ($S.E_{est}$) เท่ากับ 0.13849

Model 3 ถ้านำปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยเชิงคุณภาพทั้ง 3 ตัวแปรไปพยากรณ์ ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน จะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ 0.964 และพยากรณ์ได้แม่นยำ (R^2) 92.90% โดยจะมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ ($S.E_{est}$) เท่ากับ 0.10828

Model 4 ถ้านำปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยเชิงคุณภาพ และปัจจัยเชิงปริมาณทั้ง 4 ตัวแปรไปพยากรณ์ ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน จะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ 0.975 และพยากรณ์ได้แม่นยำ (R^2) 95.10% โดยจะมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ ($S.E_{est}$) เท่ากับ 0.09026

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือก Model 4 ในการนำไปพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน เพราะให้ความแม่นยำในการพยากรณ์มากที่สุดถึง 95.10 % ส่วนที่เหลืออีก 4.90% นั้นเกิดจากอิทธิพลของปัจจัยอื่นๆ

ตารางที่ 4.34 แสดงผลการวิเคราะห์แบบจำลองของรูปแบบการถดถอยพหุคูณ เพื่อพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

		Coefficients(a)			t	Sig.
ตัวแปรเกณฑ์		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
		b	Std. Error	Beta (β)		
Model 4	(Constant)	0.566	0.146		3.888*	.000
	ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน	0.510	0.040	0.428	4.021*	.000
	ปัจจัยเชิงปริมาณ	0.166	0.033	0.133	6.588*	.000
	ปัจจัยเชิงคุณภาพ	0.111	0.037	0.085	2.987*	.003
	ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร	0.364	0.033	0.285	3.473*	.001

a. Dependent Variable : ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

จากตารางที่ 4.34 ผู้วิจัยได้นำมาสรุปค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ค่าคงที่ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน โดยเรียงลำดับตามปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้ผลดังตารางที่ 4.36 โดยผู้วิจัยขอกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการนำเสนอผลข้อมูล ดังนี้

X_1, Z_1	คือ ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน
X_3, Z_3	คือ ปัจจัยเชิงปริมาณ
X_4, Z_4	คือ ปัจจัยเชิงคุณภาพ
X_5, Z_5	คือ ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร
Y, Z	คือ ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน
R	คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	คือ สัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนดิบ
β	คือ สัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน Z
$S.E_b$	คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ b

ตารางที่ 4.35 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ค่าคงที่ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

ตัวแปรเกณฑ์	b	β	$S.E_b$	t	Sig.
ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน (X_1)	0.510	0.428	0.040	4.021*	.000
ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร (X_5)	0.364	0.285	0.033	3.473*	.001
ปัจจัยเชิงคุณภาพ (X_4)	0.166	0.133	0.033	6.588*	.000
ปัจจัยเชิงปริมาณ (X_3)	0.111	0.085	0.037	2.987*	.003

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และจากตารางที่ 4.33 Model 4 ถ้านำปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยเชิงคุณภาพ และปัจจัยเชิงปริมาณทั้ง 4 ตัวแปรไปพยากรณ์ ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน จะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ 0.975 และพยากรณ์ได้แม่นยำ (R^2) 95.10% โดยจะมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ ($S.E_{est}$) เท่ากับ 0.09026 และจากตารางที่ 4.35 สมการพยากรณ์จะมีค่าคงที่ ($a, b_0 = constant$) ของสมการ เท่ากับ 0.566 ดังนั้นจึงสรุปค่าต่างๆที่ใช้ในการสร้างสมการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน ด้วยปัจจัยทั้ง 4 ด้านในรูปสมการคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ตารางที่ 4.36 และตารางที่ 4.37 ตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 4.36 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ค่าคงที่ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน ในรูปสมการคะแนนดิบ

ตัวแปรเกณฑ์	b	R	R ²	S.E _b
(constant)	0.566			
ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน (X ₁)	0.510	0.975	0.951	0.09026
ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร (X ₅)	0.364			
ปัจจัยเชิงคุณภาพ (X ₄)	0.166			
ปัจจัยเชิงปริมาณ (X ₃)	0.111			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.36 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนมีปัจจัย 6 ด้าน แต่เนื่องจากตัวแปรปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง และตัวแปรปัจจัยด้านสังคม เป็นตัวแปรที่ผู้ลงทุนได้รับอิทธิพลมาจากภายนอก ทำให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่สามารถควบคุมได้ ดังนั้นผู้วิจัยจะไม่นำตัวแปรดังกล่าวเข้าสู่สมการพยากรณ์ ทำให้เหลือตัวแปรเกณฑ์ที่ใช้สร้างสมการพยากรณ์เพียง 4 ด้านจะสามารถสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบเพื่อนำไปพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน ได้ดังนี้

$$\text{จากสมการในรูปคะแนนดิบ } Y = b_0 (\text{constant}) + b_1X_1 + b_3X_3 + b_4X_4 + b_5X_5$$

$$\text{จะได้สมการพยากรณ์คือ } Y = 0.566 + 0.510X_1 + 0.364X_5 + 0.166X_4 + 0.111X_3$$

โดยปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยมีความแม่นยำในการนำไปร่วมกันพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน ได้ 95.10% ($R^2 = 0.951$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ($S.E_{\text{est}}$) เท่ากับ 0.09026 ส่วนที่เหลืออีก 4.90% นั้นเกิดจากอิทธิพลของปัจจัยอื่นๆ

ตารางที่ 4.37 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ค่าคงที่ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน ในรูปสมการคะแนนมาตรฐาน

ตัวแปรเกณฑ์	β	R	R^2	S.E _b
ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน (X_1)	0.428	0.975	0.951	0.09026
ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร (X_5)	0.285			
ปัจจัยเชิงคุณภาพ (X_4)	0.133			
ปัจจัยเชิงปริมาณ (X_3)	0.085			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.37 จะสามารถสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานเพื่อนำไปพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน ได้ดังนี้

$$\text{จากสมการในรูปคะแนนดิบ } Z_y = \beta_1 Z_{X_1} + \beta_2 Z_{X_2} + \dots + \beta_k Z_{X_k}$$

จะได้สมการพยากรณ์คือ $Z_y = \beta_1 Z_{X_1} + \beta_3 Z_{X_3} + \beta_4 Z_{X_4} + \beta_5 Z_{X_5}$

$$Z_y = 0.428Z_{X_1} + 0.085Z_{X_3} + 0.133Z_{X_4} + 0.285Z_{X_5}$$

โดยปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยมีความแม่นยำในการนำไปรวมกันพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน ได้ 95.10% ($R^2 = 0.951$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ($S.E_{est}$) เท่ากับ 0.09026 ส่วนที่เหลืออีก 4.90% นั้นเกิดจากอิทธิพลของปัจจัยอื่นๆ

ตารางที่ 4.38 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	
	ยอมรับ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 1 นักลงทุนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่แตกต่างกัน		
1.1 นักลงทุนที่มีเพศต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกัน	√	
1.2 นักลงทุนที่มีอายุต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกัน		√
1.3 นักลงทุนที่มีสถานภาพที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกัน		√
1.4 นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกัน	√	
1.5 นักลงทุนที่มีอาชีพที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกัน	√	
1.6 นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกัน	√	
สมมติฐานที่ 2 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุน		
2.1 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับเพศของนักลงทุน	√	
2.2 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับสถานภาพของนักลงทุน	√	
2.3 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับอาชีพของนักลงทุน		√
2.4 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับอายุของนักลงทุน		√
2.5 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของนักลงทุน	√	
2.6 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุน	√	

ตารางที่ 4.38 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน (ต่อ)

สมมติฐานที่ 3 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยในการลงทุนทั้ง 6 ด้าน

3.1	การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานการลงทุน	√
3.2	การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง	√
3.3	การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยเชิงปริมาณ	√
3.4	การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยเชิงคุณภาพ	√
3.5	การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร	√
3.6	การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านสังคม	√

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักลงทุนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงร้อยละ 54.96 มีอายุอยู่ระหว่าง 31 – 40 ปี ร้อยละ 41.28 รองลงมาอายุน้อยกว่า 30 ปี ร้อยละ 33.94 และส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ร้อยละ 66.06 ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 63.30 รองลงมาที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโท ร้อยละ 28.44 ซึ่งส่วนใหญ่ทำงานในบริษัทเอกชนเป็นร้อยละ 71.56 และนักลงทุนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001 – 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.03 รองลงมามีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 40,001 – 60,000 บาท ร้อยละ 22.94 และมีรายได้มากกว่า 100,000 บาทอยู่เป็นจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 5.50

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุน พบว่า ส่วนใหญ่เคยลงทุนในกองทุนรวมบจ. กสิกรไทย จำกัด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.75 รองลงมา คือเคยลงทุนในบจ. ไทยพาณิชย์ ร้อยละ 13.00 นักลงทุนส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญต่อการเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนอยู่ในระดับมาก มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 40.37 และเมื่อสอบถามนักลงทุนเกี่ยวกับความหลากหลายของกองทุนรวมตราสารทุนว่าเพียงพอสำหรับความต้องการหรือไม่ ได้รับคำตอบส่วนใหญ่ว่าเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 50.50 รองลงมาให้คำตอบว่าไม่แน่ใจ ร้อยละ 27.50 ซึ่งสัดส่วนเงินลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนที่นักลงทุนได้ลงทุนเมื่อเทียบกับทรัพย์สินพบว่า ส่วนใหญ่จะลงทุนในกองทุนตราสารทุนน้อยกว่าร้อยละ 10 เมื่อเทียบกับทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 38.53 รองลงมาจะลงทุนในกองทุนตราสารทุนอยู่ระหว่างร้อยละ 10 -20 เมื่อเทียบกับทรัพย์สิน ร้อยละ 33.03 และลงทุนในกองทุนตราสารทุนมากกว่าร้อยละ 60 เมื่อเทียบกับทรัพย์สินเป็นจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.67

3. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน มากที่สุด คือ ปัจจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 4.06$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 4.02$) ส่วนปัจจัยด้านสังคม เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนน้อยที่สุด ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.45$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาในแต่ละปัจจัยพบรายละเอียดดังนี้

3.1 ปัจจัยเชิงคุณภาพ ($\bar{x} = 4.06$) พบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุนมากที่สุด คือ มีผลิตภัณฑ์ตราสารทุนที่หลากหลายตอบสนองความต้องการ ($\bar{x} = 4.09$) และความสะดวกของช่องทางการซื้อขาย การเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่างๆที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน ($\bar{x} = 4.09$) รองลงมา คือการกำกับดูแลที่มีคุณภาพ โปร่งใส เป็นธรรมของตลาดหุ้นไทย ($\bar{x} = 4.02$)

3.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง ($\bar{x} = 4.02$) พบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุนมากที่สุด คือ เหตุการณ์ สภาวะ หรือเสถียรภาพทางการเมือง ($\bar{x} = 4.09$) รองลงมา คือรายงานตัวเลขทางเศรษฐกิจ การคาดการณ์ทางเศรษฐกิจภายในประเทศและต่างประเทศ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ การลงทุนจากต่างประเทศ ($\bar{x} = 4.02$) และอัตราเงินเฟ้อ อัตราแลกเปลี่ยนที่อาจผันผวน ภาวะดอกเบี้ยในตลาดการเงิน ($\bar{x} = 3.88$)

3.3 ปัจจัยเชิงปริมาณ ($\bar{x} = 3.98$) พบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุนมากที่สุด คือ มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (NAV) การปรับขึ้นและการปรับลงของมูลค่าหน่วยลงทุน รวมถึงอัตราการเจริญเติบโตของกองทุน ($\bar{x} = 4.09$) รองลงมาคือ อัตราการจ่ายปันผล ($\bar{x} = 4.01$) และขนาดสินทรัพย์ของกองทุนรวม (Fund Size) ($\bar{x} = 3.83$)

3.4 ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ($\bar{x} = 3.87$) พบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุนมากที่สุด คือ ผลตอบแทนที่คาดหวัง การสร้างผลตอบแทน กลยุทธ์การบริหารกองทุนสัดส่วนในการลงทุน นโยบายการลงทุน การปรับตัวขึ้น-ลงของราคากองทุนตราสารทุน ตามค่าดัชนีตลาดหลักทรัพย์ที่กองทุนลงทุน ($\bar{x} = 4.20$) รองลงมา คือ ผลการดำเนินงาน การรายงานผลการดำเนินงานย้อนหลัง สัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างๆ งบการเงินของกองทุน ที่แสดงถึงความสามารถของผู้จัดการกองทุนในการสร้างผลตอบแทน ($\bar{x} =$

4.18) ภาพลักษณ์ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน การมีธรรมาภิบาล โปร่งใส มั่นคง น่าเชื่อถือ ($\bar{x} = 4.10$) ชื่อเสียงของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ความสามารถในการบริหารกองทุน, ได้รับรางวัลในการบริหารกองทุน, มีผลิตภัณฑ์การลงทุนใหม่ๆอยู่ตลอดเวลา ($\bar{x} = 4.7$ การได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี สิทธิในการนำมาหักลดหย่อนภาษี และกำไรที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน (Capital Gain) ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ ($\bar{x} = 4.06$) และประเด็นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุนน้อยที่สุด คือ การส่งเสริมการขาย เช่น การแจกกองทุนอื่นๆแถม , แจกของพรีเมียม , บัตรของขวัญ หรือการให้เงินคืน เป็นต้น ($\bar{x} = 3.33$)ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

3.5 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ($\bar{x} = 3.64$) พบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุนมากที่สุด คือ พนักงานของตัวแทน/พนักงานธนาคาร/ พนักงานของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ติดต่อกับผู้ลงทุน โดยตรง ($\bar{x} = 3.77$) รองลงมา คือการจัดกิจกรรมของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ($\bar{x} = 3.59$) และการได้รับสื่อจากเอกสารโฆษณา/หนังสือชี้ชวน / เว็บไซต์ / หนังสือพิมพ์ / สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ($\bar{x} = 3.56$)

3.6 ปัจจัยด้านสังคม ($\bar{x} = 3.45$) พบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุนมากที่สุด คือ ชื้อ ขาย ตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ผู้ติดต่อกับผู้ลงทุน ข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานที่กำกับ ดูแลตลาดทุน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$) รองลงมา คือ ชื้อ ขาย ตามคำแนะนำของคนในครอบครัว เพื่อน เพื่อนร่วมงาน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$) และ ชื้อ ขาย ตามคำแนะนำในเว็บไซต์ ข้อมูลจากผู้ลงทุนสถาบันและต่างประเทศ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$)

4. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยตั้งสมมติฐานการวิจัยที่ 1 นักลงทุนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่แตกต่างกัน จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า

4.1 นักลงทุนที่มีเพศต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเป็นรายด้าน ได้แก่ ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยเชิงปริมาณ ปัจจัยคุณภาพ ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยด้านสังคมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของประภัสสร วาริศรี, สุบรรณ เอี่ยมวิจารณ์ (2555)

4.2 นักลงทุนที่มีอายุต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัย โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักลงทุนที่มีอายุต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยแตกต่างกัน 1 ด้าน คือ ด้านข้อมูลข่าวสาร โดยความแตกต่างของความคิดเห็นที่เกิดขึ้นเกิดจากกลุ่มนักลงทุนที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และกลุ่มนักลงทุนที่มีอายุ 31 – 40 ปี กับกลุ่มนักลงทุนที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป โดยปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของกลุ่มนักลงทุนที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มากกว่า คือ ประเด็นการจัดกิจกรรมของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งจะมีอิทธิพลให้กลุ่มนักลงทุนที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไปตัดสินใจเลือกลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนแห่งนั้นมากกว่า กลุ่มนักลงทุนที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และกลุ่มนักลงทุนที่มีอายุ 31 – 40 ปี

4.3 นักลงทุนที่มีสถานภาพที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพที่ต่างกันตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยแตกต่างกัน 2 ด้าน คือ ด้านปัจจัยเชิงคุณภาพ และด้านข้อมูลข่าวสาร

4.3.1 ด้านปัจจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ความแตกต่างของความคิดเห็นที่เกิดขึ้นเกิดจากกลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพหย่าร้าง กับกลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพโสด โดยปัจจัยเชิงคุณภาพ จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของกลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพหย่าร้าง มากกว่า และเมื่อทำการทดสอบรายข้อของปัจจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) จะพบว่าประเด็นที่มีอิทธิพลให้กลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพหย่าร้าง กับกลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพโสด ตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยเชิงคุณภาพ ที่แตกต่างกัน คือมีผลิตภัณฑ์ตราสารทุนที่หลากหลายตอบสนองความต้องการ และความสะดวกของช่องทางการซื้อขาย การเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่างๆที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน ซึ่งจะมีอิทธิพลให้กลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพหย่าร้าง ตัดสินใจเลือกลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนแห่งนั้น มากกว่า กลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพโสด

4.3.2 ด้านข้อมูลข่าวสาร พบว่า ความแตกต่างของความคิดเห็นที่เกิดขึ้นเกิดจากกลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส กับกลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพโสด โดยปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของกลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส มากกว่า และเมื่อทำการทดสอบรายข้อของปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) จะพบว่าประเด็นที่มีอิทธิพลให้กลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส กับ

กลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพโสด ตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยข้อมูลข่าวสาร ที่แตกต่างกัน คือ พนักงานของตัวแทน/พนักงานธนาคาร/ พนักงานของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ติดต่อกับผู้ลงทุน โดยตรงซึ่งจะมีอิทธิพลให้กลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส ตัดสินใจเลือกลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนแห่งนั้นมากกว่า กลุ่มนักลงทุนที่มีสถานภาพโสด

4.4 นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน ตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน ตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

4.5 นักลงทุนที่มีอาชีพที่ต่างกัน ตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักลงทุนที่มีอาชีพที่ต่างกัน ตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

4.6 นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน ตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน ตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน ด้วยปัจจัยที่ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

5. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุนกับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน โดยตั้งสมมติฐานการวิจัยที่ 2 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุน จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า

5.1 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ของนักลงทุน ไม่ขึ้นอยู่กับเพศของนักลงทุน หรือการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ของนักลงทุน กับเพศของนักลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

5.2 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ขึ้นอยู่กับสถานภาพของนักลงทุน ซึ่งจะพบว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพหย่าร้าง จะมีการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ มากที่สุด เพื่อประกอบการตัดสินใจมากกว่าสถานภาพอื่น โดยพบว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพหย่าร้าง จะคำนึงถึงปัจจัยเชิงคุณภาพมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และการเมือง ปัจจัยเชิงปริมาณ ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยด้านสังคม ตามลำดับ ในขณะที่ นักลงทุนที่มีสถานภาพโสด จะมีการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ น้อยที่สุด เพื่อประกอบการตัดสินใจ

5.3 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนขึ้นอยู่กับอาชีพของนักลงทุน ซึ่งจะพบว่านักลงทุนที่มีอาชีพเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง อาทิเช่น แพทย์ นักกฎหมาย สถาปนิก นักออกแบบ วิศวกร เป็นต้น จะมีการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนโดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆมากที่สุดเพื่อประกอบการตัดสินใจมากกว่าอาชีพอื่น โดยพบว่านักลงทุนที่มีอาชีพเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง จะคำนึงถึงปัจจัยเชิงคุณภาพมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยเชิงปริมาณในสัดส่วนค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยด้านสังคม ตามลำดับ ในขณะที่นักลงทุนที่ทำงานในบริษัทเอกชนจะมีการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนโดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆน้อยที่สุดเพื่อประกอบการตัดสินใจ

5.4 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนขึ้นอยู่กับอายุของนักลงทุน ซึ่งจะพบว่านักลงทุนที่มีอายุมากขึ้นจะยังมีการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนโดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆเพื่อประกอบการตัดสินใจมากขึ้นตามไปด้วยนั่นเอง

5.5 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของนักลงทุน กล่าวคือนักลงทุนถึงแม้จะมีระดับการศึกษาที่สูงขึ้นก็ไม่ได้คำนึงถึงปัจจัยต่างๆเพื่อประกอบการตัดสินใจมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งจากตารางที่ 4.26 จะพบว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจะคำนึงถึงปัจจัยต่างๆเพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนมากกว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท

5.6 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่ขึ้นอยู่กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุน กล่าวคือนักลงทุนถึงแม้จะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่สูงขึ้นก็ไม่ได้คำนึงถึงปัจจัยต่างๆเพื่อประกอบการตัดสินใจมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งจากตารางที่ 4.26 จะพบว่านักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 60,001 – 80,000 บาทจะคำนึงถึงปัจจัยต่างๆเพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนมากกว่านักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 80,001 – 100,000 บาท

6. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกกองทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน โดยตั้งสมมติฐานทางสถิติที่ 3 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัย จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า พบว่า การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับปัจจัยทั้ง 6 ด้านคือ ปัจจัยเชิงคุณภาพมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยเชิงปริมาณ ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารและปัจจัยด้านสังคม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.1 ปัจจัยเชิงคุณภาพ (X_4) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกในระดับสูง ($r = 0.779$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

6.2 ปัจจัยปัจจัยเชิงปริมาณ (X_3) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกในระดับสูง ($r = 0.712$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

6.3 ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน (X_1) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.668$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

6.4 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง (X_2) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.570$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

6.5 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร (X_5) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.495$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

6.6 ปัจจัยด้านสังคม (X_6) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.442$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน

7. ผลการสร้างสมการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุนด้วยตัวแปรปัจจัยประกอบการตัดสินใจ พบว่า การพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนด้วยตัวแปรปัจจัยทั้ง 6 ด้านนั้น ผู้วิจัยได้ทำการตัดตัวแปรออก 2 ตัวแปรได้แก่ ตัวแปรปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง และตัวแปรปัจจัยด้านสังคม เนื่องจากเป็นตัวแปรที่ผู้ลงทุนได้รับอิทธิพลมาจากภายนอก ทำให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไม่สามารถควบคุมได้ ดังนั้นผู้วิจัยจะไม่นำตัวแปรดังกล่าวเข้าสู่สมการพยากรณ์ ทำให้เหลือตัวแปรเกณฑ์ที่ใช้สร้างสมการพยากรณ์เพียง 4 ด้าน และพบว่า ตัวแปรปัจจัยทั้ง 4 ด้านสามารถนำมาพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยมีความแม่นยำในการนำไปร่วมกันพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของนักลงทุน 95.10% ($R^2 = 0.951$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ ($S.E_{est}$) เท่ากับ 0.09026 ส่วนที่เหลืออีก 4.90%

นั้นเกิดจากอิทธิพลของปัจจัยอื่นๆ และสามารถเขียนเป็นสมการในรูปของคะแนนดิบและสมการในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$\text{สมการในรูปของคะแนนดิบ } Y = 0.566 + 0.510X_1 + 0.364X_2 + 0.166X_3 + 0.111X_4$$

$$\text{สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน } Z_y = 0.428Z_{X_1} + 0.085Z_{X_2} + 0.133Z_{X_3} + 0.285Z_{X_4}$$

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน พบว่า นักลงทุนตัดสินใจลงทุนในกองทุนตราสารทุน โดยคำนึงถึงปัจจัยเชิงคุณภาพประกอบการตัดสินใจมากที่สุด รองลงมาจะพิจารณาจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง ปัจจัยเชิงปริมาณ ปัจจัยพื้นฐาน การลงทุน ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยด้านสังคม ตามลำดับและพบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ปัจจัยเชิงคุณภาพ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนในกองทุนตราสารทุนมากที่สุด โดยนักลงทุนจะพิจารณาเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่มีผลิตภัณฑ์ตราสารทุนที่หลากหลาย ตอบสนอง มีความสะดวกของช่องทางการซื้อขาย การเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน และมีการกำกับดูแลที่มีคุณภาพซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสรายุทธ์ นาทะพันธ์ (2553) ที่ได้ศึกษาพัฒนาการของอุตสาหกรรมกองทุนรวมไทย โอกาสและความก้าวหน้า ซึ่งพบว่า บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่เป็นบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงินของธนาคารพาณิชย์สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในทั้งกองทุนรวมตราสารทุนและตราสารหนี้ เนื่องจากมีช่องทางการจัดจำหน่ายที่เข้าถึงลูกค้าได้อย่างทั่วถึง และกลุ่มธนาคารพาณิชย์ให้บริการทางการเงินครบวงจร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัญหาที่สำคัญในระบบการเงิน คือ ปัญหา Information Asymmetry ซึ่งเกิดจากการที่บุคคลอยู่ในสถานะที่มีความแตกต่างกันต่อการรับรู้ และเป็นเจ้าของข้อมูลข่าวสาร ทำให้เกิดปัญหาความไม่เท่าเทียมกันในด้านการรับทราบข้อมูลข่าวสาร ส่งผลให้ผู้ลงทุนกลัวว่าจะตัดสินใจเลือกลงทุนผิดบริษัท (adverse selection problem) และกลัวว่าบริษัทที่ได้เงินไปแล้วจะไม่ทำตามสัญญาที่ให้ไว้ (moral hazard problem) ซึ่งปัญหาดังกล่าวกลายเป็นต้นทุน (agency cost) สำหรับผู้ลงทุนในการจัดหาข้อมูลเพื่อนำมาประเมินผลการดำเนินงานของบริษัท รวมถึงการดำเนินการตามกฎหมายเพื่อบังคับให้บริษัทปฏิบัติตามภาระผูกพันของสัญญา การมีระบบการเงินที่ดีจะช่วยลดปัญหา information asymmetry ได้ ทั้งนี้ระบบการเงินที่มีประสิทธิภาพจะสามารถกระจายข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว และอย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มีโอกาสเท่าเทียมกันในการได้รับ และใช้ข้อมูลข่าวสารนั้นในการวิเคราะห์ทางการเงิน เพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุน

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนในกองทุนตราสารทุนรองมาเป็นอันดับที่ 2 โดยนักลงทุนจะพิจารณาถึงเหตุการณ์ สภาวะ หรือ

เสถียรภาพทางการเมือง รายงานตัวเลขทางเศรษฐกิจ การคาดการณ์ทางเศรษฐกิจภายในประเทศ และต่างประเทศ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ การลงทุนจากต่างประเทศ และอัตราเงินเฟ้อ อัตราแลกเปลี่ยนที่อาจผันผวน ภาวะดอกเบี้ยในตลาดการเงิน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ Market Risk เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเมื่อราคาหรือผลตอบแทนของตราสารทางการเงินที่อยู่ในตลาดมีการปรับตัวผันผวน เพราะมีปัจจัยต่างๆ มากกระทบ อันได้แก่ ภาวะเศรษฐกิจระดับมหภาค ความผันผวนของค่าเงินหรืออัตราดอกเบี้ย กระแสทางการเมือง ภาวะสงคราม และภัยธรรมชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ยังอาจเกิดจากกระแสความรู้สึกของผู้ลงทุนที่มีต่อสภาวะตลาด (Market Sentiment) โดยแต่ละปัจจัยสร้างผลกระทบต่อตราสารทางการเงินแต่ละประเภทได้แตกต่างกัน ความเสี่ยงประเภทนี้ไม่สามารถขจัดไปได้ แต่มีวิธีต่างๆ ที่สามารถใช้เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงประเภทนี้ คือ การติดตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุนอย่างใกล้ชิด โดยการลงทุนในตลาดทุนมีความเสี่ยงของผลตอบแทนที่จะได้รับหากมีผลกระทบจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง ก่อนการลงทุนในตราสารทุน นักลงทุนจะต้องพิจารณา ตัวเลขทางเศรษฐกิจและภาวะทางการเมืองซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอูรสา บรรณกิจ โสภณ (2553) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่เป็นงานวิจัยด้านตลาดทุนซึ่งสอดคล้องเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน พบว่าผลการศึกษพบว่าผู้ลงทุนสถาบันทั้งไทยและต่างประเทศรวมถึงผู้ลงทุนรายใหญ่ที่ ประสบความสำเร็จในการลงทุน ใช้ปัจจัยเชิงมหภาค ได้แก่ ดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจ ภาวะอุตสาหกรรม เสถียรภาพทางการเมือง รวมถึงพิจารณาคุณภาพของบริษัทและคุณภาพของ ผู้บริหารของบริษัทเจ้าของหุ้น โดยเลือกลงทุนในบริษัทที่มีความสามารถในการแข่งขันสูง มีความ โปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูล ผู้บริหารมีความรู้ ความสามารถ ชื่อสัตย์สุจริต บริษัทมีชื่อเสียง เป็น ผู้นำตลาด และมีบรรษัทภิบาล ก่อนที่จะตัดสินใจลงทุน สอดคล้องกับการลงทุนแบบ Top Down Analysis โดยข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจจะมาจากจาก แหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศรวมถึงบทวิเคราะห์ของบริษัทหลักทรัพย์ และคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด

3. ปัจจัยเชิงปริมาณ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนในกองทุนตราสารทุนรองมาเป็นอันดับที่ 3 โดยนักลงทุนจะพิจารณาถึงมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (NAV) การปรับขึ้นและการปรับลงของมูลค่าหน่วยลงทุน รวมถึงอัตราการเจริญเติบโตของกองทุน อัตราการจ่ายปันผล และขนาดสินทรัพย์ของกองทุนรวม (Fund Size) ซึ่งสอดคล้องตามทฤษฎี Valuation Model ที่กล่าวไว้ว่ามูลค่าของสินทรัพย์หนึ่ง คือ มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการถือสินทรัพย์นั้น ตลอดระยะเวลาของการถือครอง หมายความว่า มูลค่าของสินทรัพย์นั้น ๆ หรือกล่าวอีกนัยก็คือ ราคาสินทรัพย์นั้นคือผลตอบแทน ณ ราคาปัจจุบัน ที่ได้รับจากการถือสินทรัพย์ในช่วง

ระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งผลตอบแทนในการซื้อขายหลักทรัพย์จะอยู่ในรูปของ เงินปันผลและกำไร (Capital Gain) ตามทฤษฎีราคาหรือมูลค่าของหลักทรัพย์ คือมูลค่าปัจจุบันของเงินปันผลที่คาดว่าจะได้รับ ตลอดระยะเวลาของการถือซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 ประการคือ เงินปันผลที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต อัตราผลตอบแทนที่ต้องการ (Required Rate of Return) เพราะฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทั้งสองตัว ย่อมส่งผลกระทบต่อราคาในปัจจุบันด้วย กล่าวคือ การเพิ่มขึ้นหรือลดลง ของอัตราเงินปันผลที่คาดว่าจะได้รับและอัตราผลตอบแทนที่ต้องการ ย่อมจะทำให้ราคาเพิ่มขึ้น หรือลดลง ความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าวนี้อาจอธิบายได้ว่าการเพิ่มขึ้นของอัตราเงินปันผลตอบแทนในอนาคตย่อมหมายถึงการที่ธุรกิจหรือบริษัทมีความสามารถในการบริหารที่ดีขึ้นมีรายได้มากขึ้น ซึ่งสะท้อนออกมาในรูปของกำไรที่เพิ่มขึ้น อันจะทำให้ราคาสูงขึ้น ส่วนการเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนที่ต้องการหรือผู้ลงทุนอาจมีความคาดหวังหรือต้องการผลตอบแทนที่มากขึ้น อาจจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมลงทุนไปลงทุนอย่างอื่นซึ่งให้ผลตอบแทนที่สูงกว่า ดังนั้นเมื่อความต้องการลดลงจะมีผลทำให้ราคาลดลงด้วย สำหรับอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการจะขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 3 ประการคือ 1) อัตราผลตอบแทนในการลงทุนที่ไม่มีความเสี่ยง (The Economy's Real Risk Free Rate : RFR) หรือต้นทุนค่าเสียโอกาสในการลงทุน (Opportunity Cost) ทั้งนี้ เนื่องจากการลงทุนใดก็ตามจะมีค่าเสียโอกาสของการลงทุนอยู่เสมอ ซึ่งค่าเสียโอกาสอย่างแรกที่ผู้ลงทุนจะต้องคำนึงถึงคืออัตราดอกเบี้ยในตลาดการเงินหรือผลตอบแทนจากการลงทุนที่ไม่เสี่ยง เช่น อัตราดอกเบี้ยที่ได้รับการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น 2) อัตราเงินเฟ้อที่คาดหวังไว้ (Expected Rate of Inflation) เนื่องจากอำนาจซื้อจะลดลงเมื่ออัตราเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น ผู้ลงทุนในหลักทรัพย์จะได้รับ ผลตอบแทนที่แท้จริงลดต่ำลงเพราะการเพิ่มของเงินเฟ้อ ดังนั้น อัตราเงินเฟ้อจึงเป็นความเสี่ยงอีก ประเภทหนึ่งที่ผู้ลงทุนต้องคำนึง 3) ความเสี่ยงในการลงทุน (Risk Premium) ในระดับธุรกิจที่ แตกต่างกันย่อมมีความเสี่ยงที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งความเสี่ยงดังกล่าวเป็นผลมาจากความเสี่ยงในตัว ธุรกิจเอง (Business Risk) ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) และความเสี่ยงในการจัดการ (Management Risk) ความเสี่ยงในตัวธุรกิจ (Business Risk) เป็น ความเสี่ยงเฉพาะอุตสาหกรรม ซึ่งไม่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมอื่น

4. ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนในกองทุนตราสารทุนรองมาเป็นอันดับที่ 4 โดยนักลงทุนจะพิจารณาถึงคือผลตอบแทนที่คาดหวัง การสร้างผลตอบแทน กลยุทธ์การบริหารกองทุนสัดส่วนในการลงทุน นโยบายการลงทุน การปรับตัวขึ้น-ลงของราคากองทุนตราสารทุน ตามคำดัชนีตลาดหลักทรัพย์ที่กองทุนลงทุน ผลการดำเนินงาน การรายงานผลการดำเนินงานย้อนหลัง สัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างๆ งบการเงินของกองทุน ที่แสดงถึงความสามารถของผู้จัดการกองทุนในการสร้างผลตอบแทน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักลงทุนทั้ง

ประเภทบุคคลหรือสถาบันต่างๆ ก็มุ่งหวังสิ่งผลจากการลงทุนก็คือ ผลตอบแทนในอัตราที่น่าพอใจ คู่แข่งกับการลงทุน และระดับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการลงทุนนั้นนั่นเอง อีกทั้งอาจเนื่องมาจาก Specific หรือ Company Risk คือ ความเสี่ยงเฉพาะตัวของบริษัทผู้ออกตราสาร อันอาจเกิดขึ้นจากคุณภาพของทีมผู้บริหาร การบริหารงานที่ผิดพลาดและการแข่งขันที่รุนแรงในตลาดเป็นต้น สำหรับวิธีลดระดับความเสี่ยงประเภทนี้ ก็คือการกระจายการลงทุนไปในหลักทรัพย์มากกว่าหนึ่งประเภท นอกจากความเสี่ยงที่เกิดจากตัวบริษัทผู้ออกตราสารแล้ว ความเสี่ยงประเภทนี้ยังรวมถึงความเสี่ยงในการเลือกบริษัทจัดการกองทุนรวมอีกด้วย เพราะหากผู้จัดการกองทุนรวมไม่มีความสามารถเพียงพอ ก็อาจจะทำให้ผู้ลงทุนเสียหายได้เช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสมบุญ ขวัญสง (2546) พบว่าผู้ลงทุนนำเหตุผลทางด้านผลตอบแทนที่จะได้รับ เป็นเหตุผลหลักในการลงทุน ส่วนปัจจัยที่สำคัญคือ ปัจจัยทางด้านนโยบาย วัตถุประสงค์ของกองทุน ในการนำเงินที่ได้ไปลงทุนต่อในกิจการในตลาดหลักทรัพย์ ณ. ระดับความเสี่ยงต่าง ๆ กันแล้วแต่ระดับความเสี่ยงในการดำเนินกิจการ เมื่อพิจารณาในด้านความเชื่อมั่นที่ลูกค้าได้รับ

5. ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนในกองทุนตราสารทุนรองมาเป็นอันดับที่ 5 โดยนักลงทุนจะตัดสินใจลงทุนในกองทุนตราสารทุนด้วยอิทธิพลของพนักงานของตัวแทน พนักงานธนาคาร พนักงานของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ที่ติดต่อกับผู้ลงทุน โดยตรง การจัดกิจกรรมของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และการได้รับสื่อจากเอกสารโฆษณา หนังสือชี้ชวน เว็บไซต์ หนังสือพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การลงทุนในตราสารทุน คือ การลงทุนในตราสารที่แสดงความเป็นเจ้าของกิจการ โดยความเป็นเจ้าของจะถูกแบ่งตามจำนวนหุ้นและอัตราส่วนการถือหุ้น ซึ่งแสดงเป็นจำนวนหุ้นที่ถือเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนหุ้นที่ออกและจำนวนหุ้นที่มีทั้งหมด โดยสามารถที่จะลงทุนได้ผ่านทางตลาดหลักทรัพย์ หรือที่เราได้ยินกันอย่างชินหูว่า การเล่นหุ้น นั่นเอง โดยผลตอบแทนที่ได้ก็ขึ้นอยู่กับบริษัทที่ถือหุ้น เช่น เมื่อกิจการมีผลประกอบการที่ดี ผู้ซื้อก็จะได้รับส่วนแบ่งผลกำไรนั้นในรูปแบบของเงินปันผล และอาจจะได้ผลกำไรจากส่วนต่างที่เพิ่มขึ้นจากราคาเดิมที่ซื้อมา แต่การขึ้นหรือลงของราคาหุ้นนั้นเกิดจากปัจจัยหลายอย่าง ข่าวหรือข้อมูลที่เข้ามา ไม่ว่าจะเป็นการได้รับงานโครงการใหม่ๆ ของบริษัท กำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้น/ลดลง หรือจะเป็นเรื่องกว้างๆ เช่น สถานการณ์ทางการเมือง แม้แต่เหตุการณ์ภัยพิบัติต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลก ต่างก็ส่งผลกระทบต่อราคาของหุ้นได้เสมอ ดังนั้นจึงมีความเสี่ยงที่อาจจะได้รับผลตอบแทนในอัตราที่ต่ำ หรืออาจจะขาดทุน เนื่องจากราคาของหุ้นลดลง ซึ่งเป็นผลมาจากผลประกอบการของกิจการที่ลงทุนไปนั้นไม่ดีหรือแย่ ดังนั้นการลงทุนในตลาดตราสารทุน ผู้ลงทุนจึงจำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ หรือต้องมีที่ปรึกษา

ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการซื้อขายคอยให้คำแนะนำ และ การลงทุนในตราสารทุนจะต้องลงทุนผ่านทางบริษัทหลักทรัพย์ โดยผู้ลงทุนจะต้องทำการแต่งตั้งและมอบอำนาจให้บริษัทหลักทรัพย์นั้นๆ เป็นตัวแทนนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านทางบัญชีที่ผู้ลงทุนได้เปิดไว้กับบริษัท สำหรับการเริ่มต้นลงทุนในตราสารทุนนี้ ควรเลือกเปิดบัญชีกับบริษัทที่มีทีมผู้จัดการเงินทุนบุคคลที่มีความสามารถและมีประสบการณ์เพื่อจะสามารถให้คำแนะนำด้านการลงทุนทั้งปัจจัยพื้นฐานและเทคนิคแก่ผู้ลงทุนได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวัง และ ความเสี่ยงที่นักลงทุนสามารถรับได้ จึงส่งผลให้นักลงทุนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านนี้นั่นเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนยวงส์ กรีติวานิชย์ และ ภัสรา ชวาลกร (2547) ที่ได้ศึกษาพบว่าก่อนการตัดสินใจลงทุนควรศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ กองทุนรวมนั้นๆ ว่าวัตถุประสงค์ของกองทุนรวมคืออะไร มีนโยบายการลงทุนอย่างไร มีระยะเวลาเหมาะสมกับการลงทุน หรือไม่ ผู้จัดการกองทุนนำเงินลงทุนของเราไปลงทุนในอะไรบ้าง ได้รับผลตอบแทนในลักษณะไหน เพื่อที่จะตอบคำถามสำคัญที่ว่าวัตถุประสงค์ของกองทุนรวมตรงกับวัตถุประสงค์ของนักลงทุน หรือไม่ ดังนั้นการที่นักลงทุนใช้เวลาศึกษาหนังสือชี้ชวนอย่างละเอียดถี่ถ้วนจะช่วยให้สามารถเลือกซื้อหน่วยลงทุนที่เหมาะสมกับ ตัวนักลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. ปัจจัยด้านสังคม เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนในกองทุนตราสารทุนรองมาเป็นอันดับที่ 6 โดยนักลงทุนจะตัดสินใจลงทุนในกองทุนตราสารทุนตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ผู้ติดต่อกับผู้ลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนายชรัณ เป็ลียนศรี (2550) ที่ได้ศึกษาพบว่า นักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวม ส่วนใหญ่ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมจากคำแนะนำจากพนักงานของสถาบันการเงิน เช่น พนักงานธนาคาร พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ฯ ซึ่งนักลงทุนเองยังต้องติดตามข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานที่กำกับ ดูแล ตลาดทุน หรือตามคำแนะนำของคนในครอบครัว เพื่อน เพื่อนร่วมงาน หรือ ตามคำแนะนำในเว็บไซต์ ข้อมูลจากผู้ลงทุนสถาบันและต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะการลงทุนในตลาดตราสารทุน ผู้ลงทุนจึงจำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ หรือต้องมีที่ปรึกษาที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการซื้อขายคอยให้คำแนะนำ และ การลงทุนในตราสารทุนจะต้องลงทุนผ่านทางบริษัทหลักทรัพย์ โดยผู้ลงทุนจะต้องทำการแต่งตั้งและมอบอำนาจให้บริษัทหลักทรัพย์นั้นๆ เป็นตัวแทนนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านทางบัญชีที่ผู้ลงทุนได้เปิดไว้กับบริษัท สำหรับการเริ่มต้นลงทุนในตราสารทุน ผู้ลงทุนก็ต้องเลือกเปิดบัญชีกับบริษัทที่มีทีมผู้จัดการเงินทุนบุคคลที่มีความสามารถและมีประสบการณ์เพื่อจะสามารถให้คำแนะนำด้านการลงทุนทั้งปัจจัยพื้นฐานและเทคนิคแก่ผู้ลงทุนได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวัง และ ความเสี่ยงที่นักลงทุนสามารถรับได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนของนักลงทุน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการบริหารและจัดทำแผนการตลาด และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยเชิงคุณภาพเป็นสิ่งแรกที่ผู้ลงทุนคำนึงถึง ในการพิจารณาการลงทุน ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนควรสร้างผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ที่มีความหลากหลาย ตอบสนอง ตรงกับความต้องการของนักลงทุน รวมถึงรักษาความน่าเชื่อถือ โดยที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ต้องให้ความสำคัญด้านคุณภาพของผู้ประกอบธุรกิจในตลาดเงินตลาดทุนไม่ว่าจะเป็นด้านการกำกับดูแลกิจการ ด้านการทำหน้าที่ของผู้ติดต่อผู้ลงทุน การทำหน้าที่ของที่ปรึกษาทางการเงิน การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนให้ เป็นไปอย่างถูกต้อง โปร่งใส และในอุตสาหกรรมกองทุนรวม ควรมีสื่อกลางมากขึ้นในการเผยแพร่ข้อมูล ระเบียบ กฎเกณฑ์ การเปิดเผยข้อมูลบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนให้ผู้ลงทุนทราบข้อมูลของแต่ละบริษัทอย่างเท่าเทียมกัน

2. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ควรมีการติดตาม Market Risk ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเมื่อราคาหรือผลตอบแทนของตราสารทางการเงินที่อยู่ในตลาดมีการปรับตัวผันผวน เพราะมีปัจจัยต่างๆ มากกระทบ อันได้แก่ ภาวะเศรษฐกิจระดับมหภาคความผันผวนของค่าเงินหรืออัตราดอกเบี้ย กระแสทางการเมือง ภาวะสงคราม และภัยธรรมชาติ เป็นต้น โดยแต่ละปัจจัยสร้างผลกระทบต่อตราสารทางการเงินแต่ละประเภทได้แตกต่างกัน ดังนั้นบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ต้องติดตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุนและให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ลงทุน

3. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ควรมีการพัฒนาความสามารถ เพิ่มคุณภาพของทีมผู้บริหาร ผู้จัดการกองทุน ที่คอยให้คำแนะนำ และ การลงทุนในตราสารทุนแก่นักลงทุน มีความสามารถในการป้องกันการบริหารงานที่ผิดพลาดและมีความสามารถในการวิเคราะห์การแข่งขันที่รุนแรงในตลาด ในการสร้างผลตอบแทนแก่นักลงทุน เพราะนักลงทุนทั้งประเภทบุคคลหรือสถาบันต่างๆ ก็มุ่งหวังสิ่งผลจากการลงทุนก็คือ ผลตอบแทนในอัตราที่น่าพอใจ คู่แข่งกับการลงทุน

4. สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ควรมีช่องทาง ในการให้การสนับสนุนแก่นักลงทุนในแง่ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ข้อมูลข่าวสารประกอบการลงทุน และการ

กำกับดูแลตลาดทุน เนื่องจากนักลงทุนจะให้ความสำคัญในด้านความสะดวกในการได้รับข้อมูล และการติดต่อกับผู้แนะนำการลงทุนก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม ตราสารทุน ดังนั้นการเพิ่มช่องทางและมีสื่อกลางในการให้ข้อมูลข่าวสารจะเป็นประโยชน์ยิ่งต่อ กองทุนรวมตราสารทุน เพื่อป้องกันปัญหาที่สำคัญในระบบการเงิน คือ ปัญหา Information Asymmetry ซึ่งเกิดจากการที่บุคคลอยู่ในสถานะที่มีความแตกต่างกันต่อการรับรู้ และการเป็นเจ้าของข้อมูลข่าวสาร ทำให้เกิดปัญหาความไม่เท่าเทียมกันในการรับทราบข้อมูลข่าวสาร

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดผลตอบแทนของกองทุนรวมตราสารทุน เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของปัจจัยทางคุณลักษณะบางด้านของกองทุน เช่น ขนาดของกองทุน ชนิดของกองทุน มูลค่าการซื้อขายหุ้นของกองทุน เป็นต้นที่มีต่อผลตอบแทนของกองทุนรวมตราสารทุน
2. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารการลงทุนของกองทุนรวมภายใต้ภาวะความไม่เท่าเทียมกันของสารสนเทศในการบริหารกองทุนระหว่างผู้ถือหุ้นรายย่อย และผู้บริหารกองทุน ว่าพฤติกรรมดังกล่าวจะมีผลต่อความพึงพอใจของผู้ถือหุ้นรายย่อยอย่างไรบ้าง เพราะปัญหา Information Asymmetry เป็นปัญหาที่สามารถป้องกันได้
3. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อกระแสเงินลงทุนของกองทุนรวมตราสารทุน รวมถึงประสิทธิภาพของตลาดทุน หรืออาจศึกษาว่ามูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหน่วยของกองทุน ขนาดของกองทุน มีความสัมพันธ์หรือไม่กับกระแสเงินลงทุนของกองทุน เพื่อทดสอบถึงความสม่าเสมอของผลตอบแทน ที่ว่ากองทุนรวมที่เคยมีผลตอบแทนที่ดีในอดีต อาจกลับมาให้มีผลตอบแทนที่ไม่ดีในช่วงเวลาปัจจุบันหรือไม่

บรรณานุกรม

- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2549). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. (พิมพ์ครั้งที่ 8).
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2554). *สถิติสำหรับงานวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กิตติคุณ ชนรัตน์พัฒนกิจ และ Michael Rawson. (2557). *การไหลของเงินทุนที่หมุนเวียนทั่วโลก
บริษัท มอร์นิ่งสตาร์ รีเสิร์ช (ประเทศไทย) (ระบบออนไลน์) สืบค้นเมื่อ 5 เมษายน 2557
ที่มา <http://www.morningstarthailand.com/th/news/archive.aspx>*
- ชมภูภา เงินมั่น, พรพรรณ อุดมเลิศม และพรรณณา พอกพูนจำ. (2554). *พฤติกรรมของนักลงทุนที่
ส่งผลต่อการเลือกลงทุนในกองทุนรวม กรณีศึกษาบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม 4
แห่ง การค้นคว้าอิสระ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ
มหาวิทยาลัยมหิดล*
- ชรัณ เป็เลียนศรี. (2550). *การศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวม กรณีศึกษาลูกค้า
ธนาคารไทยพาณิชย์จำกัด (มหาชน) พื้นที่เขตเทพารักษ์ ที่ลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์
จัดการกองทุนไทยพาณิชย์ จำกัด*
- ทิพย์สุดา ถาวรอมร. (2554-2555). *แนวทางเชื่อมโยงตลาดทุนอาเซียนและการเตรียมความพร้อม
ของไทย. หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรรัฐร่วมเอกชน รุ่นที่ 24 วิทยาลัยป้องกัน
ราชอาณาจักร*
- นัฐพร เทียมวัน. (2552). *ปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์มหภาคที่มีผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนของ
กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในตราสารทุน (Equity Fund) ในประเทศไทย. ภาค
นิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*
- ประสาร ไตรรัตน์วรกุล. (2545-2546). *ความจำเป็นและแนวทางในการพัฒนาตลาดทุนไทย. เอกสาร
วิจัยส่วนบุคคลดีเด่น หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรรัฐร่วมเอกชน รุ่นที่ 15 วิทยาลัย
ป้องกันราชอาณาจักร*
- ปรัชญา ชัยโต. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนกองทุนรวมเปิดตราสารทุน. ภาคนิพนธ์
ปริญญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์*

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พนมพร อัครชยานันต์ สินีบุช จิตต์อักษร สุदारัตน์ กรเจริญ นิภา นาคไชย สัมพันธ์ พรหมเดช นว พงศ์ มะลิทอง พงศ์ธีรภัฏยาน (2557) พฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตราสารทางการเงิน. วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มีนาคม 2557)
- พรเพ็ญ วรสิทธิ์.(2557). ภาพรวมตลาดกองทุนรวม: ความสำคัญและข้อปริศนา สัมมนาทางวิชาการประจำปี 2556 โดยคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- พัชรี ชุมทรัพย์.(2554). หลักการลงทุน. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ยุวดี อริยานนท์ .(2552).ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไป กรณีเปิดเสรีค่าคอมมิชชั่น. งานวิจัยเฉพาะเรื่อง ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ลดาวลัย พงษ์พันธ์.(2549). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม กรณีศึกษา บลจ.ฟินันซ่า จำกัด. วิจัยเฉพาะเรื่อง ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ศักดิ์ จิรวิชญ.(2547).การแพร่กระจายข้อมูลข่าวสารของอุตสาหกรรมและความสามารถในการคาดการณ์อัตราผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.ภาคนิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ.(2546) พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : พัฒนาการศึกษา.
- ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน (ระบบออนไลน์) สืบค้นเมื่อ 7 เมษายน 2556 ที่มา <http://www.tsi-thailand.org/index.php>
- สมบูรณ์ ขวัญสง.(2554). พฤติกรรมของผู้ลงทุนในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
- สมาคมบริษัทจัดการลงทุน.(2557).ข้อมูลธุรกิจจัดการลงทุน สืบค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2557 ที่มา http://www.aimc.or.th/#1/http://oldweb.aimc.or.th/20_infostats_index.php
- สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์และสมาคมบริษัทหลักทรัพย์จัดการลงทุน.(2557). โครงการสารพินเริ่มด้วยพันบาท (ระบบออนไลน์) สืบค้นเมื่อ 3 เมษายน 2557ที่มา <http://www.sec.or.th/TH/Pages/SearchNews.aspx>

บรรณานุกรม (ต่อ)

สุศิริ เปลี่ยนขำ.(2553). พฤติกรรมของนักลงทุนในกองทุนรวมตลาดเงินของ บริษัทหลักทรัพย์
จัดการกองทุนกรุงไทย จำกัด จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาเศรษฐศาสตร์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อนิวรรณ สมบุตร.(2554). ระบบให้ความรู้และแนะนำการลงทุนในกองทุนรวม ภาคนิพนธ์ ปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

อุษา บรรณกิจโสภณ.(2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ไทย วิทยานิพนธ์ คุษฎีบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

TheCityUKestimates,*Financial Markets Series Fund Management*, November 2012

Capital Market Research Institute, The Stock Exchange of Thailand, CMRI Working Paper
01/2010 Mutual Fund Flows in Asian Equity Markets

ภาคผนวก ก

รายนามนักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือ

รายนามนักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือ

<p>1. นายสาธิต บวรสันติสุทธิ
นักวางแผนการเงิน
(Certificated of Financial Planner)</p>	<p>ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่
บริษัท อากเนย์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
อดีตอาจารย์ผู้สอนวิชาด้านการเงิน
ระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง
วิทยากรอาสา ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย</p>
<p>2. นางสาววิญหทัย ชิดชม
ผู้แนะนำการลงทุนด้านหลักทรัพย์
(Single License)</p>	<p>ผู้ช่วยผู้อำนวยการพัฒนารูทกิจอาวุโส
ฝ่าย Private Wealth
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)</p>
<p>3. นางสาวจันทพร งามเดือน
ผู้แนะนำการลงทุนด้านหลักทรัพย์
(Single License)</p>	<p>รองผู้อำนวยการ
ฝ่ายปฏิบัติการการเงิน ทีมปฏิบัติการกองทุน
ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)</p>
<p>4. นายศิริโชค วิจิตร
ผู้แนะนำการลงทุนด้านหลักทรัพย์
(Single License)</p>	<p>ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
ฝ่ายการตลาด
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน โชลารีส จำกัด</p>
5. ดร.สุวิทย์ ธนียวัน	<p>ผู้อำนวยการหลักสูตร MBA สาขาการจัดการธนาคาร
และสถาบันการเงินและอาจารย์ผู้สอน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนานาชาติสแตมฟอร์ด</p>

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด
หลักสูตร ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน

คำชี้แจง

1.แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงโครงสร้างการแข่งขัน กลยุทธ์ ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ให้สอดคล้องกับ พฤติกรรมและความต้องการของนักลงทุน ทำให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนและตลาดทุน รวมถึงนักลงทุนได้รับประโยชน์ร่วมกัน

2.แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมและปัจจัยพื้นฐานการลงทุนของนักลงทุนในกองทุนรวม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกลงทุนในกองทุนรวมตรา
สารทุน

ตอนที่ 4 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน

หมายเหตุ - ข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะถูกนำไปใช้ในการวิจัย และสรุปผลในภาพรวม เท่านั้นจะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อตัวท่าน ผู้วิจัยขอความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถาม ซึ่ง คำตอบของท่านเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณทุกท่าน อย่างยิ่งที่ กรุณาสละเวลาอันมีค่า มาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการวิจัย มา ณ โอกาสนี้

ด้วยความเคารพ

จิราภรณ์ จันทะศรี (ผู้วิจัย)

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับตัวท่าน

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ
 - 1) น้อยกว่า 30 ปี 2) 31 - 40 ปี
 - 3) 41 - 50 ปี 4) มากกว่า 50 ปี

3. สถานภาพ
 - 1) โสด 2) สมรส 3) หย่าร้าง 4) หม้าย

4. ระดับการศึกษา
 - 1) ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี 2) ระดับปริญญาตรี
 - 3) ระดับปริญญาโท 4) สูงกว่าระดับปริญญาโท

5. อาชีพ
 - 1) เจ้าของกิจการ, ผู้บริหาร
 - 2) รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ
 - 3) รับจ้าง, พนักงานบริษัทเอกชน
 - 4) นักเรียน, นักศึกษา
 - 5) เกษียณ, พ่อบ้าน, แม่บ้าน
 - 6) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง (เช่น แพทย์, นักกฎหมาย, วิศวกร, สถาปนิก เป็นต้น)
 - 7) อื่นๆ (โปรดระบุ)

6. รายได้ต่อเดือน (บาท)
 - 1) น้อยกว่า 20,000 บาท 2) 20,001 - 40,000 บาท
 - 3) 40,001 - 60,000 บาท 4) 60,001 - 80,000 บาท
 - 5) 80,001 - 100,000 บาท 6) มากกว่า 100,000 บาท

ตอนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมและปัจจัยพื้นฐานการลงทุนของนักลงทุนในกองทุนรวมของ

ผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับสิ่งที่ท่านต้องการ

1. ท่านเคยลงทุนใน กองทุนรวมตราสารทุน (กองทุนรวมดัชนี, กองทุนรวมหุ้นระยะยาว : LTF, กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ : RMF, กองทุนรวมหน่วยลงทุน : Fund of Fund, กองทุนรวมหน่วยลงทุน ETF, กองทุนรวมหุ้นทั่วไป) หรือไม่

1) เคย

2) ไม่เคย

2. ท่านเคยลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน (Equity Fund) กับ บลจ.ใดบ้าง (สามารถระบุได้มากกว่า 1 ชื่อ)

1) บลจ. กสิกรไทย จำกัด

2) บลจ. ไทยพาณิชย์ จำกัด

3) บลจ. กรุงไทย จำกัด (มหาชน)

4) บลจ. บัวหลวง จำกัด

5) บลจ. เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)

6) บลจ. ทหารไทย จำกัด

7) บลจ. กรุงศรี จำกัด

8) บลจ. ธนชาติ จำกัด

9) บลจ. ยูโอบี (ประเทศไทย) จำกัด

10) บลจ. อเบอร์ดีน จำกัด

11) บลจ. วรรณ จำกัด

12) บลจ. แลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด

13) บลจ. ทิสโก้ จำกัด

14) บลจ. ฟินันซ์ จำกัด

15) บลจ. ภัทร จำกัด

16) บลจ. แอสเซท พลัส จำกัด

17) บลจ. ซีไอเอ็มบี-พริ้นซิเพิล จำกัด

18) บลจ. โซลาริส จำกัด

19) บลจ. แมนูไลฟ์ (ประเทศไทย) จำกัด

20) บลจ. ฟิลลิป จำกัด

21) บลจ. เมย์แบงก์ (ประเทศไทย)

22) บลจ. ทองคำ แอสเซท

3. ท่านให้ความสำคัญกับการเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (บลจ.) อยู่ในระดับใด

1) น้อยที่สุด

2) น้อย

3) ปานกลาง

4) มาก

5) มากที่สุด

4. ท่านคิดว่าปัจจุบันผลิตภัณฑ์กองทุนรวมตราสารทุน (Equity Fund) มีความหลากหลายเพียงพอสำหรับความต้องการของนักลงทุนแล้วหรือไม่

1) เพียงพอ

2) ไม่เพียงพอ

3) ไม่แน่ใจ

5. สัดส่วนเงินลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน (Equity Fund) เทียบกับทรัพย์สินของท่าน

1) น้อยกว่าร้อยละ 10

2) ร้อยละ 10 - 20

3) ร้อยละ 20 - 30

4) ร้อยละ 30 - 40

5) มากกว่าร้อยละ 60

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลให้ท่านเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน

คำชี้แจง : โปรดตอบคำถามต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นต่อไปนี้ที่มีอิทธิพลให้ท่านตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน อยู่ในระดับใด	อิทธิพลในการตัดสินใจเลือก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1.ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน					
1. ผลตอบแทนที่คาดหวัง การสร้างผลตอบแทน กลยุทธ์การบริหารกองทุน สัดส่วนในการลงทุน นโยบายการลงทุน การปรับตัวขึ้น-ลง ของราคากองทุน ตราสารทุน ตามค่าดัชนีตลาดหลักทรัพย์ที่กองทุนลงทุน					
2. ผลการดำเนินงาน การรายงานผลการดำเนินงานย้อนหลัง สัดส่วนการ ลงทุนในหลักทรัพย์ต่างๆ งบการเงินของกองทุน ที่แสดงถึงความสามารถของ ผู้จัดการกองทุนในการสร้างผลตอบแทน					
3. ความเสี่ยง ที่ผู้ลงทุนอาจได้รับผลตอบแทนจริงจากการลงทุน เบี่ยงเบนไป จากผลตอบแทนที่คาดหวังไว้					
4. ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากผู้ถือหน่วย เช่น ค่าธรรมเนียมซื้อ, ค่าธรรมเนียมขาย ค่าธรรมเนียมการสับเปลี่ยนหน่วยลงทุน เป็นต้น					
5. ค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากกองทุน เช่น ค่าธรรมเนียมการจัดการ,ค่าธรรมเนียม ผู้ดูแลผลประโยชน์,ค่าธรรมเนียมนายทะเบียน เป็นต้น					
6. การได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี สิทธิในการนำมาหักลดหย่อนภาษี และ กำไรที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน (Capital Gain) ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้					
7. การส่งเสริมการขาย เช่น การแจกกองทุนอื่นๆแถม , แจกของพรีเมียม , บัตรของขวัญ หรือการให้เงินคืน เป็นต้น					
8. ผู้ติดต่อกับผู้ลงทุน บุคคลที่ได้รับใบอนุญาต มีความรู้ ความสามารถในการ ให้ข้อมูล คำแนะนำในการลงทุน ให้คำปรึกษาอย่างผู้เชี่ยวชาญ					
9. กระบวนการให้บริการ มีขั้นตอนการบริการที่รวดเร็ว ไม่ยุ่งยาก มีเอกสาร แสดงการทำรายการ มีสมุดบัญชีกองทุนหรือหนังสือยืนยันการถือครองหน่วย รวมถึงบลจ.มีระบบการทำงานที่ถูกต้อง ชัดเจน แม่นยำ เชื่อถือได้					
10. การได้รับข้อมูลข่าวสาร ทันต่อเหตุการณ์ รวมถึงการได้รับข้อมูล สถานะการลงทุนที่เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ					
11. ชื่อเสียงของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ความสามารถในการบริหาร กองทุน, ได้รับรางวัลในการบริหารกองทุน, มีผลิตภัณฑ์การลงทุนใหม่ๆ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลให้ท่านเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน (ต่อ)

ประเด็นต่อไปนี้ที่มีอิทธิพลให้ท่านตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน อยู่ในระดับใด	อิทธิพลในการตัดสินใจเลือก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
12. ภาพลักษณ์ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน การมีธรรมาภิบาล โปร่งใส มั่นคง น่าเชื่อถือ					
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง					
1. รายงานตัวเลขทางเศรษฐกิจ การคาดการณ์ทางเศรษฐกิจภายในประเทศและ ต่างประเทศ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ การลงทุนจากต่างประเทศ					
2. อัตราเงินเฟ้อ อัตราแลกเปลี่ยนที่อาจผันผวน ภาวะดอกเบี้ยในตลาดการเงิน					
3. เหตุการณ์ สภาวะ หรือเสถียรภาพทางการเมือง					
3. ปัจจัยเชิงปริมาณ					
1. มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (NAV) การปรับขึ้นและการปรับลงของมูลค่าหน่วย ลงทุน รวมถึงอัตราการเจริญเติบโตของกองทุน					
2. ขนาดสินทรัพย์ของกองทุนรวม (Fund Size)					
3. อัตราการจ่ายปันผล					
4. ปัจจัยเชิงคุณภาพ					
1. การกำกับดูแลที่มีคุณภาพ โปร่งใสเป็นธรรมของตลาดหุ้นไทย					
2. มีผลิตภัณฑ์ตราสารทุนที่หลากหลาย ตอบสนองความต้องการ					
3. ความสะดวกของช่องทางการซื้อขาย การเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่างๆที่ใช้ ประกอบการตัดสินใจลงทุน					
5. ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร					
1. พนักงานของตัวแทน/พนักงานธนาคาร/ พนักงานของบริษัทหลักทรัพย์ จัดการกองทุน ติดต่อกับผู้ลงทุนโดยตรง					
2. ได้รับความรู้จากเอกสาร โฆษณา/หนังสือชี้ชวน / เว็บไซต์ / หนังสือพิมพ์ / สื่อ อิเล็กทรอนิกส์					
3. การจัดกิจกรรมของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน, ตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์					
6. ปัจจัยด้านสังคม					
1. ซื้อ ขาย ตามคำแนะนำของคนในครอบครัว เพื่อน เพื่อนร่วมงาน					
2. ซื้อ ขาย ตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ผู้ติดต่อกับผู้ลงทุน ข้อมูลข่าวสารจาก หน่วยงานที่กำกับ ดูแล ตลาดทุน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลให้ท่านเลือกลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน (ต่อ)

ประเด็นต่อไปนี้ที่มีอิทธิพลให้ท่านตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน อยู่ในระดับใด	มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
3. ชื่อ ขาย ตามคำแนะนำในเว็บไซต์ ข้อมูลจากผู้ลงทุนสถาบันและต่างประเทศ					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อการปรับปรุงพัฒนา

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน

คำชี้แจง ท่านคิดว่าโดยภาพรวมแล้ว ท่านตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เพื่อลงทุน ด้วยปัจจัยต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดของ

การตัดสินใจเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนโดยภาพรวม	มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรับ ระดับ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. ปัจจัยพื้นฐานการลงทุน	☐	☐	☐	☐	☐
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมือง	☐	☐	☐	☐	☐
3. ปัจจัยเชิงปริมาณ	☐	☐	☐	☐	☐
4. ปัจจัยเชิงคุณภาพ	☐	☐	☐	☐	☐
5. ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร	☐	☐	☐	☐	☐
6. ปัจจัยด้านสังคม	☐	☐	☐	☐	☐

ขอขอบพระคุณท่านที่กรุณาใช้เวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถามนี้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย	จรรักษ์ จันทะศรี
วัน เดือน ปีเกิด	30 พฤษภาคม พ.ศ. 2523
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	279 ถนนประชาทร แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2547	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) สาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2557	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

